Sağlıklı Okültizm

Dion Fortune

HERMES

Sağlıklı

Okültizm

Dion Fortune

Türkçesi: Asude İskender

HERMES

Sağlıklı Okültizm
Dion Fortune

Özgün Adı: Sane Occultism (1925)
Türkçesi: Asude İskender

Hermes Yayınları
Alemdar Mah. Ticarethane Sk. Hakkı Bey İşhanı
No: 5/A Kat: 2
Cağaloğlu - Fatih / Ýstanbul
e-mail: info@hermeskitap.com
Tel: 0212 519 45 14
www.hermeskitap.com

Giriş

Dion Fortune Anlama Kılavuzu

Kemal Menemencioğlu

Sağlıklı Okültizm kitabında esas adı Violet Firth olan Dion Fortune, tüm yönleriyle bir yol ve yordam olarak modern okültizmi kısa ve öz bir şekilde ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Türkiye'de az bilinen, daha çok batıda yaygın olan böyle bir konuda, eserde geçen birçok terimi okura açıklama gereği vardır. Okültizmi tanıtma ve genel hatlarını ortaya çıkarma amacıyla Türkçede birkaç kitap yayınlanmıştır.[1] Genelde böyle kısa eserlerde okültizm gibi geniş bir konunun sadece bilgilendirmesi söz konusudur. Yurt dışında bu konuda kapsamlı pek çok eser yayınlanmıştır. Ancak bu kitabın önemi konuyla ilgili tanıtıcı bir giriş kitabı olmasından öte, okültizmin ana ilkelerini belirleyen bir yönerge, adeta hemen hemen her satırının altı çizilecek bir el kitabı olma çabasında olmasıdır. Kitapta Dion Fortune adeta canlanıp bize bir öğretmen edasıyla daha önce sadece sözlü ve yüz yüze aktarılan sır ve nasihatleri yazıya dökmüş bulunuyor. Böyle iddialı bir çalışmayı ancak konunun bir otoritesi yürütebilir. Dion Fortune şüphesiz bir yandan büyüklük taslamadan sağduyumuza ve sağ görüşümüze hitap eden, böyle bir otorite olduğunu sözlerinin ağırlıyla kanıtlıyor. Şüphesiz okültizm adı altında ve benzeri konularda pek çok safsata yazılmıştır, kitabın başlığının da işaret ettiği gibi pirinci taştan ayırmak için "sağlıklı" bir yaklaşım gerekir. "Her parıltılı nesne altın değildir" diye bir İngiliz atasözü vardır, ama sahtesi varsa otantiği de vardır. Aklı başında insanlara itici gelen ve zaman zaman alay konusu olan birçok alternatif konuda inandırıcı olmayan sınır tanımayan uçuk iddialarla hepimiz karşılaştık. Sağlıklı bir görüş açısı ancak dikkatli bir inceleme ve sıkı bir elemeden sonra elde edilir. Her şeyi laboratuar şartlarında incelemek mümkün değildir. Bir varsayımı yaşayarak deneyleyerek doğrulamak eski ama elverişli bir yöntemdir. Bazen de gerçeklerin kurgudan daha inanılmaz olduğu durumlarla karşılaşırız.

Gizliliğe gelindiğinde, konunun etrafına bazen kasıtlı olarak örülen gizlilik perdesi çoğu zaman yanlış algılamaları önlemek içindir, zira istenilen anlayış ancak disiplinli bir düşünce ve deneyim sürecinden sonra elde edilir. Dion Fortune'un sürekli vurguladığı gibi, böyle bir görüşü sağlamak üzere, her türlü istismarı önlemeye yönelik özel bir eğitim

gerekir. İşte çağlar boyunca varlığını sürdüren *gizem okulları* buna adanmıştır. Bunlar *ezoterik örgütler* olarak bilinir. Türkçesi içrek ve Osmanlıcası Batıni olan *Ezoterik'in* kökeni eski Yunancada "içsel" anlamına gelen "esotericos"den alır. *Ezoterizm* genel anlamda *inisiyasyon* denilen bir sürece tabi kişilere açıklanan özel ve derin bilgiler anlamına gelir. Ezoterik örgütler, inisiyasyon denilen bir *ritüel* ile kişileri gruplarına kabul ederler. İnisiyasyon, bir kabul töreni olma ötesinde adayların zihinlerini içsel hakikatlere açmaya amaçlar. İnisiye sadece bu ritüelden geçmiş kişiye değil, ezoterik anlayışa vakıf, gerçeklerin içyüzünü görebilen kişiye denilir. İnisiyasyon ritüeli onun dış şeklidir, ama esas olan içsel dönüşümdür. Eğer içsel dönüşüm gerçekleşmemişse inisiyasyon ritüeli amacına ulaşmamıştır. Bundan dolay inisiyasyon adayları konusunda ezoterik örgüt seçicidir, zira herkes bu dönüşüme hazır değildir.

Okültizm ezoterik bir öğretidir, ama örneğin Masonluk gibi ezoterik örgütlerde okült içerik sembollerinde saklı olup, uygulaması esas alınmamaktadır. Tarih boyunca Masonluk gibi sosyal kardeşlikler ile okült kardeşlikler arasında paslaşma olmuştur, ancak her ikisi farklı özelliklere sahiptirler. Zira her biri aydınlanmaya adanmış olmalarına rağmen aydınlamanın çift yönü vardır, dışsal aydınlanma eşitlik, özgürlük ve kardeşlik üzerine kurulu aydın bir toplum kurma veya en azından topluma yararlı aydın bir kişi yetiştirme idealindedir. İçsel aydınlanma kişinin ruhsal melekelerinin açılmasına yol açan doğal, evrimsel ve okült bir süreçtir. İkisi birbirini tamamlayıcı olmasına rağmen, birlikte doğru bir şekilde gelişmesi çok enderdir. Dion Fortune'un siyasetle okültizmin bir arada yürütülmeyeceği konusundaki uyarıları bu açıdan manidardır, özellikle istismar söz konusu olduğunda.

Okültizm nedir? Okültizm uğraşmaya değer mi? Bu sorular kitabın ilk bölümlerini oluşturur ve kitabın gerisinde daha nice temel sorulara yanıt verilir. Türk okuruna açıklık getirmek amacıyla okült kelimesini biraz irdeleyelim. *Okült* kelimesinin etimolojik kökeni Latincede gizli anlamına gelen "occultus"tan gelir. Dolayısıyla, *Okültizmin* Osmanlıcası "ilmi gayb" veya "ilmi ledün", Türkçesi "Gizli Bilim" ve "gizlicilik"tir. Konu itibariyle astroloji, simya ve büyü gibi popüler kültürde doğaüstü olarak tanımlanan olaylarla ilgidir. Her ne kadar okült konular itibarsızlaşmaya tabii tutulmuşsa da, tarih boyunca bütün kültürlerde büyük itibar görmüştür. Sadece peygamberler ve filozoflar değil, saygın bilim adamları da ona değişik adlar altında önem vermişlerdir. Gizlilik tanımı görünmeyen madde

üstü tesiri çağrıştırır, zira okült felsefede M. Reşat Güner'in dediği gibi "görünen görünmeyenin tezahürüdür." *Tezahür* soyut bir şeyin somut hale gelmesi anlamına gelir.

Yaşamımızı sürdürdüğümüz bu dünyayı beş duyumuzla algılamaktayız. Ancak birçok kişi yaşamında bir veya birkaç kez olağanüstü bir deneyim yaşar. Bu tür deneyimlerin gerçekliliğini her ne kadar pozitivist bir mantık silsilesiyle çürütmeye çalışsak da, bazen bu tür deneyimler o kadar berrak ve uyanık bir bilinç halinde cereyan ederler ki, bunları birer bilinçaltı yanılsaması olarak geçirmek mümkün değildir. Hatta okült jargonda *farkındalık* olarak tanımladığımız bu berrak bilinç hali sanki duyu ötesi deneyimleri tetiklemekte. Zira Gurdjieff'in de sürekli vurguladığı gibi insanlar hayatlarını adeta derin bir uyku halinde geçirirler. Bildikleri sandığı çoğu şey bir yanılsamadan ibarettir. Kişilikleri ortamları tarafından şartlanmıştır, gerçek özlerine inememişlerdir. Geçmişi anımsamak ve geleceği tasarlamakla meşguller ve anı yaşamamaktadırlar.

Duyu ötesi deneyimlere kitapta sıkça kullanılan *psişizm* denilmekte. Dolayısıyla, *psişik* olaylardan söz edebiliriz. Ancak psişik kelimesinin sıfat olarak başka bir anlamı da vardır, bir *psişik* parapsikolojiye konu olan duyuüstü hassasiyetlere sahip kişidir. Bunlar arasında durugörü, duru-işiti vs gibi algılayış biçimleri vardır. Türkçede bazen psişik yerine medyum kullanılır, ancak bu doğru değildir. Psişik hassas kişi demek, fazla uzun bir ifade olduğundan, yabancı neşriyatlarda ifade edildiği şekilde kitapta sadece psişik olarak ifade etmeyi uygun gördük. Medyumlar ruh çağırma seanslarında kullanılan aracı kişilerdir. Medyumluk konusu *Ruhçuluk* veya diğer bir deyişle *Spiritüalizm* ile ilgili bir konudur. Psişik denilen kişiler algılamalarını trans halinde değil uyanıkken elde ederler. Birçok psişik bu nadir yeteneklere doğuştan sahiptir. Okült çalışmalarda psişik yetilerin gelişmesi hedef alınabilir, ancak bunlar nihai amaç olmadığı gibi kontrollü ve bilinçli bir şekilde geliştirilmesi hedef alınır. İleriki sayfalarda görüleceği gibi bu anlayışa ayrıntılı bir şekilde açıklık getirilecektir. Medyumluk genelde bilincin pasif bir hale girmesini içerdiği için genelde okültistler tarafından benimsenmez. Dion Fortune'un hem psişik, hem de medyumik yetileri vardı.

Sağlıklı Okültizm, *Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi* ve *Kozmik Doktrin* ile birlikte Dion Fortune'un erken dönem eserlerini oluşturmaktadır. *Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi* kitabını Ocak, 2012 tarihinde Hermes'ten yayınladık. Dion Fortune'un okunan her kitabı diğer bir kitabını tamamlar

ve daha iyi anlaşılmasını sağlar. Geç dönem yazılarında daha deneyimli ve daha derin konulara giren bir Dion Fortune'a rastlarız. Bu dönemde onu özellikle Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin Kabalistik ve Majikal çalışmaları etkilemiştir. Fikirlerinin oluşmasındaki etkenleri aşağıda açıklamaya çalışacağız.

Dion Fortune'un aile kökenleri İngiltere'nin kuzeyinden gelmişti, hatta bir yazara göre kendisi Viking asıllı Norman'dır. Buna rağmen çocukluğunu doğduğu Galler'de geçirmişti. Gallilerin Anglo Saksonlardan farklı düşünce yapısını daha o yaşlarda fark edip yazmıştı. Muhtemelen onların mistik Keltik bakış açısı onu etkilemişti. Genç kız olduğunda ailesi Londra'ya taşınmıştı. Burada annesiyle birlikte Mary Baker Eddy'nin (1821-1910) kurduğu *Hıristiyan Bilim* tarikatını keşfettiler. Erken yaşta ruhsal şifa yetileri olduğunu keşfeden Mary Baker Eddy, daha sonra bir manyetik şifacı ve hipnoterapist olan Phineas Quimby'den etkilenmişti. Maddenin gerçek olmadığı inancına sahip olan bu tarikat, ilaç kullanımına karşıdır. Hıristiyan Bilim tarafından etkilenmesiyle birlikte Dion Fotune'un medyumik kanaldan edindiği rehber bağlantılarının onu Teosofik Cemiyetine üye olmaya teşvik ettiği söylenir.

1875 yılında kurulan Teosofik Cemiyeti'nin en önemli kurucu üyesi ve başkanı arkadaşları tarafından kısaca HPB olarak anılan Helena Petrovna Blavatsky (1831-1891) idi. *Teosofi* Yunancada tanrı anlamına gelen "teos" ve bilgelik anlamına gelen "sofi" kelimelerinin birleşmesinden meydana gelen ve *Tanrısal Bilgelik, İlahi Hikmet* anlamına gelen bir kelimedir. Binlerce sayfalık eserleri *Peçesi Kaldırılmış İsis* (1877), ve *Gizli Doktrin* (1888) kitaplarında Blavatsky, zamanının din ve bilim anlayışını ayrıntılı bir şekilde eleştirmekte ve okült açıdan evren ve insanın oluşumunu ele almaktadır. Blavatsky Hıristiyanlığa karşı ağır eleştiriler getirmekte ve son zamanlarda cemiyet merkezini Hindistan'a taşıyarak, öğretileri doğu üstatları anlayışına göre düzenlemeye başlamıştır.

Şüphesiz Dion Fortune'un okült anlayışı Teosofi öğretilerine çok şey borçludur. Bunların arasında *reenkarnasyon* ve *ruhsal tekamül* anlayışı, *yedi katmanlı* evren ve insan yapısı, okült üstatları vs sayabiliriz. Ancak Blavatsky'nin doğu öğretilerini vurgulaması Dion Fortune'un yaşadığı dönemlerde Rudolf Steiner'in Teosofik Cemiyeti'nden ayrılarak *Antroposofik Cemiyeti* kurmasına, Dr. Anna Kingsford (1846-1888) ve Edward Maitland'in (1824-1897) de aynı şekilde Teosofi'den ayrılarak *Hermetik Cemiyeti* kurmasına yol açmıştı. Dion Fortune da Teosofi'den

ayrılarak evren ve insanın oluşumunu anlatan ruhsal rehberi Sokrates tarafından aktarıldığı iddia ettiği *Kozmik Doktrin* adlı kitabı çıkarmıştır. *Kozmik Doktrin* adından anlaşılacağı gibi Blavatsky'nın Gizli Doktrin'i gibi evrenin oluşumunu okült öğretilere göre açıklamaktadır, ancak içeriği adeta anlaşılmayacak kadar karmaşıktır.

Dion Fortune'un *Yedi Katmanlı Evren Yapısı* kavramı Teosofik bir kavram olmakla beraber, kendisine has bazı yorumlarını içerir. Hermes'ten çıkardığımız *Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi* kitabında bu konuya ayrılmış bir bölüm vardır. Okunması önerilir. Yedi Katmanlı Evren Yapısı, planlar olarak ifade edilen paralel âlemleri içerir. Okült öğretilerine göre bizim maddi âlem olarak algıladığımız fizik planının bir ötesinde popüler tabirde ruhlar âlemi olarak ifade edilen *astral plan* vardır. Onun bir ötesinde zihinsel veya *mental plan* vardır. Astral plan nasıl hem bir ortam, hem de bir bilinç haliyse, ona eşlik eden ve fizik bedenle iç içe olan bir astral bedeni de vardır.

Dion Fortune önce ziraat üzerine sonrada psikoloji ve psikiyatri üzerine eğitimini almıştı. Bir süre Londra'da bir klinikte psikanalist olarak görev aldı. Daha sonra onun ilk okült hocası olan Dr. Theodore Moriarty ile birlikte çalışarak psikanaliz yöntemlerinden etkilendi. Moriarty'nin psikolojide okült psikolojik yorumlar ve yöntemlerini Dion Fortune, *Dr. Tavernor'ün Sırları* öykü kitabında tasvir etmiştir. Bu kitabı yakında Hermes Yayınları olarak yayınlayacağız.

1919 yılında Dion Fortune, *Alfa ve Omega* adlı bir okült kardeşliğine inisiye olmuştu. Alfa ve Omega'nın geçmişi bir *Gül Haç* kolu olan Altın Şafak Hermetik Cemiyetine dayanmaktadır. Gül Haçın geçmişi 15. asırda Basralı *İhvan-ı Safa* (Saflık Kardeşleri) adında bir İsmailli tarikatından alınan bir aktarmaya dayandığı kuruluş kayıtlarından anlaşılır. İhvan-ı Safa'nın silsilesinin gizem okullarına kadar uzandığına dair kanıt yoksa da usul ve bilgiler tarih öncesine kadar uzanır, ancak günümüze kadar öğretiler eklemeler ve kabuk değiştirmelere tabii olmuştur. Alfa ve Omega'da Kabala, çeşitli majikal yöntemler, astroloji, tarot vb farklı öğretiler pratik uygulamalara dayalı dâhiyane bir sentez haline getirilir. İnisiyasyon tüm gerçek ezoterik örgütler gibi her dine mensup kişiye açık olmakla beraber, her dine karşı saygı şart koşulur. İnisiyeler yaşamlarını insanüstü olmaya çaba harcayacağına ant içerler.

Dion Fortune'e göre Alfa ve Omega'nın başkanı Moina Mathers, Dion Fortune'un aurasında[2] doğru işaretler olmadığını söyleyerek kısa bir süre

sonra cemiyetten kovmuştu. Ancak, diğer bir görüşe göre Dion Fortune'un *Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi, Kozmik Doktrin* ve *Sağlıklı Okültizm* kitapları bu sıralarda çıkmıştı ve Moina Mathers, kitaptaki öğretilerin Alfa ve Omega öğretilerine uymadığı gerekçesiyle Dion Fortune'a iki farklı öğreti arasında seçim yapmasını şart koşmuştur ve kendi yolunu devam etmesi durumunda ayrılması gerektiğini söylemiştir. Dion Fortune daha sonra Altın Şafak'tan kopan diğer rakip kolu *Stella Matutina*'ye üye olmuştu ve *İçsel Işık Kardeşliği* adında kendi cemiyetini kurmuştu.

Peki Alfa Omega ile Dion Fortune'un ayrıldığı noktalar neydi. Bu konuda tahminimiz, ayrışma noktaları arasında *Kozmik Doktrin* kitabının Altın Şafak sisteminin tasvip etmediği ve güvenilir saymadığı medyumik kanaldan elde edilmişti. Ayrıca, diğer bir sebep *Sağlıklı Okültizm* kitabında vejetaryenliği tenkidi olabilir, Moina Mathers kocası Lidell MacGregor Mathers ile birlikte birçok okültist gibi koyu vejetaryendi. Bu konuda herhangi bir dayatma uygulamayan Mathers çiftine karşı Dion Fortune'un tavrı işgüzar ve çokbilmiş gelmiş olmalıdır. Ancak tabii başka sebepler de akla gelebilir, okültizmde iki ayrı akım vardır. Biri sır tutmayı görev bilip sırların sadece ehil kişilere verilmesini savunur. Diğeri sırları ifşa etmeye görev bilir. Dion Fortune aynı Blavatsky, Steiner ve Crowley gibi bu ikinci gruba mensuptur. Bu da Moina Mathers gibi sır bekçilerine pek hoş gelmemiştir.

Kitaba başlamadan önce açıklanması gereken bir iki kavram daha vardır. Dion Fortune'un sürekli vurguladığı *Batı Ezoterik Geleneği* kavramının ırkçılıkla ilgisi yoktur. Ünlü psikolog Carl Gustav Jung'un kolektif (kitlesel) bilinçaltı olarak tanımladığı olguya göre belirli toplulukların paylaştıkları ortak değerleri ve arketipleri vardır. Örneğin bir Çin veya Hint kültürüne has sanat anlayışı, mitoloji, davranış biçim, ortak inançları vs bir bütün olarak ele alındığında bize ne kadar farklı gelse de, bizler de onlara farklı geliriz. Bunun sebebi belirli toplulukların belirli bilinç alanları olmasına dayanır. Hatta bunların içinde tali gruplar da vardır. Batı Ezoterik Geleneği içinde Almanlar, Keltler, Basklar, Slavlar hepsi farklı gruplardır ve farklı ezoterik alt gelenekler de vardır. Türkler için örneğin Anadolu gelenekleri esastır. Ancak ezoterik gelenekler birbirinden öğrenir ve gelişirler. Farklı gelenekleri uygulama konusu halen itilaflı bir konudur. Ancak bu konuda herhangi katı kural koymama genel olarak günümüzde yaygındır. Dion Fortune'un yazdığı dönemde Doğu Ezoterizm popüler olmaya başlamıştı ve kendisince unutulma tehlikesi yaşayan Batı

Ezoterik Geleneği savunma gereğini hissetmiştir. Doğu yöntemlerin batılılar için geçersiz olduğuna dair fikirleri günümüzde pek ciddiye alınmamakta ve bence alınmamalıdır, ancak mutlaka bir gerçek payı vardır.

İyilik ve kötülük kavramı farklı ekollerde bazı nüans farklarına sahip olmakla beraber, genelde ruhsal tekamül kavramıyla ilintilidir. Okült açıdan yaşamın amacı mükemmelliğe ulaşmaktır. Bu herkes için geçerlidir, onun için başkasının ve kendinin ruhsal tekamülünü sağlamak ulvi, engellemek ise şerdir. Tek bir yaşam bu mükemmelliğe ulaşmak için yeterli olmadığı için reenkarnasyon vardır. Okült çalışmaların, inisiyasyonun amacı bu süreci hızlandırmaktır. Zira doğu öğretilerde açıkça belirtildiği gibi reenkarnasyon döngüsünden tek kurtulma yolu üstat (Arhat, Bodişatva, Mahatma) olmaktan geçer.

Son olarak Dion Fortune'un Hıristiyanlık konusunda görüşleri konusunda şöyle diyebiliriz. Tarih öncesinden gelme ezoterik / okült öğretiler her dine ve kültüre uyum sağlayıp varlığını sürdürmüştür. Uygulayıcıları arasında dindar kişiler olduğu gibi, mevcut dinlerinden memnun kalmayıp farklı bir realiteyle direkt bir ilişki kurmak isteyenler olmuştur. Okült edebiyatta İsa genelde büyük bir inisiye olarak görülür, yani başka bir insanın varabileceği bir mertebeye sahip olduğu kabul görülür. Tabii onu daha yüksek bir varlık mertebesine koyanlar da vardır, hatta külliyen reddedenler de. Kitapta anlaşılacağı gibi Dion Fortune tüm dinlerin geçerli olduğunu ve belirli gruplara belirli yollar tahsis edildiğini kabul etmektedir. Bu açıdan, Dion Fortune'un atıfta bulunduğu İsa'yla ilgili sözler ve kavramların bir İngiliz okur kitlesine hitaben yazıldığını unutmamak gerekir.

1. BÖLÜM

Okültizm Nedir?

Okültizmle ilgilenenlerin çok azı okültizmin gerçekte ne olduğunu kendilerine sormak için duraksarlar. Onlar "okült" sözcüğünün "gizli" ve sık sık onun eş anlamlısı olarak kullanılan "ezoterik" sözcüğünün "az kişiyle sınırlı" anlamına geldiğini biliyor olabilirler. Eğer ikisini bir araya getirirlerse, kesin olarak okült bilimin gerçekten de birçoklarından gizlenmiş ve pek az kişiye sunulmuş bir bilim dalı olduğu sonucuna varabilirler.

Madam Blavatsky tapınağın perdesini açtığından beri kutsal bilimin etrafında muazzam bir laf kalabalığı birikti ve Teozofi Derneği eski gizem öğretilerini popülerleştirmenin yollarını aramaya başlamıştı. Kanıt sunma gereğini duymadan, her türlü başıboş ve ölçüsüz hayal ürünleri ortaya konmuş ve şüphe besleyenlerin haklı eleştirilerine meydan veren bol malzeme sağlanmıştır.

Günümüzün sözde-okültizmi, görüş çerçevesinin dayanağı etrafında biriken tortudan başka, şüpheli psişizmini, vahşi kuramlaşmasını ve en gelişigüzel sınavlara bile karşı koyamadığının kanıtını da içinde barındırır. Tüm bu değersiz ıvır zıvır hakkında tartışma çabası sarf etmeye değmez. Kutsal Bilimle ilgili geçerli bir tahmin yürütmek için orijinal eserleri etüt etmek ve duyu-üstü dünyaların ilk elden bilgeliğinin kanıtını taşıyan büyük mistik ve inisiyelerin düşüncelerine ve çalışmalarına vakıf olmayı denemek zorundayız.

Tüm teorileri ve dogmatik öğretiyi bir kenara bırakarak deneyimle ilgili belirli konularda ortak bir fikir buluruz. Normalden üstün olan bilinç düzeyleri vardır ve bu düzeylere eriştiğimiz zaman, normalde iletişim kuramadığımız varoluş biçimlerini fark edebiliriz. Tüm kâhinler bu konuda hemfikirdir ve biz onu okült bilimin türetildiği temel deneyim olarak düşünebiliriz. Irkların en eski atalarına okült bilimi öğreten ve onların uygarlıklarının temelini atan insanüstü varlıklara ilişkin evrensel tradisyonlar vardır. Her ne şekilde olursa olsun doğruluğu kanıtlanamaz olan bu ifadeler, mevcut tartışmanın amacı dolayısıyla bir kenara bırakılacak. O zaman kabullenelim ki, insan zihninin normalüstü yeteneklerinin insana deneyimin doğaüstü bir boyutunu açtığını çok fazla inkâr edemeyiz. Bu, okült bilimin konusunu ve hakkındaki varsayımlar için

gerekli veriyi oluşturan, insanoğlunda nadiren gelişmiş normalüstü yetenekler sayesinde algılanan, çağlar boyunca birikmiş doğaüstü bir deneyimdir.

Bu normalüstü yeteneklerin ara sıra görülen, ancak bir zorluğu apaçık kanıt haline getiren gelişimidir.

Doğal bilim kanıtlarını her normal insan tarafından sahip olunan beş fiziksel duyunun önüne serer. Okült bilim ise, insanlarda nadiren gelişmiş bulunan duyuların hükmüne göre verilerini elde eder. Sıradan insan, okült konulardaki düşüncesini koşula bağlı kanıtlar üzerine dayandırmak zorundadır. Okült bilim, klasik müzik gibi, eğitimi ve tanrı vergisi yeteneklerinin onu takdir etmelerine imkân sağladığı çok az kişiye özeldir. Kültürsüz bir kişiyle anlaşılamaz, çünkü tartışacak ortak nokta bulunamaz.

Her nedense, günümüzde düşük seviyeli psişizm vakalarının oldukça yaygın olduğu görülmektedir. Birçok insanın başından onları düşünmeye ve yanıt aramaya sevk eden bu tür deneyimler geçmiştir. Günlük yaşamımızın dört duvarı dışındaki bir şey onlara bir anlığına görünüp kaybolmuştur ve onlar ‘bizim alışılagelmiş bir şekilde gördüklerimizin haricinde hiçbir şey yoktur' açıklamasını artık tatmin edici bulmamaktadırlar.

Spiritüalistlerin yaptığı gibi, arayışlarında deneysel araştırma yolunu izleyebilirler, böylece çalışmaları sırasında duyu-üstü varoluş vakalarıyla ilgili önemli çapta veriler elde edebilirler. Ya da, başka bir gelişim yolunu izleyenler, açıklama bulmak için sorularını geleneği takip edenlere sorabilirler.

Kişi, konunun edebiyatı üzerinde çalışmaya başlayana dek, onun boyutundan habersizdir. Konu, bir yandan sözlü geleneklere dayanarak, antik literatürde geliştirilmiş ve sistemli hale getirilmiş mitolojilerin arasından geçerek, kuramsal düşünceleri onları bizim "zaman ve mekânın ötesine" taşıdığı yüksek eğitimli filozofların eserlerine kadar uzanır.

Ancak, her zaman akılda tutulmalıdır ki, okültizm bir felsefe veya bilimden daha fazlasıdır: o deneyimden oluşan geniş bir yelpaze ve kurguları düzen ve izahı arayan bu deneyimlerin külliyatıdır.

İnsan zihninin şüphesiz ki, az bilinen yönleriyle ve yaradılışın zihinsel tarafıyla çalışmasından dolayı, okültizmi psikolojinin bir uzantısı olarak tanımlayabiliriz. Onun doğru şekilde formülleştirilmiş ve anlaşılmış bulguları, psikoloji ve doğa biliminde zaten kesinleşmiş olanlarla uyum içindedir. Bu karşılıklı doğrulama okült bilimin kontrol kıstasıdır. Doğa

bilimleri test edilebilir bir durumdayken, okültizmin bulguları ve doğa biliminінkiler arasında bu tür noktalar üzerinde tutarsızlıklar olmamalıdır.

Artık kendimizi hiçbir gölgeye yer bırakmayacak şekilde, bağımsız kanıtlarla sunulabilen psişik deneyimlerin çılgın açıklamaları konusunda tatmin etmemeliyiz. Farkına varmalıyız ki, gerçek fenomenlerle uğraşıyorsak onlar araştırma içerecektir. Araştırma arayışında zihnin bu az bilinen yönlerinin kendi tekniklerine sahip olduklarını hatırlayalım ve biz bu tekniğe uymaya hazır olmadıkça ve eğer çalışma konumuz bakteriyoloji değilse doğru sonuçları elde edemeyeceğiz.

Okültizm her nedense objektif kıstaslarla izlenen bir bilimden daha fazlasıdır, o ayrıca deneyimlerinden kaynaklanan bir hayat felsefesi ihtiyacını da karşılar ve bu, hayatlarını ona adayanların pek çoğunu cezbeden felsefi, hatta dinsel yönüdür. İncelediği nadir bilinç durumlarına dair tecrübelerden tanrısal bir esinle bildirilen dini gerçeklere yönelik hayli değişmiş bir eğilim ortaya çıkar, çünkü arayan kişi artık vahyin geldiği planlara nüfuz etmiştir ve onun için anılan planların tamamen farklı önem ve geçerliliği vardır.

O artık inanca bağlı değildir, kişisel deneyime sahiptir ve bu deneyimden dolayı, çalışmasında genellikle tanrının peygamberleri ve rahipleri gibi azizler ve meleklerle verilen görevleri paylaşmayı arzuladığı bir dini inancı formüle etme eğilimindedir. Çok eskiden beri özel olarak seçilmiş kişilerin eğitim ve öğretimi bu amaçla devam etmiştir ve bu işe adanmış okullar Gizem Okulları olarak bilinir.

Doğal fenomenlerin nadir türlerinin deneyimlenmesi, etkileri süptil ve az anlaşılmış bir biçimde normal bir insanın yaşamını kabul görülenden çok daha fazla etkilediği kanaati doğurur. Bu özellikle hastalık ve tedavilerde kendini gösterir.

Ama onların varoluşun görünmeyen planlarına ilişkin öğretilerine katıldığınızda, Gizem Okulları reenkarnasyonun temel doktrinini öğretir, yani ruhun görünen ve görünmeyen arasındaki döngüsü. Bu, hayata karşı tüm tutumumuzu değiştiren bir kavramdır. Bu noktada okültizm sadece bir felsefe değildir, ayrıca etik bir sistemdir. Bir felsefenin ya da kanıtı beş fiziksel duyu ile sınırlanmış bir bilimin alışagelmiş açıklamalarıyla tatmin olmayan bir adam ya da kadın için okültizm çalışma yapmak için zengin bir maden cevheri yaratır. Onun teorileri yaşamın her yönüne ışık tutar, onlar sadece dünyevi yönden ele alınan şeylerin açıklanamayacağını söyler ve dini boş inançların değil, deneyimin temelleri üzerine oturtur.

Gizemler baştan sona açılırken, bunlar insanlık için armağanlardır, öyle bir açılış ki, son elli yıldır devam etmektedir, şimdiye kadar kapılar ardına kadar açılmıştır ve ışık huzmeleri içeriden parlamaktadır.

2. BÖLÜM

Okültizm Uğraşmaya Değer mi?

Bir insanın hayatta kendisi için seçtiği, ya da seçmeye zorlandığı yol ne olursa olsun, geleceğe baktığında ve devam etmenin doğru olup olmadığını kendisine sorduğunda, ya da adımlarının izinden geri dönüp "benim hatam" demenin daha iyi olduğuna karar verdiğinde, geriye dönüp kendisine buna değip değmediğini sorduğu bir an gelir. Daha samimidir o kişi, bildiği en yüce varlığa karşı daha sadıktır, Gerçeğe, inanç ve adanmışlıktan daha makbul, sonsuz ve en yüksek övgü olan vicdan muhasebesini daha sık yapar. Bunun dayanma gücü eksikliğinden kaynaklanan bocalama ile hiçbir ortak noktası yoktur, ne de gerçek inançların yokluğunda ortaya çıkan prensiplerin terk edilişiyle; o zayıflığın değil, gücün bir tezahürüdür, bir güç ki

"Bütün kazançları bir araya getirip, bunların hepsini
Bir yazı turayla riske atmayı göze alabilir"

ve "Hakikatten daha büyük bir din olmadığına" gerçekten inanan bir bütüncüllük içindedir ve bunun için insanın dostlarından gördüğü ihanetle bile yüzleşmeye hazırdır.

Böylesine zorlu bir entelektüel dürüstlük testinden sonra, geriye kalan şey gerçekten de saf altın olarak değerlendirilebilir. Bu öylesine bir bedelle satın alınan öylesine bir altındır ki, bu dünyadaki insan yaşamının değerinin standardıdır: sınırlı ve göreceli dünyamızda her başarı ve her tezahür onunla test edilmelidir. O, Kelam'ın aramızdaki bedenlenmiş halidir. Okültizm yolunu seçmiş olanlarımız özeleştiriye çoğu insandan daha fazla ihtiyaç duyar, çünkü çalışmayı seçtiğimiz konuda hiçbir eleştiri standardı mevcut değildir. Bu alanda herkes kendi kurallarını koyar ve o kadar ki, bazıları insan aklının yargısının ötesindeki kaynaklardan bağımsız vahiyler aldığını iddia eder, fakat bu iddianın makullüğü, kendi özel matbaasında para basmak kadardır.

Paranın yasal bir değişim aracı olduğunu bildiğimiz gibi, insan bilincinde tezahürlerin veya daha doğrusu kavrayışların gerçekleştiğini de biliriz ama asla unutmamalıyız ki, tezahürlerin ve paraların bir diğer ortak özelliği, gerçeklikleri temsil etmedikleri sürece hiçbir değerleri olmadığıdır. Bir paranın değere sahip olması için herhangi bir anda altına çevrilebilir

olması gerekir. Bir tezahürün değere sahip olabilmesi için ise, ruhsal bir kriz sırasında geçerliliğinin olması gerekir.

Kendi kendini sorgulama, bankerin ödeme gücünü tahmin edebilmesini sağlayan mizana benzer. O, altın rezervinin paraya denk olup olmadığından emin olmak için müşterilerin bankaya hücumunu beklemez. Tezahürlerin, hiçbir zaman tarafsız eleştiri ile test edilemeyen gizli geleneksel bilgeliğin, okült bilimi oluşturan gizli güçlerin, tüm gizem ve imgelerin herhangi bir geçerliliğe sahip olmaları için böyle periyodik bir mizana çok ihtiyacı vardır.

Dönüp okült bilimin tarihine baktığımızda, manzara iç açıcı değildir. Okültizm neden bir çok şarlatan üretirken birinci sınıf zekâları çok az üretmiş veya hiç üretmemiştir?

Okültizmin görkemli teorileri insan yaşamını yüceltmekte ve kaderimizi görmemizi sağlamaktadır ve evrenle de bağlantılı bir perspektif içinde hareket etmektedir; fakat onun görkemli arka planı yıldızlarla dolu uzay mı, yoksa boyanmış bir tuval mi?

Bunu test etmenin tek bir yolu vardır ve o da doğrudan oraya gitmek ve ayağınızın altında gerçekten Yolun taşları mı var, yoksa bir tuvali yırtıp gösteri salonunun kirli arka kısmına mı girdiniz diye bakmaktır.

Kendi adıma konuşacak olursam, ben bu deneyi okült bilime ilk girişimde yaptım. Okült kitaplarda, seminerlerde ve kişisel konuşmalarda okült sanatların, astral fenomenlerin ve bir kaplumbağa üzerinde duran file benzeyen bir kozmogoninin renkli bir tasviri yapılıyordu ve daha ilk görüşte boyalı bir tuvalle karşı karşıya olduğumu gördüm ve onunla ilgili fikrimi göstermek için o tuvalin içine bir adım attım. Sonra sahne arkasına geçebilmek ve tanıklık etmeye davet edildiğim kukla gösterisini düzenleyenlerin zihinlerine ve motivasyonlarına nüfuz edebilmek için psikoloji bilgimden yararlandım. Perileri tutan ipleri, kritik anda tanrının görünmesini sağlayan makineyi, gişedeki tek gözlü müdürü, yazarı ve çokça revize edilmiş oyun taslağını, sahne marangozu ve sahne ışıkçısıyla birlikte hareket eden prodüktörü ve egolarıyla rollerini bütünleştirmeye çalışan aktörleri gördüm.

Sonra tiyatronun sahne arkasına daha derin bir şekilde nüfuz ettim; farklı ezoterik okulları aktörlerin rolleri için makyaj yaptıkları soyunma odalarına benzettim. Tiyatro salonuna giriş yaptıkları kirli ve esintili taş merdiveni bulup indim. Tiyatrodan çıkınca etraftaki iğrenç mekânları fark ettim; erkekler ve kadınlar meyhanelerin dışında kavga ediyor, çocuklar yol

kenarındaki pis su oluğu etrafında toplaşıyordu. Tüm o pisliği bir süre olsun görmemek için başımı yukarı kaldırdığımda, salonun boyalı sahnesinde tasvir edilen uzak ve parlak bir realitedeki yıldızları gördüm.

O zaman ve ancak o zaman gösterinin önemini anladım ve fark ettim ki bu bir *aldatma* değil, bir *yansıtma* çabasıydı ve tevazu, şükran ve sevinç içinde ön girişe gidip bir koltuk parası ödedim ki, orada sunulan hayat yorumunu izleyebileyim. Dersimi almış, inisiyasyon okulunun işlevini ve sınırını anlamıştım.

Soyut fikirlerin sembolik ifadesini somut nesnelerin gerçek tariflerinden ayırt etmemiz gerekiyor. Gizemlerle ilgili olarak denir ki, aday derece derece ilerletildi, Tanrı'nın giderek muğlâklaşan sembollerini gördü ve sonunda, içerdeki son perde çekildiğinde boş bir tapınak buldu ve bir ses kulaklarına "Tanrı yok" diye fısıldadı. Aynı zamanda Tapınağın Perdesi olan o sahne perdesinin arkasına geçen herkes bunun doğru olduğunu bilir. İsrail için mücadele eden ve yakılmış kurbanların kokusunu burnuna çeken İsrail Tanrısı mevcut değildir, Logos vardır ve Logos'un yapısı ancak boş bir tapınakta meditasyon yapabilenler, yani sembolsüz bir şekilde düşünebilenler tarafından kavranabilir. Bu kademeli eğitimin tasarlanma amacı zihne soyut ve aşkın düşünce seviyesine çıkmayı öğretmektir çünkü ancak düşünce durduğu zaman kavrayış başlar.

Perdeyi çekip boş tapınağı bulamayan ve okült doktrinlerin zihni düşünce ötesine geçirme imkânı sağlayan bir cebir sistemi olduğunu bilmeyen kimse okült bilim öğretemez. Planların ve Işınların ve Hiyerarşinin zaman ve mekânda mevcut olduğunu sanan kimse inisiye değildir ve dolayısıyla inisiyatör de olamaz.

Sözde okültist ile gerçek okültist arasındaki fark, birincisinin en iç tapınakta tanrının bulunduğunu sanması, ikincisinin ise Tanrı'nın kendi içinde mevcut olduğunu bilmesidir. Birincisi tezahüre inanır, ikincisi ise kavrayışa. Birincisi Üstadının ona vereceği özel bir mesaja, Cennet'ten inecek bir tebliğe inanırken, ikincisi Tanrı'nın içinde yaşamakta, hareket etmekte ve var olmakta olduğumuzu bilir. Birincisi astral planın objektif gerçeklik olduğunu sanır, ikincisi ise onun objektif hayal gücü olduğunu bilir.

Ama bunun anlamı astral planın mevcut olmadığı değil, pratik okültistin gerçek çalışma konusunun objektif imgeleme olduğudur.

Bu da bizi başladığımız noktaya geri getiriyor. Okültizm faydalı mıdır? Okültizm, ona birebir benzeyen matematik kadar çok veya az değere

sahiptir. Matematikçi ne ekmek pişirir ne de çukur eşer ama onun bilimi, kesin ve doğru ifade için her şeyin indirgenmesi gereken birimlerin bilgisinin temelidir. Madde ve güç için matematik neyse, hayat ve bilinç için de okült bilim odur ve onun kendine özgü yöntemleri kullanılmadan kesin ifade veya sentez mümkün değildir. Dolayısıyla ben okültizmin faydalı olduğunu düşünüyorum ve okült arayış için harcadığım vaktin boşa gitmediğinden eminim.

Ama diğer taraftan, karşılaştığım bazı okült sistemlerin faydalı olmadıklarını düşünüyorum. Bir inisiyasyon sistemi bir gösteri salonuna benzetilebilecek olmakla birlikte, aktardığı öğreti sadece *Hamlet* gibi bir oyuna değil, *Sweeny Todd, Fleet Sokağın Şeytan Berberi* gibi bir oyuna da benzetilebilir. Bu oyunlardan birini büyülenerek izleyen kişiler, diğerinde ilk perdede salonu terk eder. Okültizm hakkındaki kitapların yüzde doksanı "ucuz gösteri" ruhuyla planlanmış ve o tarzda yazılmıştır; herhangi bir eğitimli insanın zevkine ters gelirler. Okült doktrinler bu tür bir biçimsellik içinde sunulduğu sürece, saygısı kazanılmaya değer olanların saygısını asla kazanamaz. Evet, her zaman bebekler için süt ve güçlü erkekler için et olmalıdır ama basitlik için aptallığı veya derin bilgelik için entelektüel kafa karışıklığını kabul etmeye gerek yoktur. Ezoterik kitapların çoğu doğrulanmamış ve doğrulanamaz nitelikte çok miktarda beyan ve ağır ve ağdalı bir duygusal hümanizm içerir ve bir insanın kendine okültist demesinden utanmasına neden olur. *The Ancient Wisdom* ("Kadim Bilgelik"), onun çıkarımlarını kabul etmeyenlerin bile saygısını kazanmış bir edebi üründür fakat dünyaya Okült Bilim adı altında sunulan şeylerden bazılarının tadı o kadar berbattır ki, sahte ilaçlardan bile daha utanç vericidir.

Hatırlamamız gerekir ki, Kutsal Bilim bu fizik planda yalnızca öğrencilerinin bilincinde mevcuttur; bizim bildiğimiz şekliyle kozmik yasa ve okült doktrin, bedenlenmiş egonun sahip olduğu tüm doğrudan kavrayışları aşan bazı şeylerle ilgili insan algılarından ibarettir. Bir tahminden ve olduğu gibi düşünülemeyen bir şeyi bir sembol yardımıyla düşünmeye yönelik bir girişimden fazlası olamaz.

İnisiyasyona giden kestirme bir yol yoktur, sadece çok sayıda ayak tarafından yürünerek kat edilen yol vardır. Bu nedenle elimizden gelen en iyi çabayı göstermemiz gerekir çünkü en yüksek kavrayışımızdan başka rehberimiz yoktur ve eğer içimizdeki ışık karanlıksa, o karanlık ne korkunçtur! Yaratmakta olduğumuz şey fizik planda bir düzen veya

kardeşliktir; astral planlardaki Üstatlar biz onları nasıl algılıyorsak öyledirler. Ruh ancak insan bilinci aracılığıyla maddi planı üzerinde çalışabilir. Astral plan ancak dünyanın kütlesel hayalleri tarafından düşünülmek suretiyle var ve yok edilir ve onun subjektif doğasını fark ettiğimizde onun egemenliğinden kurtuluruz.

Doğru anlaşıldığında, okült bilim her şeyi bilincin halleri olarak kabul etmeyi öğretir, sonra bize subjektif olarak bilincin kontrolünü nasıl elde edeceğimizi gösterir ve bu kontrol bir kez sağlandığında objektif bir şekilde yansıtılır. Bu bilinçli kontrol aracılığıyla insan zihni planı manipüle edebiliriz. Bu kendi içinde ne iyi ne de kötü olan, ancak kullanıldığı sırada iyi veya kötü olan bir güçtür. Tanrı'ya hizmete adanmış olan Sağ Yol inisiyesi bu gücün sadece insan bilincinin, Tanrı'nın her şeydeki varlığının farkına varmasını sağlamak amacıyla kullanılması gerektiğini düşünür. Onun zihin ile ilgili bilgisini kullanma amacı, zihnini Ruh'un aracı haline getirmektir ama bunun aksine Sol Yol inisiyesi, zihin ile ilgili bilgisini, zihnini tutkularına hizmet ettirmek için kullanır. Okültizm asla kendi içinde bir amaç veya sadece entelektüel merakın tatmin edilmesi olamaz; o zekânın ellerindeki en güçlü silahtır. İyi niyetli insanların bu iki ucu da keskin olan korkunç kılıcı tutmayı öğrenmesi faydalı mıdır? Sadece faydalı değil, ırkın güvenliği için gereklidir de, çünkü kötü niyetli pek çok kişi onu tutmayı öğrenmiştir.

İnsan, bir takım şeylerin gizli yönleriyle ilgili bilgileri kötüye kullanmak suretiyle neler yapılabildiğini gördüğünde, Karanlığın Güçleri ile onların masum kurbanları arasındaki boşlukta durabilmek için hiçbir fedakârlığın çok fazla ve hiçbir riskin çok tehlikeli olmadığını hisseder. Bu nedenle, Büyük Fedakârlığı, yani İnisiyasyonu gerçekleştirmeyi ve kendini Aydınlığın Güçlerinin hizmetine adamayı değerli bulan ruhlar her zaman olacaktır ki Aydınlığın Güçleri insanın onlara açacağı kanal yoluyla form planına tezahür edebilsinler.

3. BÖLÜM

Okültizmin Daha Derin Konuları

Okültizm nedir? Eğer okültizm yolunu izlemek için zaman harcamaya ve onu araştırmak için zahmete girmeye niyet ediyorsak, bu soruyu sormamız gayet makuldür. Perili ev hikayeleri, ilkel insanlar arasındaki telepati deneyimleri ve geçmişin ezoterik literatürü hakkındaki araştırmalarla yetinecek miyiz? Bunlar kesinlikle faydalıdır; mevcut tüm okült fenomenler dikkatlice incelenmelidir, fakat sadece bilgi edinmek için değil, aynı zamanda şarlatanların maskesini düşürmek için de. Araştırmacıların geçmişte elde ettiği sonuçlar, bugün elde ettiğimiz sonuçların kontrol edilmesi için çok büyük bir değere sahiptir.

Fakat bu yeterli midir? Okült bilime yönelik tutumumuz, geçmişin şaheserlerine hayran olduğumuz, ama günümüzde kendimiz hiçbir yaşayan edebiyat üretmediğimiz klasik dillere yönelik tutumumuzla aynı mı olmalı? Biliyoruz ki Gizemler kadim medeniyetler üzerinde derin bir etki yapmıştır ve tüm ırkların en soylu insanları bunlardan ilham almış, hayranlık ve huşu göstermiştir. Okült dediğimiz fenomenler seans odasında yaşananların daha geniş ölçeklisi midir yalnızca, yoksa faaliyetlerini keşfetmeye çalıştığımız âlemin az bilinen yasalarına ek olarak, geçmişin inisiyelerinin bilincini arttıran ve onlara tanrılarıyla ilgili daha derin bir farkındalık veren enerjilendirici bir spiritüel etki mi var?

İşleyişleri ve doğaları itibariyle haklı olarak okült veya gizli diye tanımlanabilecek fenomenlere bakalım. Ektoplazma, psikometri, çeşitli durugörü türleri, telepati, çok isabetli olabilen çeşitli geleceği görme biçimleri, mistik deneyimler, dönüşüm, trans ve esrime; hipnotizma, telkin ve kendi kendine telkin, bedensel ölümden sonra hayatta kalış ve son ama yine önemli bir husus olarak belirli zihinsel hastalık türleri... Tüm bu şeyler doğaları itibariyle gizlidir, ölçüm araçları yoluyla uygulanan sıradan bilimsel araştırma yöntemlerine tabi değildirler ve okült bilimin meşru araştırma alanını oluştururlar.

Bununla birlikte, okült bilimin bilimsel yanına ek olarak başka bir yönü vardır ve o yön içsel deneyim âlemidir ve okült bilimin pratik uygulaması bir sanat olarak o içsel deneyim sayesinde başlar. Görünmeyenin giriş kapısı okültizmin ilkelerinin pratik uygulaması yoluyla bulunabilir ve koşulları yerine getirme titizliğini gösteren ve risk alanlar orada maceraya

atılabilir. Kadim ritüellerle çağrılan güçler hâlâ vardır ve bilgiyi, inancı ve cesareti birleştirenler için çok uzak değildirler.

Fakat eğer bu maceraya girmek istiyorsak, bilmeliyiz ki kadim ritüeller dini bir sistemin parçası olarak kullanılmıştır ve kadim Gizem Okullarının herhangi bir inisiyesinin bunları denemesinin nedeni harikalarla ilgili merak veya ilgilerini tatmin etmek değildir. İnisiyeler bu deneylere sıkı bir karakter disiplini ve katı zindelik testlerinin ardından derin bir saygıyla yaklaşmıştır. Yüksek idealler terk edildiği zaman fallisizm ve kara büyü başlamıştır.

Okültizmin daha derin konularını öğrenmek istiyorsak, ona entelektüel merakla yaklaşmamız gerektiğini bilmek yeterli değildir; bu bize okültizmin sadece dış formunu gösterecektir. Okült Yol bir yaşam biçimi olarak incelenecek bir araştırma konusu değildir. Adanma ve fedakarlık yoksa, Gizemlerin kapısını açan kilidin içine sokulan anahtar dönmeyecektir. Kutsal Bilim'e kadim inisiyeler gibi yaklaşmadığımız sürece, onların bulduğunu bulamayız. Onun sırlarına ulaşmaya çalışırken, insanların mesleklerinin ödülleri için çalıştığı gibi çalışmamız yeterli değildir; insanların ruhsal bir ideal için yaşadıkları gibi onun uğruna yaşamamız gerekir. Bizi astral bir deneyimin labirentinden güvenle geçirecek yalnızca tek bir motivasyon vardır, o da İlahi Birliğe çıkan ruhsal gelişme yolunda ışığa duyulan arzudur. En soylu haliyle Gizemlerin amacı da buydu ve ancak bu aynı amacı izleyerek gizemlerin en yüksek yönüne vakıf olabiliriz.

Okült bilim çok güçlü bir şeydir ve pek çok insan okültizm araştırmalarında acemilikleri sayesinde korunur; eğer giriştikleri bazı şeyleri başarsalardı, onların saflaşmamış ve disiplin kazanmamış olan yapıları ulaşacakları sonuçla paramparça olurdu. Yaptıklarının sonucu olarak hiçbir güç gelmemesi sayesinde bir felaketten kurtuluyorlar. Eğer Gizemleri emniyetli bir şekilde araştırmak istiyorsak, onlara önce ruhsal bir yenilenme sisteminin ulvi bir parçası olarak yaklaşmamız gerekir. Okültizmin genellikle aydınlanmamışları çeken sihirli yönlerini emniyetli bir şekilde araştırabilmemiz için, bunların gerektirdiği disiplini kazanmamız, düşük benliğimizi yüksek benliğin amaçları için hizmet etmeye sunmamız ve bu teklifimizi kabul ettirmemiz gerekir.

Entelektüel sorgulamalarımızın çözümleri ancak ruhsal aydınlanmada bulunabilir. Doğru anlaşıldığında okült bilim psikoloji ile din arasındaki bağlantıdır; bilime spritüel bir anlam ve ruhsal hayata bilimsel bir yaklaşım

katar. Doğru anlaşıldığında, bize sunduğu deneyimler, beş fiziksel duyuya dayalı olan rasyonel beyin bilincinden ruhsal sezginin doğrudan farkındalıklarına giden bir merdiven oluşturur. Okültizm asla kendi içinde bir amaç olamaz, yaklaştıkça sürekli geri giden daha geniş bir ufuk açar; hâlâ görüntü alemlerindeyizdir. Yine de pek çok amaç için paha biçilmez bir araç olabilir. Okült felsefeyle ilgili bilgi, bilimin araştırmalarına ipucu ve mistiğin esrimelerine denge sağlayabilir; ritüel majinin olasılıkları içinde belirli zihinsel hastalık türleri için kullanmak üzere paha biçilmez bir tedavi aracı bulmamız mümkündür; psikanalizler bu hastalıkların fizyolojik bir nedeni olmadığını ortaya koymuştur fakat nadiren bir tedavi sunabilmektedirler. Şeylerin gizli yönü hakkındaki bilgisiyle okültist işte bu noktada psikologa çok şey öğretebilir.

Okültizm bir Kutsal Bilim'dir ve saygıyla yaklaşılması gerekir. Onun kutsal mekanlarına giden kapısı düz, yolu dardır ve o yolu bulan çok az kişi vardır. Alevli bir kılıcı olan Melek hâlâ Gizemlerin kapısını korumaktadır ve ruhlarımızı saflaştırmadan ve talep edildiğinde parolayı verebileceğimizden emin olmadan kendimizi o güce maruz bırakmak akıllıca olmaz.

Her okült öğrencisinin deneyiminde, eğer bu konularla yeterince ilgiliyse, zihnindeki fikirlerin onu etkilediği, hakkında kaynaklar okuduğu Görünmeyen Dünya'nın onun bilinç ufku çizgisinden yavaşça yukarı tırmandığı ve algılanmayanın algılandığı bir zaman gelir. Öğrenci kendini zihinsel olarak iki dünya arasındaki ara bölgede bulur ve iki şeyden birini yapması ve bunu çabuk yapması gerekir. Ya tıpkı bir tavşanın deliğine kaçtığı gibi bedensel realiteye geri dönmeli ya da devam edip yüksek bilinci açmalıdır. Yapmaması gereken şeylerden biri, alt bilinç ile süper bilinç arasındaki o fanteziler diyarında oyalanmaktır, çünkü bu akıl sağlığının yitirilmesine neden olur.

Yüksek bilincin kapısına ulaştığında, kapıdan geçebilmesi için cevaplaması gereken o eski soruyu soran Eşiğin Meleği tarafından karşılanacaktır ve bu sorunun yanıtı, gizli derneklere girişte verilen kadim bir parola değildir. Sorulan soru, herhangi bir kapıyı çalan herhangi bir yabancıya makul olarak sorulan "Ne istiyorsun?" sorusudur ve soruya verilecek yanıt talibin bilgisine değil, karakterine bağlıdır. Eğer doğru yanıt verirse ilerleyeceği yol açılacaktır ama yanlış yanıt verirse fizik planına geri dönmek için yolunu bulması gerekecektir ve bu pek hoş veya güvenli bir deneyim değildir.

Okültizmi araştırmak, Görünmeyendeki büyük bir güç merkeziyle bağlantı kurmaktır. Herhangi somut bir sonuç elde edilemeyebilir ve bunun nedeni kişinin yapısının yalıtkan maddeden oluşması veya araştırılan fenomenlerin gerçekliğinden duyulan şüphenin, psişik bağlantı fişinin prize sokulmasını engellemesidir. Bilgi ve Güç, devrenin iki bütünleyici bileşenini oluşturur ve bunlar birleştiğinde enerji akar. Hiçbir güce sahip olmayan bir yapı Kutsal Bilimi araştırabilir ama hiçbir sonuç elde edemez ve hiçbir bilgiye sahip olmayan bir yapı ise kendi gücünden yararlanamaz. Ama hem bilginin hem de gücün olduğu yerde, aydınlatıcı bir fikrin içsel yaşamın önemine dair ani bir görüntü sunması yalnızca bir zaman meselesidir ve böylece temas sağlanır ve o kişi iyilik veya kötülük için o görünmeyen güç merkeziyle bağlantı kurmuş olur. Okült bilim kendi içinde iyi veya kötü olmadığı ve sadece kullanıldığı zaman iyiye veya kötüye kullanılabildiği içindir ki ona temiz ellerle, saf bir kalple ve disiplinli ve adanmış bir iradeyle yaklaşmak gerekir.

Okültizm çocuk oyunu değildir ve yanlış kullanıma karşı emniyetli olmaktan çok uzaktır. Okültizm için hem saflık hem de güç gerekir; fakat okültizmin derin konularına temas eden herkes ortak bir şekilde onun dipsiz bataklıklar üzerinde dans eden sahte ışıklar gibi olmadığını, Işığa giden gerçek bir yol olduğunu ama yolunun bıçak sırtı kadar dar olduğunu söylemektedir.

4. BÖLÜM

Okült Araştırmada Her Şeye İnanırlık

Okült bilimde mücadele edilmesi gereken iki düşman vardır; her şeyi reddeden şüpheci materyalist ve her şeye inanan sözde okültist. Ciddi öğrencilerin bu iki uç arasındaki Orta Yolu bulması gerekiyor. Bir taraftan gözü kapalı inançtan sakınmalı, diğer taraftan ise İç Planlarla ilgili kanıtların yapısının, doğal bilimlerde mevcut olan kanıtlardan farklı olduğunu kabul etmelidir.

Madde planından başlayıp Görünmeyenin daha yoğun katmanlarına uzanan spiritüalizm, laboratuarda eğitim görmüş geleneksel bilimciyi bile tatmin eden bir teknik kullanmayı başarmıştır, fakat daha az somut alanlarda çalışan okültist ölçüm aletlerinden yararlanamaz, kanıt edinmeye yönelik herhangi bir çabadan ümidini kesmiş gibidir ve ancak kişisel emin oluş ile tatmin olur.

Bu durum yetersizdir ve şarlatanlığa ve aldanmaya geniş bir kapı aralamaktadır. Böyle bir durumu kabullenmeden önce bunun kaçınılmaz olduğundan çok emin olmamız gerekir. Bence bu kadar güvensiz bir konuma razı olmamız gerekmiyor çünkü durugörü araştırmalarının bulgularını test etmenin yolları mevcuttur ve böylece deneyi yüzümüze gözümüze bulaştırmadan bulguları değerlendirebiliriz.

Pek çok farklı türde okült deneyler vardır ve benim burada ele almak istediğim şey psişik araştırmacılar tarafından çokça incelenmiş olan şeyler veya psişik olmayan tanıkların kanıtlarının araştırılmasını gerektiren poltergeist tipi fenomenler değildir çünkü bunların her ikisi de kanıtlara dair olağan yasalara tabidir. Benim ele almak istediğim şey, Rudolf Steiner ve C. W. Leadbeater'ın bizi tanıştırdığı, durugörü vizyonu ile yapılan türde psişik araştırmalardır. Bu tür çalışmaları değerlendirmede bir ölçütümüz olması çok önemlidir çünkü psişik vizyon yeteneğine sahip olduğunu, insanların auralarını görebildiğini, geçmiş enkarnasyonlarını okuyabildiğini veya Akaşik Kayıtları ve astral planı araştırabildiğini iddia eden ama sözleri dışında hiçbir kanıt sunamayan çok sayıda psişik ortaya çıkmıştır.

Kabul edelim ki, tüm bu şeylerin gerçekten yapılabildiğini gösteren önemli kanıtlar vardır, ama belirli bir psişiğin bunları yapmakta olduğuna dair her zaman yeterli kanıt yoktur. Fakat şunu da hatırlamamız gerekir ki, eğer belirli bir psişiğin [fiziksel duyuların ötesini algılayabilen kişi]

bulgularını önemsemiyorsak, bu durum psişikliği reddettiğimiz veya hatta o psişiği gözden düşürmeye çalıştığımız anlamına gelmez çünkü yeteneklerinin aşırı hassasiyetini ve sapmaya müsaitliğini kimse vizyoncuların kendisinden daha iyi bilemez.

Okült deneylerle ilgilenirken benimsememiz ve birbirinden ayırmamız gereken iki tutum vardır. Deney sırasında mutlak bir inancımız olmalı ve deney bittikten sonra da deneyin sonuçlarına karşı tarafsız bir eleştiri konumunda olmalıyız. Deney sırasında inanç gereklidir, çünkü kuşkuculuk medyuma veya deneyciye bilinçaltı telkinler gönderir ve normal ötesi yetenekleri kullanmaya çalışanlar her zaman çok hassas bir durumda oldukları için, deneycinin şüpheci tutumu psişiği üzerek, kendine güveni azaltarak ve kendinden şüphe duymasına neden olarak yeteneklerinin otomatik olarak kapanmasına neden olabilir ve böylece de deneyin gerçekleşmesini engelleyebilir. Bu durumda psişik kendi bilinçaltı zihninin sınırında tereddütte kalır ve yüksek bilince geçemez. Herhangi bir okült araştırmada yer alanlar, araştırma devam ederken, hipotezlerinin dayalı olduğu teorileri kabul etmek ve kendilerini deneye bütün kalpleriyle vermek için zihinlerini hazırlamalıdırlar. Böylece araştırmacıların grup zihni, psişiğe bilinçaltı telkin vererek onun daha üst bir plana yükselmesine yardımcı olur. Psişik bir kez emniyetli bir şekilde oraya ulaştığında, güvenli ve uyanık hale gelen bilinci, ekibini de oraya doğru çekici bir etki yapar; böylece onlar da Görünmeyenin varlığının en azından kısmen farkında olurlar. Onların artan duygu ve güvenleri de psişiği iyice yükseltir ve psişik onlara değerli bilgiler aktarabilecek hale gelir. Medyumun etrafındaki grup da bilincini bir kademe yükseltmedikçe hiçbir yüksek psişik yetenek kullanılamaz.

Fakat bu tutum sadece deney sırasında kullanılmalıdır. Deney tamamlanır tamamlanmaz deneyci tekrar bir bilimci olmalı ve bulgularını bilimin soğuk ışığında incelemelidir. Bununla birlikte, bilimcinin yargılayıcı tavrı, "Ya Suçlu ya Masum" şeklinde iki hükümden oluşan İngiliz Yasası gibi değil, "Henüz Kanıtlanmadı" şeklinde üçüncü bir hüküm olasılığı içeren İskoç Yasası gibi olmalıdır. Bu ikinci değerlendirme türünde, bir sonucu kabul etmeden önce daha fazla kanıtın ortaya çıkmasını sağlamak için çok miktarda psişik inceleme malzemesi sağlanmalıdır. Ayrıca bilimci kanıt zorluğundan dolayı hevesini kaybetmemeli, tüm enerjisini ve hünerini kullanarak yeni testler ve deneyler yapmalı ve böylece anlaşılması zor olan konusuna etkili kanıtlar getirmelidir.

Okültizmde benim objektif kanıt ve subjektif kanıt olarak adlandırdığım iki tür kanıt olduğunu da hatırlamak gerekir. Objektif kanıtın yasalarını iyi biliyoruz. Bunlar fiziksel duyulara hitap eden ve hem mantık hem de deneyle teyit edilen bulguları kapsar. Fakat unutmamalıyız ki olayların sezgiye dayalı olan görünmeyen kanıtları, yani subjektif kanıtları da vardır. Sezgi tıpkı içgüdü gibi pek çok anlamı olan çok yönlü bir terimdir fakat temsil ettiği şey çoğu insanın deneyiminde şu veya bu derecede bir gerçekliğe sahiptir. Oxford Sözlüğü bu kelimeyi "zihnin mantık yürütmeden ulaştığı anlık kavrayış; anlık içgörü" olarak tanımlamaktadır ve bildiğim kadarıyla geleneksel psikolojinin sezgiyle ilgili yaptığı tek çalışma onun var olmadığını kanıtlamaya çalışmak olmuştur ve popüler inanca itiraz ettiği pek çok diğer konuda olduğu gibi sezgiye olan itirazında da kendini haklı görmüştür. Sezgiyle ilgili ihtiyaç duyduğumuz ipucunu bilinçaltı zihnin doğasına dair yeni bilgilerimizde buluyoruz.

Ben sezginin Bilinçaltı Zihin Faaliyeti olarak tanımlanmasını öneriyorum, çünkü sezgide bilinç eşiği altında meydana gelen mantık süreçleri söz konusudur ve bu süreçler sırasında olağan bilince hiç sunulmamış olan veriler de kullanılabilir. Bu bilinçaltı düşünüşte bilinçli bir şekilde farkında olduğumuz şey yalnızca sonuçtur ve o sonuca ulaşma sürecimiz gizlidir. Bu yüzdendir ki sezgi "anlık" ve "mantık yürütmeden" yapılan bir şey olarak tanımlanmaktadır.

Bilinçaltının doğasıyla ilgili bilgilerimize ek olarak, aşina olduğumuz beş duyunun dışındaki daha süptil duyuların varlığını da fark ettiğimizde şunu anlamamız gerekir ki, bilinçaltı zihinde, bilinçli zihnin hakkında hiçbir şey bilmediği veriler olabilir ve bilinçaltı zihin o verileri faaliyetlerinde kullanıyor olabilir. Bilinçaltı zihnin bu şekilde ulaştığı bulgular gözardı edilmemelidir fakat bilinçaltı zihnin bağlantısız kompleksleri de olduğunu hatırlarsak, bulguları körü körüne kabul etmemek gerektiğini anlarız.

O halde, okült araştırmada iki tür verinin olduğunu kabul edelim: biri gözlemden, diğeri sezgiden türetilen veri. Sezgiye dayalı bilgi uygun şekilde teyit edilirse gözleme dayalı veri kadar güvenilir kabul edilebilir ve çok saf olanlar dışında herkes tarafından kabul edildiği gibi gözlemsel verilerin de teyit edilmesi gerekir, ama bu iki kanıt türünü birbiriyle karıştırma hatası yapmayalım. Okült çevrelerde insanların Atlantis'ten veya geçmiş enkarnasyonlardan veya Üstatlardan bahsederken sanki subjektif kanıtlar ile objektif kanıtlar birbirine denkmiş gibi, yani sanki ellerinde kesin objektif kanıtları varmış gibi konuşmaları çok rastlanan bir durumdur

ve konuyu sorgulayan biri onlardan kanıt istediğinde de kızarlar ve sorgulayıcı da bu tepkiden tiksinir. Bu prosedür yönteminin okült bilime girişimi yıllarca geciktirdiğini iyi hatırlıyorum. Aydınlatmam için önüme konan fenomenler olurdu ve bunlar en gelişigüzel incelemeyle bile en fazla beş dakika dayanırdı ve ben de önümdeki örnek aracılığıyla konunun bütününü mahkûm ederdim. Şimdi biliyorum ki, o zaman önüme konan şeyler subjektif kanıtlardı. Subjektif kanıtlar da kendi alanında bir geçerliliğe sahiptir ve uygun yöntemlerle kanıtlanabilirler, ama subjektif kanıtlar objektif kanıtlara yönelik hazırlanmış testlere tabi tutulduğu zaman, ki objektif kanıt diye sunuldukları sürece bu böyle olacaktır, hızla değerlerini yitirirler ve bunları savunan kişiler de gözden düşer.

Şimdi subjektif kanıtın doğasını daha derinlemesine inceleyelim. Subjektif kanıt üç tür algıya dayanır. Bunlardan ilki sezgidir ve az önce tanımladığım gibi bilinçli zihin sezginin sürecini değil sadece sonucunu algılar. İkincisi bilinçli psişizmdir ve ben bunu tam bilinçli haldeyken beş duyumuzdan daha süptil olan duyularımızla yaptığımız algılama olarak tanımlıyorum ve bilinçli psişizmin bölünebileceği alt birimleri şu anda ele almayacağım. Üçüncüsü ise bilinçaltı psişizmdir. Burada, kısmen gelişmiş yüksek duyu organlarının algıları olağan bilince ulaşamayacak kadar zayıftır ve dolayısıyla sezginin parçaları olurlar.

Sezginin tamamen subjektif olan verileri psikanaliz yoluyla tespit edilebilir ve bir görücünün vizyonu, Freudçu bir analizcinin rüyaları incelerken kullandığı sürece, yani serbest çağrışım yoluyla analiz sürecine tabi tutulabilir. Psikoterapi literatürü bunun tekniğiyle ilgilenmektedir ve burada ayrıntılarına girilemeyecek kadar karmaşık bir konudur. Şu kadarını söylemek gerekir ki, subjeye rüyasının veya vizyonunun her bir parçasını sırayla ele alıp üzerinde düşünmesi ve zihnini o başlangıç noktasından itibaren serbestçe kullanması söylenir ve bu arada psikanalizci de bunun hakkında notlar alır. Eğer subje gayretlerinde dürüstse, farklı rüya sembollerine dayalı olarak yürütülen serbest düşünce dizisinin, subje için duygusal öneme sahip belirli bir nokta üzerinde birleştiği görülecektir. Veya bu düşünce silsilesi aynı noktada tamamen durabilir ve bu da duygu nesnesinin bağlantısının koptuğunu gösterir. Bu süreç sayesinde rüya sembolleri analitik birer rüya malzemesi haline getirilir ve zihnin bilinmeyen yönünün işleyişine önemli oranda ışık tutar.

Sıradan subjektif rüyalarda rüya malzemesinin bastırılmış arzulardan, gün içinde meydana gelmiş olan ve duygusal yankıları devam eden

olayların anılarından ve uyku sırasında beş fiziksel duyu üzerinde meydana gelen etkilerden oluştuğu görülür. Bununla birlikte lusid (bilinçli) rüyalar olarak tanımlayacağım başka rüya türleri de vardır. Bunlar da uyku sırasında süptil duyular üzerinde meydana gelen etkilerle tetiklenir. Psişiğin vizyonları da, uyanık bilince etki edebilecek kadar güce sahip olan aynı mekanizmaya dayalıdır. Eğer bu tür rüyalar ve vizyonlar psikanaliz yöntemiyle incelenirse, süper bilinçten gelen içerikleri yanında genellikle belirli bir bilinçaltı unsur da içerdikleri görülecektir ve bu ikisini birbirinden ayırmak analizcinin görevidir.

Görülecektir ki, bilinçaltı zihnin subjektif dünyasından gelen unsurlar serbest düşünce akışı zinciri için bir başlangıç noktası olarak kullanıldığında düşünceleri çıktıkları yere, yani Freudçu analizcinin aşina olduğu bilinçaltına geri yönlendirecektir fakat süper bilinçten gelen unsurlar aynı şekilde serbest çağrışım analizine tabi tutulduğu zaman, bu analiz o düşünceleri kaynağına, yani süper bilince yönlendirecektir ve böylece vizyonun anlamının etkili bir şekilde çözülmesini sağlayacaktır. Bu düşünceler ayrıca daha önce süper bilinçli halde kavranmış fakat yüksek benliği beyin bilincinden ayıran eşikten geçmeyi başaramamış olan çok miktarda malzemeyi de bilinçli farkındalık düzeyine getirecektir.

Yani nasıl rüya sembolizması bu serbest çağrışımlı analiz süreci yoluyla rüya malzemesi haline getirilebiliyorsa, vizyon sembolizması da aynı yolla vizyon malzemesi haline getirilebilir ama bunlardan birinde serbest düşünce akışı bilinçaltına doğru giderken, diğerinde süper bilince gider. Bu şekilde elde edilmiş süper bilinç malzemesine bir başka test daha uygulanabilir. Eğer vizyon malzemesindeki vizyonda ve fikirlerde bulunan başlıca sembolleri işaret eden kelimeler Jung'un yöntemi temelinde bir kronometre ile kelime reaksiyon testinde kullanılırsa ve reaksiyon kelimeleri tekrar serbest çağrışım yoluyla analiz edilirse, ortaya çıkan kanıt itiraz edilmezlik kazanacağı gibi yüksek zihnin zenginliklerine de daha fazla erişim sağlayacaktır.

Bu yöntemin kullanımı çok ilginç sonuçlar meydana getirecektir, çünkü hem psişizmde mevcut olan bilinçaltı unsuru az çok ortaya koyacak, hem de süper bilincin içerikleriyle iletişim sağlayıp bunları beyin bilinci seviyesine getirecektir. Bu amaçla serbest çağrışımın kullanılması ezoterik çalışmaların çok önemli bir yönüdür fakat teknik ayrıntıları bu sayfalarda ayrıntılı olarak ele alınamayacak kadar karmaşıktır.

Okült deneyler yoluyla elde edilen sonuçları yayınlayan herkesin üzerine düşen ciddi bir sorumluluk vardır. Bu kişiler vizyonlarını hem bütün hem de ayrıntı bazında doğru kaydedip doğru yorumladıklarından kesinlikle emin olmalı ve hiçbir şekilde okuyucularından körü körüne inanç talep etmemelidirler. Gözü kapalı inanç talebi o talebin hem alıcısını hem de vericisini komik duruma düşürdüğü gibi, ulusların şifası için var olan Kutsal Bilim'in saygınlığına da gölge düşürür.

5. BÖLÜM

Meditasyon ve Psişizm

Pek çok kişi, belirli durugörü güçleri geliştirilmediği sürece Görünmeyen'le ilgili herhangi bir araştırma yapmanın imkânsız olduğunu düşünür. Fakat bu doğru değildir; belirli bir eğitim seviyesine ulaştığımızda, meditasyon yoluyla Görünmeyen'in derinliklerine erişebiliriz. Okült meditasyon iki yöntemin bir birleşimidir: serbest çağrışım ve yönlendirilmiş düşünce. Serbest çağrışım Yüksek Bilincin faaliyeti yoluyla İçsel Planlara ait olduğu bilinen bir fikirle başlar ("Sessizliğin Sesi" gibi kitapların meditasyon için çok değerli olmasının nedeni de budur) ve sonra yerini yönlendirilen düşünceye bırakır veya bırakması gerekir. Başarının sırrı zihni konusu ve planında tutmak, ama konunun sınırları içinde serbest bırakmaktır. Bu çok deneyim ve beceri gerektiren bir faaliyettir.

Bu yöntem, şu anda sahip olduğumuz okült bilgilerin çok büyük bir kısmını bize sağlayan şeydir, çünkü bu yöntemle sadece deneyimler değil, İçsel Planlarda edinilen öğretiler de beyinsel bilinç düzlemine getirilir. Fakat diğer tüm araştırma alanlarında olduğu gibi bu yöntem de karşılaştırma yoluyla kontrol gerektirir ve bu çok gerekli önlemin alınmaması nedeniyle çok fazla kafa karışıklığı ve güvensizlik meydana gelmiştir. Karşılaştırma yoluyla kontrol edilip kanıtlanana kadar meditasyon bulguları doğal olarak spekülasyondan başka bir şey değildir ve okült bilimde ihtiyaç duyduğumuz şey, deneyi mahvetmeden sonuçların test edilmesini sağlayacak bir kanıt yöntemidir.

Psikanaliz testleri meditasyon bulgularına tatmin edici şekilde uygulanamaz çünkü söz konusu bulguların bilinçaltı zihnin ürünleri olduğu açıktır (okültistin bilinçaltı zihin kavramı psikologunkinden çok daha geniş olsa da). Meditasyon üzerinde yapılan analizin ortaya koyacağı şey, bilinçli zihnin bilinçaltı zihne erişim sağladığı ve Gizli Benliğin birikmiş materyaline eriştiğidir. Bu elbette bulguların değeri ve doğruluğu konusunda bir şey kanıtlamaz. Eğer bilinçaltı zihin gerçeğe erişmişse, meditasyonun bulguları doğru olacaktır. Bulguların kaynağının bilinçaltı hafıza olduğunu kanıtlamak hiçbir şekilde bu bulguların değerini azaltmaz, çünkü o bulgular bilinçli zihne yansımamış olan gerçek bir psişik vizyon sonucunda bilinçaltı hafızaya girmiş olabilir. Meditasyonun veya derinlemesine düşünüşün meyvelerini ele alırken kontrol etmemiz gereken

şey bulguların kökeni değil, bulguların kendisidir, çünkü bu şekilde elde edilen bilginin değeri kaynağına değil, içeriksel yapısına dayalıdır.

Eğer okült araştırma alanında herhangi ciddi bir çalışma yapmak istiyorsak, otoritenin egemenliğinden kendimizi kurtarmamız gerekir. İçsel Planlardan veya İç Benlikten gelen bir mesajın değeri, iletişim kuran varlığın verdiği isme değil, mesajın yapısına bağlıdır. Victor Hugo'nun "ruhu" olduğu söylenen varlık safsatalar zırvalamıştır ve Görünmeyen'den çağrılan pek çok diğer büyük ve ünlü aydın basmakalıp laflar söylemiştir. Bir ruhun kendini Victor Hugo olarak tanıtması onun Victor Hugo olduğu anlamına gelmez ve öyle bile olsa, eğer anlamsız şeyler söylüyorsa onu dinlemenin ne faydası var? Ve eğer kendi bilinçaltı zihnimizden değerli malzemeler çıkarabiliyorsak, kökeni yüzünden onu küçümsemek ruhsal bir züppelik olur.

Bilinçaltı zihin bilinçli zihinden sonsuz ölçüde daha zengindir, çünkü unuttuğumuz her şeyi içerdiği gibi, bilinçli zihnimiz tarafından fark edilsin veya edilmesin, duyu organları üzerinde iz bırakan her şeyi ve okült bilime göre uyku sırasında astral bedenin yaşadığı tüm deneyimleri ve geçmiş enkarnasyonların anılarını da içerir. Dolayısıyla, şurası açıktır ki, bilinçaltı zihnimize erişim sağladığımızda, zengin bir hafıza deposuna eriştik demektir. Fakat tanıma göre bilinçaltı zihin bilinçli zihin seviyesinin altında olduğu için, bilinç bilinçaltı seviyesine ulaşamaz ve bilinçaltı malzemeleri bilinç düzeyine çıkarmak için bir araç bulmak zorundadır. Bu da okült meditasyonun yönlendirilmiş düşünce süreciyle yapılır.

Pek çok okült bilginin gelişmesini sağlayan şey astral imgeleme tapınağı olarak isimlendirilen şey değil, bu meditasyonel düşünce süreci, daha doğrusu Öğrenme Holü diye tanımlanabilecek şeydir. Okült doktrinlerin oluşmasını sağlayan şey Manuların ve Mesihlerin fiziksel planda tezahür etmesinden ziyade bu doğal yöntemlerdir. Ruhsal olan şeyler Ruhsal Plan'da bulunur ve zihinsel yollarla zihinsel (mental) plana, fiziksel araçlarla fizik planına getirilmesi gerekir. Her plan kendi kanunlarına göre işler. Aramızda insan seviyesinden yukarıda olan ruhlar olduğu doğrudur, fakat aradaki fark türe değil, gelişmişlik derecesine dayalıdır. Hepimiz potansiyel birer üstadız. Bazıları ustalaşma sürecindedir ve çok azı ustalık seviyesine ulaşmıştır. Doğa hiçbir basamağı atlamaz.

Bunları söylemekteki amacım geçmişte büyük öğretmenlerin yaşadığı fikrini küçümsemek olmadığı gibi, büyük öğretmenlerin şu anda veya gelecekte var olma olasılığını küçüksemek de değildir. Fakat mucize fikrini

bilerek ve isteyerek küçümsüyorum ve onun yerine doğal ve bilinebilir yasa fikrine ve insanla ve evrenle ilgili bilinen ve kanıtlanan şeylere önem veriyorum.

O halde, okült bilimin gerçek birer öğrencisi olmayı isteyelim ve vizyona geçici olarak açılabilen bilinç hali normal yeteneğimizin bir parçası oluncaya ve onun değerini bilecek ve istediğimiz anda kullanabilecek hale gelinceye kadar, vizyonlarımıza daha az, meditasyonlarımıza daha fazla önem verelim. Diğer taraftan asla unutmayalım ki, beyinsel bilinç için tezahür diye bir şey yoktur. Tezahür her zaman Yüksek Bilinç'te gerçekleşir ve daha sonra beyin bilincine tercüme edilir. O tercümede bozulmalar meydana gelebilir ve dolayısıyla en berrak olanlar dâhil tüm tezahür ve ilhamlar karşılaştırma yoluyla kontrol gerektirir.

O halde, yapmamız gereken şey, bir yandan meditasyon veya ilhamın meyvelerinin gerçekliğini etkili bir şekilde test ederken, bir yandan da okült bilimin yeni keşiflerine alan bırakan bir kontrol yöntemi geliştirmektir.

Okült öğretilerin insanlığa bir anda ve bütünüyle verildiği şeklindeki sınırlandırıcı fikri kabul etmeyelim. Şurası kesindir ki, tekâmül devam ettikçe beyinsel bilincin şimdiye kadar alabildiğinden fazlasını alabileceği ve böylece de ona daha fazlasının verilebileceği bir zaman gelecektir. Ama yine hatırlayalım ki, alacağı şey yalnızca o ana kadar aldığının bir devamı olacak, ona uyum sağlayacak, onunla çelişmeyecektir. Kadim zamanlardan beri süregelen deneyimler göstermektedir ki, gelecekte geçmiştekilerden farklı herhangi bir yeni faktör veya geçmişten ani kopuş olmayacaktır. Görünen planlarda da, görünmeyen planlarda da doğa asla tesadüfî değildir. "Yukarıda nasılsa aşağıda da öyledir" özdeyişi her zaman okültistlerin düsturu olmuştur ve bizi labirentten güvenle geçirecek olan bir ipucu olduğu için ona tutunmamız gerekiyor.

Yine, "Yukarıda nasılsa aşağıda da öyledir" özdeyişini uyguladığımızda göreceğiz ki, evrenin herhangi bir planında doğru olan şey, evrenin tekabül (örtüşüm) sisteminin tümünde doğrudur. Örneğin güneş sistemi için geçerli olan yasalar atom için de geçerlidir. Dolayısıyla, eğer herhangi bir durugörü araştırması unsurunu test ediyorsak, o araştırmanın bulgularını güneş sistemine ve insan sistemine uygulayalım ve eğer bulguların bunların her ikisi için de doğru çıktığını buluyorsak, o zaman o bulguların o bağlamda doğru olduğu sonucuna varmamız makuldür.

Örneğin, rahmetli Dr. Steiner'in Atlantis ve Lemurya hakkındaki araştırmalarına bakalım; modern keşif ve derin deniz sondajları bir Kayıp

Kıta'nın varlığını doğrulamaktadır ve Yeni Psikoloji'de zihnin seviyelerine dair yapılan tanımlarda, Dr. Steiner'in farklı Kök Irklara atfettiği entelektüel gelişim hallerine birebir uyan bilinç halleri tanımlanmaktadır. Tıpkı embriyolojide insan türünün evrimine temel oluşturan gelişim aşamalarının bireylerde kanıtlanmak suretiyle evrim teorisinin doğrulanması gibi, Yeni Psikoloji de Dr. Steiner'ın tanımlarını doğrulamaktadır. Dolayısıyla, Dr. Steiner'in Kök Irklar hakkında anlattıklarını güvenle doğru kabul edebiliriz. Ve bu coğrafi ve psikolojik doğrulamalara ek olarak, Madam Blavatsky'nin Doğu'nun Kadim Bilgeliği'ne dayalı olarak geliştirdiği doktrinde de önemli benzerlikte verilere rastlıyoruz. Blavatsky söz konusu doktrinin kadim Doğu bilgeliğine dayalı oluşunu Kutsal Kitaplar'dan bölümler ve ayetler göstererek ortaya koymaktadır. Böylece kadim bir ezoterik sistemin ve modern araştırmaların ikili bir onayını elde etmiş oluyoruz. Dolayısıyla, Kök Irklar öğretisini kanıt yasalarına göre kesinleşmiş bir gerçek olarak kabul edebiliriz. Subjektif planları ele alırken kanıt yasaları bir rehber görevi görür.

Fakat günümüzde geliştirilen bazı okült teoriler bu şekilde test edilememektedir. Bunların herhangi bir okült sistemle herhangi bir tekabülleri yoktur. Kanıtlanmış gerçeklere uymazlar. Destekçilerinden bazılarına göre bunların özgünlüğü, bu teorilerin savunucularının olağanüstü psişik güçlerini kanıtlıyor, fakat deneyimli okültistler de o teorilerin özgünlüğünün temelsizliklerine işaret ettiğini, çünkü daima içiçe geçen döngüler halinde hareket eden evrensel planın hiçbir parçasına uymadıklarını kanıtladığını söylemektedir. Deneyimli okültistlere göre, geçmişte meydana gelen şey, daha yüksek bir düzlemde kendini tekrar gösterir ve evrimin geçmişinde tohumları bulunmayan hiçbir yeni şey ortaya çıkmaz.

Şimdi geri dönüp Görünmeyen adına ileri sürülen beyanları destekleyen kanıtları sorgulama vaktidir ve eğer kanıt ortaya çıkmıyorsa, Gerçeğin ilahi nedenselliği gereği "kanıtlanmadı" deme cesaretini gösterelim. Gerçek'ten daha büyük bir din yoktur ve sevilen bir lidere olan şahsi sadakat bile Gerçek'ten daha büyük değildir.

Bununla birlikte, okült bilimde kabul edilmesi gereken ama geleneksel bilimde kabul edilmeyecek olan ve geleneksel bilimin yaşam ve akıl konularındaki çalışmalarında sergilediği kısırlığın da nedenlerinden biri olan bir kanıt türünü kabul etmemiz gerekiyor. Objektif kanıtlar kadar

subjektif kanıtların da varlığının kabul edilmesi gerekir, çünkü okültizmin çok büyük bir kısmı subjektif âlemde, yani içsel deneyim âleminde yer alır.

Örneğin bir insan belirli bir içsel deneyim yaşadığını söyleyebilir ve o deneyim sadece ona özgü olduğu için, beyanlarını doğrulayacak hiçbir bağımsız tanık gösterilemez. O kişinin sözü tek kanıttır ve dolayısıyla onun sözünü ya kabul etmemiz, ya da reddetmemiz gerektiği söylenir. Geleneksel bilim dünyası "Doğrulanamayan beyanı, tekrarlanamayan deneyi reddet" der. Okült bilim dünyası ise şöyle demeye çok eğilimidir: "Doğrulamaya çalışmadan beyanı kabul et, çünkü bizim düşünce yapımız bu tür beyanlara dayalıdır ve eğer bu beyanlardan birini atarsak, tüm inanç binamız çöker."

Bu duruma nasıl cevap verebiliriz? Bunun bir orta yolu yok mu? Bence son derece kesin ve bağımsız iki eleştiri ölçütümüz var. Bu ölçütlerden birincisi inisiyasyon ekolleri tarafından muhafaza edilen kadim okült sistemlerde, diğeri ise psikolojide bulunur. Elbette psikoloji derken popüler anlamdaki psikoloji değil, psikolojinin ezoterik bağlamda geliştirilmekte olan daha derin bir uygulamasını kastediyorum.

Kadim okült sistemlerde tümü birbirine ebeveynlik veya kardeşlik bağlarıyla kesin bir şekilde bağlı olan bir tanrılar ve tanrıçalar panteonu vardır. Büyük aileler halindeki bu tanrıların ve tanrıçaların maceraları hakkında olağanüstü hikâyeler anlatılır. Çocukluğumuza keyif katmış olan peri masalları kadar olağanüstü hikâyelerdir bunlar. Tüm bu fantastik ve bazen müstehcen absürtlükleri dinledikten sonra "Yukarıda nasılsa aşağıda da öyledir" denir ve eğer sembolizmi takip edersek, bizi sadece evrenin değil, kendi doğamızın labirentinden de geçirecek olan bir Ariadne ipimiz olacağını görürüz. Ayrıca, bu farklı kadim panteonların birbirine çok benzediğini ve dayandıkları kozmolojilerin neredeyse tıpatıp aynı olduğunu görürüz. Birbirlerini birebir doğruladıkları durumlarda bu kozmolojilerin önemli oranda doğru olduğunu varsayabiliriz.

Modern psişiklerin bulgularını bu kadim kozmolojilerle karşılaştıralım ve eğer uyum gösterdiklerini ve doğrulandıklarını görürsek, okült bilgilerimize gerçek bir katkı daha kazandığımız sonucuna varabiliriz, ama eğer uyumluluk adına bu kadim sistemler ihlal edilirse, çarpıtılırsa, çelişkiyi eskilerin kadim inancında değil modern psişiğin bulgularında aramamız daha doğru olur.

Bu testler yoluyla ezoterik kozmolojiye yapılan tüm katkıları kontrol etmemiz mümkündür. Bu katkılar eski sistemlere ve kanıtlanabilir modern bilime uyum göstermelidir. Diğer taraftan psişizmden doğası gereği

veremeyeceği kanıtlar istememeliyiz. Modern düşüncenin unutma eğiliminde olduğu bir gerçeği aklımızda tutalım. İki tür mantık vardır; tümevarım ve tümdengelim. Modern tümevarımsal bilim, eskilerin tümdengelimsel yöntemlerine bir tepki olarak gelişmiştir, fakat genel bir kavram oluşturmak için gerekli bir ayrıntılar kümesi oluşturuncaya kadar bilimin herhangi bir alanında tümevarım yönteminin uygulanması mümkün değildir. Genel hatlarıyla zaten bilinen şeyleri ele alırken, başlamada gereksiz bir gecikme olmaksızın bir gözlemler dizisi biriktirebilir. Tümevarım üzerinde çalışmaya koyulabiliriz, ama okült araştırmalarda olduğu gibi tamamen bilinmeyen bir şeyi ele alırken başlangıçta kullanabileceğimiz tek yöntem tümdengelimdir, çünkü aksi takdirde gözlemlerimizi nereye yönlendirmemiz gerektiğini veya hangi verilerin önemli olduğunu bilemeyiz. Okült bilim sezgiden ve tümdengelimden çok yararlanır, fakat bu yolla bir kavramlar sistemi oluşturduktan sonra, eğer bu kavramlar geçerliyse, geleneksel bilimin deneysel tümevarımsal yöntemiyle de doğrulanabilmelidir. Önceki sezgisel, tümdengelimsel araştırmalarımız, verilerimizi hangi yönde aramamız gerektiğini ve araştırmalarımızın izleyeceği muhtemel çizgiyi gösterir fakat bu göstergelerin çok değerli olmasına ve çok önemli oranda zaman kazandırmasına rağmen, tamamen subjektif, sezgisel yöntemlerle yetinmemeli, psişik araştırmalarımızı deneysel doğrulamadan da geçirmeliyiz ve bu yapılana kadar herhangi bir psişik vizyonu veya öğretiyi kanıtlanmış olarak kabul etmemeliyiz.

İnanç ve otorite doğal bilimde ne kadar öneme sahipse, okült bilimde de o kadar öneme sahiptir. Okült bilimin anında kanıtlanamayan öğretileri hipotez olarak sınıflandırılmalıdır ve kimya öğrencisinden ne kadar gözü kapalı inanç talep ediliyorsa, okült öğrenciden de o kadarı talep edilmelidir. Her iki bilimin yüksek dallarına da sadece yüksek kavrayış için kendilerini eğitenler tarafından erişilebildiği doğrudur, fakat en başından beri modern kimya eğitiminde teori ile pratik bir araya getirilir ve okültizmde de öyle olması gerekir.

Peki bu okültizmin bir hayal ürünü olduğu anlamına mı geliyor? Sanırım durumun bu olmadığını gösteren bol miktarda kanıt var elimizde. Körü körüne inanış ve boşa harcanan çabalar denizinin içinde yükselen bazı tepeler vardır. Yerde ve gökte, geleneksel felsefelerde hayal edilenden çok daha fazlası vardır ve okültizm de bunu konu edinir ve en kadim okültizm öğretilerinin modern bilimsel araştırmalarda doğrulanması, gösterilen çabaların tamamen boşa gitmediğini gösteriyor.

Fakat okültizme ilgi gösteren bazı kişilerin konuşmalarını dinlediğimde, kendimi Karanlık Çağlara dönmüş gibi hissediyorum. Anlatılanların çok büyük bir bölümü körü körüne inanış ve batıl inançlardan oluşuyor. Romantik geçmiş enkarnasyonlar, harika auralar, üstatlardan alınan kesin öğretiler... Her şey herhangi bir karşılaştırmalı bir kontrol veya doğrulama çabası gösterilmeden kabul ediliyor.

Bu tür şeylerin ihtimal dâhilinde olduğuna şüphe yok. Hatta bunu kendi deneyimlerimden biliyorum. Tüm bu şeyleri destekleyen yeterli kanıtın mevcut olduğunu düşünüyorum ve bunları şahsi inancımın bir parçası olarak kabul edebiliyorum ve ediyorum da. Ama anlatıldığını duyduğum anekdotların çok büyük bir bölümünün son derece abartılı olduğunu düşündüğümü söylemem gerek.

Eski zamanlarda, San Paul Katedrali'nin kubbesi kadar somut olmayan her şeyi reddetmek bir alışkanlıktı. Günümüzde ise gizemli olan her şeyi kabul etmek moda gibi görünüyor. İnsanlar bir medyumun onların geçmiş enkarnasyonlarıyla veya auralarının durumuyla ilgili söylediği şeyleri mutlak birer kanıt olarak görüyor. Okült çevrelerde çok güçlü bir insancıllık duygusu olmasaydı, hiç şüphem yok ki kuşları kesip vücutlarını açıp kehanet arayan insanlar görebilirdik. Okült çevrelerde, gizemli okült okullar, o okulların olağanüstü müzeleri, kütüphaneleri, üstatları ve meskenleriyle ilgili söylentiler dolaşıyor. Bu söylentiler, yaygın bir şekilde kabul edilmeleri ve haklarında somut kanıt bulunmaması bakımından, tıpkı savaşın ilk günlerinde Rus birliklerinin İngiltere'den geçtiğiyle ilgili yayılan söylentileri andırıyor. O söylentileri herkes duymuştu ve hemen herkes inanıyordu çünkü aksi halde Alman taraftarlığıyla suçlanırdınız. Şüphesiz o söylentiler geri çekiliş sürecinin o karanlık günleri boyunca ümidimizi korumak açısından faydalı bir amaca da hizmet etmiştir, fakat yurtseverliğini hayale değil, gerçeğe dayandırmayı tercih edenlerin düşman gibi görülüp eziyete maruz kalması açısından, sürü psikolojisi konusunda ilginç bir örnek teşkil etmektedir. Sinirli bir kalabalık tehlikeli bir şeydir ve korkuları yatıştıran popüler putlara elini uzatabilen kişi cesur bir insandır. İster görünen ister görünmeyen üzerinde iddia edilen bir otorite olsun, okültizmde otoriteden kendimizi kurtarmadıkça bu düşünce ekolünde yapabileceğimiz ciddi çalışmalar, Karanlık Çağlardaki bilim insanlarının doğal bilimlerde yaptıkları çalışmaların seviyesini aşamayacaktır.

Doğa biliminde kesinlik ihtiyacı çok güçlüdür. Ancak yeterince eğitilmiş bir akıl kanıt yetersizliği durumunda yargıda bulunmayı

erteleyebilir. Belirsizliğin işkencesine katlanmak yalana inanmaktan iyidir ve şundan eminim ki eğer popüler okültizm tıpkı büyük bir endüstri şirketinin yakın bir zamanda yaptığı gibi sermayesini ikiye bölseydi, bakiyesinden kar payı dağıtabildiğini görür ve bir kez daha borçlarını ödeyebilen bir kurum haline gelirdi.

Gerçek büyüktür ve galip gelecektir ve samimi olan hiç kimsenin ondan korkmasına gerek yoktur.

6. BÖLÜM

Astrolojinin İyiye ve Kötüye Kullanımı

Önsöz olarak şunu söyleyeyim ki, bir astrolog veya bir şüpheci olarak değil, astrolojiyi okültizm pratiği için gerekli gören bir okültist olarak yazıyorum. Derin bir astroloji bilgisi ancak ömür boyu çalışma ve deneyimin meyvesi olabilir, ama okült sanatları kullanmaya istek duyan herkesin astroloji biliminin prensiplerini bilmesi gerekir. Bununla birlikte eğer kişi astroloji uzmanlığının gerektirdiği ayrıntılı çalışmaya vakit ayıramıyorsa, astrolojide olduğu gibi diğer teknik meselelerde de son derece yanıltıcı olabilen eksik bilgiye güvenmek yerine, rehberlik için bir astrologa danışması daha akıllıca olabilir.

Farkında olalım veya olmayalım, zodyağın ve gezegenlerin dünya üzerindeki tesirleriyle daima etkileşim içindeyiz. Tepkimizi belirleyen şey ise psişik yapımızdaki çeşitli elementlerin göreli oranlarıdır. Sadece dünyasal koşulları etkileyen genel güçleri değil, bu güçlerin şahsen bizi nasıl etkileyeceğini de bilmemiz gerekir. Bu amaçla hem natal (doğum haritası), hem de ilerletilmiş horoskop haritası gereklidir. Fakat bu horoskoplar ortalama bir profesyonel astrolog tarafından değil, konuya ezoterik yönden yaklaşan ve dünyevi işlerle ilgili faydalı bilgiler vermek yerine (doğru olması durumunda bu tür bilgilerin de faydalı olabilecek olmasına rağmen) Yol'un takipçisinin asıl ihtiyaç duyduğu bilgiyi veren biri tarafından hazırlanmalıdır.

Süleyman'ın anlattığı gibi, eğer bir geminin denizdeki yolculuğunu aklımıza getirecek olursak, astrolojinin hayatlarımız üzerindeki etkisiyle ilgili bir aydınlanma elde edebiliriz. En ilkel deniz taşıtı türünde, rüzgârın gücünden yararlanmak için direk üzerine bir hasır çekilirdi. Bu şekilde donatılmış bir araç ancak rüzgârın varlığıyla ilerleyebilirdi. Yandan esen rüzgârlardan yararlanamadığı gibi, karşıdan esen bir rüzgâra göre de yön değişikliği yapamazdı. Aydınlanmamış kişinin durumu da böyledir. Üzerinde etki eden kozmik güçlerin insafındadır. Aydınlanmış insan ise yelkenleri rüzgâra göre düzeltilebilen ve dümenle yönlendirilebilen bir gemi gibidir. Bu araç yelken ve dümen kullanımı sayesinde hedefine doğru ilerlemek için herhangi bir esintiden yararlanabilir. Bir geminin seyahat özelliklerini büyük ölçüde belirleyen şey rüzgârla olan ilişkidir. Hantal bir gemi iyi bir hıza erişebilmek için rüzgârı arkaya çok yakın bir yerden almak

zorundadır, ama iyi tasarlanmış bir gemi karşıdan esen rüzgârın tam ortasına doğru bile ilerleyebilir.

Aydınlanmış insanın durumu da öyledir. Evriminde ilerlemek için yıldızların ters yöndeki etkilerinden yararlanır ve ustalığı sayesinde zıt yöndeki bir etkiyi işe yarar hale getirmeyi başarır. Belirli bir zamanda dışarıda güçlü bir yıkıcı etki olduğunu bilirse, herhangi bir yapım çalışmasına başlamaz (başlamamak elinden geliyorsa). Fakat eğer kötülüğü teşhir ve temizleme göreviyle karşı karşıyaysa, faaliyetleri için o süreci seçecektir. Böylece kozmik etkiler onun karşısında değil, yanında olacaktır.

Yolunu uygun şekilde çizebilmesi için bir okültistin ilgili süreçteki kozmik akımları bilmesi gerekir ve bir astrolog ona bu konuda yardımcı olabilir. Fakat kendini bu kozmik akıntılara teslim etmek yerine onları hesaba dâhil eder ve etkilerini göz önünde bulundurur.

Gezegensel etkiler dış koşullar düzleminde işlerlik göstermekle kalmaz, aynı zamanda yapımızdaki farklı karakter özelliklerini canlandırmak veya etkisizleştirmek suretiyle de yaşamımızı etkiler. Eğer hayatımıza horoskop ışığında bakarsak, kaderimizin ne kadar büyük bir bölümünün kendi eylemlerimize ve tepkilerimize dayalı olduğunu görebiliriz. Aceleciliğimiz, Mars etkisiyle ilişkilendirilen kavgaları hızlandırmış olabilir ve duygularımız Venüs'e özgü belirli olayları teşvik etmiş olabilir. Biz kendimiz, yıldızların aracı olmuşuzdur.

Bu gözlemlere dayalı olarak, gezegenlerle ilişkilerimizden çok şey öğreniyoruz. Dış etkileri kontrol etmek bizim gücümüz dahilinde değil belki, ama bu etkilerin tümünü değilse bile büyük bir bölümünü yansızlaştırmak, bilginin rehberliğindeki eğitimli bir iradenin ve disiplinli bir yapının gücü dahilindedir. Evrensel makro-kozmos Tanrı tarafından yönetilir fakat insanın kendi yapısının mikro-kozmosu kendini tanrılaştırmaya çalışmalıdır. "Tanrılar gibi olacaksınız" dedi İblis ve doğru söyledi; inisiyasyon içteki Tanrı'yı geliştirir ve böylece bireysel doğamızın mikro-kozmosunu "kaos ve gece"ye (insan ırkının bilinçaltı) kurban etmek yerine Tanrı'nın yönetimine bırakırız.

Astrolojik doğum haritası, bir ruhun aktif enkarnasyonunda üzerinde çalışması gereken karmayı okumada kullanılabilir. Bu haritayı inceleyerek belirli problemlerin ruha zorluk çıkaracağını ve belirli olumlu etkilerin de ruha ilerlediği yolda yardımcı olacağını görürüz. Eğer okültist isek biliriz ki bu koşulların kökleri geçmiş eylemlerdedir. Bu nedenle doğum haritasını geçmişte başlatılmış koşulların sonucu olarak görürüz ve bir hayatın

astrolojik meselelerine karma açısından, tepki ve farkındalıkla nötralize edilecek şeyler olarak yaklaşırız. Bu nedenle zararlı gezegenleri düşman olarak değil, karmanın araçları olarak görürüz ve onlardan aydınlanma, farkındalık ve disiplin edinmeye çalışırız. Satürn'ün inisiyasyonlarda oynadığı önemli rol yeterince anlaşılmamıştır.

İnisiye körü körüne karması tarafından yönetilmez, karmasını dengelemek için onunla bilinçli bir şekilde işbirliği yapar. Doğasının gezegensel etkiler nedeniyle belirli bir tepki göstereceğini bilir ve terazinin karşı kefesine eğitimli ve disiplinli iradesini koyarak (mümkünse bunu majikal ritüellerle de takviye ederek), kendi mikro-kozmosu içinde faaliyet gösteren kozmik güçleri dengeler. Makro-kozmik etkileri etkileyemeyiz ama disiplin ve bilgi, kendi iç dünyamızın mikro-kozmik tepkilerini ciddi oranda değiştirebilir. İçimizdeki savaşçı unsuru disipline edip, Mars gezegeninin teşvikine tepki göstererek bizi kavga ve münakaşalara itmemesini sağlayabiliriz. Yumuşak bir yanıt, bir gezegenin ruhunun öfkesini bile savurabilir. Diğer taraftan, irade kontrolü yoluyla oluşturulan disiplinli bir mücadele özelliği, ilgili gezegenin güdümleyici bir etkisi olmadığı zaman bile, iradenin talep etmesi üzerine kullanıma hazır olacak ve Satürn gibi durağan bir gezegenin etkisini dengeleyebilecektir. Ustalaşan kişi bu şekilde kozmik güçleri birbiriyle dengeler ve eğitilmiş iradesini kullanarak dengeyi kendi lehine çevirir.

Ayrıca ilgili kozmik güçlerle bağlantı kurmak suretiyle iradesini nasıl güçlendirebileceğini de bilir ve ritüel majinin önemli bir bölümü bu sürece ayrılır. Tılsım yapımı bunun içindir. Tılsım belirli bir türdeki etki için bir odaklanma noktasıdır ve yapımındaki tüm süreçler bu amaçla tasarlanır. Bir başkasına yaptırmaktansa kendi tılsımınızı kendiniz yapmanız bu yüzden çok daha iyidir. Tılsım dış bir kader üzerinde değil, bilincin iç tepkileri üzerinde etki eder. Majikal faaliyetlerimizle kaderi etkileyemeyiz, kendimizi etkileriz; çağırdığımız etkilerle uyum içinde olan yönlerimizi güçlendiririz.

Hem astroloji, hem de tılsım yapımı sanatı Gizemler'in korunan sırlarıydı; dünyevi kişiler tarafından suiistimal edilmesine asla izin verilmeyen Kutsal Bilim'in bir parçasıydılar. Fakat bilgiyi, özellikle de çıkar için kullanılabilecek bilgiyi kontrol etmek tıpkı uçucu bir gazı kontrol etmek kadar zordur ve okült sanatın bu dalları falcılık ve batıl inanç seviyesine düşürülmüştür. Siğilleri iyileştirmek için kurbağaları kullanmanın tıpla ne kadar ilgisi varsa, batıl inançların da okültizmle o

kadar ilgisi vardır. Batıl inanç, cahilin değerini kabul ettiği ama önemini anlamadığı bilgiye ödediği bir vergidir.

Okült sanatların ruhu çökerten suiistimalini kimse okültistten daha fazla kınamaz. Herhangi türdeki falcılara danışma alışkanlığı kadar sağlıklı yargıyı yıpratan, öz-güveni ve irade gücünü felç eden bir şey yoktur. İnisiye olmamış bir kâhin de güvenilir bir bilgi kaynağı değildir. Tüm kehanetler, ilgili faaliyeti yöneten ilahın rehberliği altında yapılmalıdır. Uygun çağrılarda bulunma ve üzerinde hesaplamaların yapıldığı kâğıdın tepesine doğru mühürleri çizme yoluyla bu yönetici ruhla temas kurulur. Bu yöntemler asla Büyük Gizemler localarının dışında kullanılmaz. Bu nedenle görülecektir ki, inisiye edilmemiş falcıların gerçek bir uzmanlık içermeyen yöntemleri, kozmik sırların en derin seviyelerine erişemez.

Bu şekilde edinilmiş bilgiyi uygun şekilde kullanacak bir konumda olan biri tarafından yapılan gelecek okuma faydalıdır, fakat yapılan işin mahiyeti konusunda donanımsız biri tarafından yapılacak benzer bir araştırma faydadan ziyade zarar getirir. Hastalık hastalarının doktorlara ve şüpheli ilaç satıcılarına gitmesi gibi medyumlara ve astrologlara giden insanlar vardır. Bu çok zararlı bir yoldur ve ruhta hastalık meydana getirir.

Kendi kendine telkinin gücü çok büyüktür ve astrolojik bilgileri karşımıza çıkabilecek kayalardan bizi koruyacak bir harita gibi kullanmamızı sağlayan bir eğitimdir. Donanıma sahip olmadığımız sürece, o bilgilerden uzak durmamız gönül rahatlığı için çok daha faydalıdır.

Bu bilgiye gerçekten hakkı olan tek kişi olan inisiye, o bilgi yoluyla, kendisine ifşa edilen etkileri nötralize edebileceğini veya savurabileceğini bilir. Eğitilmemiş kişi ise ümitsiz bir kader kurbanı olduğunu düşünmeye çok eğilimlidir. Eğer astrolojik ifşalar onu daha fazla çaba göstermeye teşvik ederse, bu faydalı bir amaca hizmet etmiş olur, fakat bu ne sıklıkla olan bir şeydir? Bu tür bilgilerin vurdumduymazlık için bir bahane olarak kullanıldığını çok daha sık görmüyor muyuz?

Sorumsuz kişilerin türlü kehanetlerine karşı hiçbir sevgi duymuyorum. Faydadan çok zarara neden olduklarını düşünüyorum. Yaptıkları şey, meslekten olmayan birinin tıp literatürü okuması ile aynı şey. Kehanet ancak dua ve arınmadan sonra ve ruhsal gelişime yönelik olarak yapılmalıdır. Öğrencinin yetişmesinden sorumlu inisiyatörün yönetimi altında yapılmalıdır. İnisiyatör öğrenciye haritasının ruhsal ve karmik önemini açıklamalı, olumsuz gezegensel etkileri dengeleyecek yöntem ve

meditasyonları ve kaderini inisiyasyonuna çevirmesini sağlayacak disiplinleri ona göstermelidir.

7. BÖLÜM

Geçmiş Yaşamların Kayıtları

Pek çok insan için reenkarnasyon öğretisi, ezoterik bilimin insan düşüncesine yaptığı en aydınlatıcı katkılardan biridir. Mantıksal olarak tatmin edicidir, asil bir yaşama ilham verir, zor durumlarda ümit ve cesaret sağlar. İnsan yaşamında başka türlü anlayamayacağımız ve anlamsız göreceğimiz pek çok şeyi açıklamakla kalmaz, geleceğin genel hatlarının önemli bir doğruluk derecesiyle öngörülebilmesini de sağlar. İlerletilmiş bir horoskop kadar ayrıntılı değildir elbette, ama eğer ruhun geçmişte izlediği gelişim çizgisi bilinirse, gelecekteki olası gelişmeler hakkında, özellikle de inisiyasyon ve okült çalışmalar hakkında sonuç çıkarmak mümkün olur.

Fakat, iyileşme sağlayacak kadar güçlü olan herhangi bir ilacın yanlış kullanılması durumunda, zehirlenmeye de neden olabilmesi gibi, reenkarnasyon öğretisi de okült bilimin diğer herhangi bir konusu kadar problemli olabilir. Gerçekten de suiistimal edilmeye en eğilimli konulardan biridir, çünkü yeterli hayal gücü mevcutsa, geçmiş yaşamlarla ilgili ayrıntılı romantik hikâyeler oluşturmak çok basittir. Okült çevrelerin edindiği deneyimler, bu konuya yönelik medyumluğun en popüler ve belki de en kârlı faaliyetlerden biri olduğunu göstermektedir.

Okült bilimin prestijine ve saflığına samimiyetle önem veren hiç kimse, bu kadar değerli bir öğretinin, yandaşlarının aptallığı yüzünden komik ve güvenilmez bir hale getirilmesine esef duymadan edemez. Bu tür tüm beyanlar karşısında kullanılabilecek bir kanıt standardına çok ihtiyacımız vardır. Bu beyanlar bazı medyumlar açısından bir buyruk gibidir ve hiçbir kanıt sunulmaz veya istenmez, zaten kanıtın mevcut olduğu bile bilinmez.

Geçmiş yaşam kayıtlarına ulaşma yöntemleriyle ilgili kısa bir açıklama, kanıtların nasıl elde edilebileceğini ve testlerin nasıl uygulanabileceğini göstermemizi sağlayabilir. Karşılaştırmalı bazı kanıtlar mevcut olmadığı sürece, diğer bir adı kendini beğenmişlik olan bilinçaltı benliğe ne kadar çekici gelirse gelsin, bu tür hikâyelere inanmak akıllıca değildir.

Gerçekleştirilen her eylemin, hissedilen her hissin veya düşünülen her düşüncenin kaydı, aslında gezegenin ruhunun hafızası olan yansıtıcı eterde [diğer bir deyişle "akaşik kayıtlar"] bir görüntü olarak kaydedilir. Yansıtıcı eter, izlenimleri fotoğraf filmi gibi muhafaza eden bir aynaya benzer. Fakat bu görüntüler rasgele bir şekilde saklanmaz, tıpkı kendi bilinçaltı anılarımız

gibi bir çağrışım yasasına itaat eder. Peş peşe meydana gelen şeyler bir araya getirilir. Böylece, eğer bir şey bilinç tarafından hatırlanırsa, onunla bağlantılı olan şeyler de bilince çekilme eğilimi gösterir. Bu psikolojik sürecin ayrıntıları *Zihnin Mekanizması* (Violet M. Firth adıyla *Machinery of the Mind*) adlı kitabımda mevcuttur ve burada ayrıntısına girilmesine gerek yoktur. Peş peşe meydana gelen olaylar birbirine bağlanmakla kalmaz, eşzamanlı olarak veya aynı mekânda meydana gelen veya aynı konuyla ilgili olan olaylar da birbirine iliştirilir. Dolayısıyla, görülecektir ki, eğer belirli bir fikirler grubundan tek bir görüntü bilince getirilebilirse, onunla ilişkili diğer fikirleri hatırlamak da nispeten kolaydır. Bunun için o konuyla ilgisi olmayan düşünceler durdurulur ve konuyla ilişkili düşüncelerin kendi kendine bilince çıkmasına izin verilir. Engellenmediği süreçte zaten bu olur.

O halde, geçmiş hayatların anıları yansıtıcı eterden, yani gezegenin bilinçaltı zihninden hatırlanabilir; yeter ki biz bir başlangıç noktası teşkil edecek herhangi bir fikir bulabilelim. Bu konuda zorluk yaratan şey ipucu eksikliğidir. Bu tıpkı bir zamanlar ezberlediğimiz ama şu anda aklımıza gelmeyen bir şiiri, ilk dizesinin bize hatırlatılması durumunda tekrar hatırlayabilmemiz gibidir.

Tüm kayıtlar eterde okunabilecek şekilde mevcut olmasına rağmen, araştırmalarımızı zorlaştıran şey aşırı malzeme zenginliğidir. Günlerce ve haftalarca araştırıp pek çok ilginç şeyi tespit edebiliriz ama kesin bir başlangıç noktamız olmadığı sürece aradığımız şeyi bulmakta başarısız oluruz.

Pek çok şey bir başlangıç noktası oluşturabilir. Bazen anı parçaları çocuklukta mevcuttur ve daha sonra tekrar hatırlanabilir. Anılar bazen rüyalarda ortaya çıkar veya bir yeri görür görmez ya da ilgili döneme dair bir kitap okurken karşımıza çıkar. Üstelik hepimizin en derin bilinçaltı hafızasında tüm şahsi kayıtlarımız mevcuttur. Fakat o bilinçaltı, kişiliğin doğrudan erişimine karşı sıkı bir şekilde korunaklıdır ve yalnızca dolaylı yaklaşım yöntemlerine güvenmemiz gerekecektir. Herhangi bir irade veya dikkat çabası bizi fantezi diyarına götürerek kendi amacına zıt düşer.

Geçmiş yaşamlarımızı hatırlamaya çalışırken, koşulların karşımıza çıkaracağı tesadüfî ipuçlarına güvenmemiz gerekir. Hafızamızı zorlasak bile, unuttuğumuz bir adı hatırlamaya çalışırkenkinden fazla zorlayamayız. Hatırlamak istediğimiz şeyin bilinçaltı zihinde olması gerçeği nedeniyle, bu anılar tanımı gereği bilincin erişim alanı dışındadır ve bu bilgiye

ulaşabilmemiz için yabancı bir aracının onu bizim erişim sahamıza sokmasını beklememiz gerekir.

Geçmişin herhangi bir parçasının kavrayış sahamıza girmesi durumunda ise, o hayatın tümünün sonsuz ayrıntılarıyla birlikte bilinçaltı zihinden bilinç düzeyine getirilmesi sadece serbest çağrışım tekniğinin sabırlıca uygulanmasına bağlıdır. Bu durumda bilince çıkarılabilecek ayrıntıların sınırı, sabrımızın sınırına bağlıdır.

Psişik kişi geçmiş kayıtları okumaya çalışırken, genellikle farklı bir yöntem kullanır. Kendi geçmiş kaydında onunla yollarının kesiştiği bir nokta bulmalıdır, aksi halde bağlantılı hafıza imgeleri ipinin ucunu tutamayacaktır. Belli belirsiz bir ipucu bile bunu sağlayabilir. Ne kadar önemsiz olursa olsun ortak bir anı (Mısır tapınaklarıyla veya Fransız ortaçağının aşağı yukarı aynı dönemiyle ortak bir bağlantı), yani her iki kişinin anı dizisinde de mevcut olan küçük bir gerçek tespit edilir edilmez bağlantı kurulur. Psişik artık ipin ucunu yakalamıştır ve anılar yumağı artık çözülebilir. Bazen psişik mekân anılarından, bazense doğrudan sorgucunun bilinçaltından okuma yapacaktır; her iki yöntem de eşit ölçüde etkilidir. Bazen de bir trans medyumu üzerinden bağlantı kuran bir ruh, fiziksel bir bedende enkarne haldeki araştırmacının kullandığıyla aynı okuma yöntemlerini kullanarak bir sorgucunun geçmiş yaşamının kayıtlarını verebilir.

Yani bu tür kayıtlara erişim sağlamaya yönelik tüm bu farklı yöntemlere sahibiz ve konu hakkında deneyimi olan herkes, problemin kayıtları okumaktan ziyade, hem sorgucunun hem de psişik hassas kişinin bilinçaltındaki imge ve fantezilerin görüntüyü işgal etmesini önlemekle ilgili olduğunu kolayca görecektir. Psikanalizcilerin kanıtlamış olduğu gibi, bastırılmış veya engellenmiş arzular bu tür işgaller için güçlü ve çok etkili bir kaynaktır. Belirli bir anı tabakası etkinleştirildiğinde, o konuyla ilgili olan, uzun zamandır unutulmuş bir romanın da bu karmaşaya katkıda bulunması aynı derecede muhtemeldir. Gençliğin aşırı duyarlı döneminde okunmuş bir hikâyedeki kahramanla kendimizi özdeşleştirmiş olabiliriz ve daha sonra, karmik kayıtlarımızı araştırmaya başladığımızda, o hikâyenin konusunu geçmiş bir hayatın anısıymış gibi bilince aktarmamız mümkündür.

Açıkçası, kayıtların okunmasında karşımıza çıkan sorun, bize sunulan bilinçaltı malzemesi yığınından sahte ve alakasız kısımların elenmesi ve reddedilmesi meselesidir. Psişik belli belirsiz bir izi takip ederken çok

işkence içeren ihtimalleri elemek zorunda kalabilir ve bir süre doğru izi takip ederken, yanlış bir koku alıp doğru izden sapmak da son derecede kolaydır.

Bu nedenle, geçmiş yaşam kayıtları genellikle çok parçalı bir şekilde elde edilir. Sorgucu kendi anılarını okurken veya bir psişik kişi sorgucunun anılarını onun için okurken genellikle birkaç belirli ve ayrıntılı sahne olacaktır, ama serbest çağrışım yöntemiyle ayrıntılar zorlu bir şekilde ortaya çıkarılana kadar, çok az genel tutarlılık olacaktır. İç Planlardan bağlantı kuran bir varlık bu kayıtları verdiğinde ise, kayıtlar genellikle özet niteliğinde, yani popüler bir ansiklopedide verilenlere benzer bir dizi kısa kayıt biçiminde olacaktır. Çok değerli ipuçları sunduğu ve daha sonra serbest çağrışım yöntemiyle her zaman içi doldurulabileceği için, bu kayıtlar gelecekteki çalışmalar için paha biçilmez bir temel oluşturacaktır. Kendisine bu kayıt dizileri sunulacak kadar şanslı olanlar, bu nedenle en alakasız ayrıntıları bile muhafaza etmeye çok özen göstermelidir. Fakat bağlantı kuran ruhların bu kayıtları vermesi sık rastlanan bir durum değildir, çünkü eğer bu ruhların kendileri belirli bir gelişmişlik seviyesinde değilse, İkinci Ölüm'ün hiçbir gücünün olmadığı planın ötesine yükselemeyeceklerdir. Yani bilinç kişiliğin gayrı-maddi yönleri üzerinde odaklanmış kaldığı sürece, ruhsal varlık, bireysellikle (reenkarne olan egoyla) ilgili şeylerin anılarına veya bilgisine erişemeyecektir ve dolayısıyla onun için, son hayatındaki kişilik onun tek varlığıdır. Ancak bilinç yüksek benlik seviyesine eriştiği zaman geçmiş yaşamlar hatırlanabilir. Bu nedenle, iletişim kuran ortalama bir ruhun geçmiş yaşamlarla ilgili bilgisi, ortalama bir enkarne ruhunkinden, yani sıradan bir insanınkinden fazla değildir. Ancak bir inisiyasyon okulunun koruması altında çalıştığımız zaman, dünyada olduğumuz halde cennetin yüksek bilinçli ruhlarıyla bağlantı kurmaya başlayabiliriz. O zaman, o varlıklar bize geçmiş çağları anlatacak ve eğer izin alınabilirse bize kayıtları okuyacaklardır; fakat bu izin için, öğrencisini denetleyen Üstattan izin alınmalıdır, çünkü bu bilginin dikkatlice verilmesi gerekir. Eğer dikkat edilmeden rasgele verilirse, iyilikten ziyade kötülüğe neden olabilir.

Geçmiş yaşamların kayıtlarına doğruluk kontrolü yapmanın en iyi ve en basit yolu, daha önce okunanları söylemeden, çeşitli psişiklere bu kayıtları okutmaktır. Genellikle önemli derecede onaylama elde edilir. Farklı psişikler birbirini onayladıkları hususlar bağımsız tanıkların şahitliği gibi, doğru kabul edilebilir ve çeliştikleri hususlar ise yanlış gözlemlenmiş olarak

kabul edilmelidir. Farklı psişiklerin onaylanmadan kalan şeyler söylemeleri de her zaman mümkündür. Bunların mutlaka yanlış kabul edilmesi gerekmez, sadece onay gelene kadar kanıtlanmamış olarak kabul edilmelidirler. Görülebilecek çok fazla ayrıntı söz konusu olduğunda, bir medyum belirli şeyler görürken diğer bir psişik onları kaçırıp başka bir şey görebilir.

Bir sonraki doğruluk kontrolü yöntemimiz, mevcut yaşamdaki bilinen gerçekleri geçmişin ışığında açıklamaya çalışmaktır. Eğer bir dizi enkarnasyonun kayıtları doğru bir şekilde okunmuşsa, aralarında net bir nedensellik bağını görebiliyor olmamız gerekir. Üstelik eğer uzak geçmişin elini daha yakın geçmişte görebiliyorsak, kendini gelecekte gösteriş biçimini de görebilmemiz gerekir ve bu geçmiş yaşamların doğru okunmasına dair en tatmin edici test ve değerli bir doğrulamadır. Konuyu berraklaştırmak için bir örnek verelim. A, B ve C'nin geçmiş yaşamlarda tekrar tekrar birbirleriyle ilişki kurduklarını düşünürsek ve eğer A ve B bir araya geldiyse, C de muhtemelen fazla uzakta değildir ve uygun zamanda sahneye çıkarak rolünü oynayacaktır. Eğer bu olursa, okunan kayıtların büyük ölçüde doğru kabul edilmesi doğrultusunda somut bir kanıt ve güçlü bir onaylama teşkil eder. Fakat ilgili meselenin ciddi karmaşıklığı nedeniyle, bu tür bir okuma asla tam olmayacaktır. Bu nedenle beklenmedik faktörlerin beklenmedik nedenler oluşturmasına da her zaman hazırlıklı olmamız gerekir.

Eğer bu iki yöntem, yani psişiklerin yorumlarını karşılaştırma ve sonuçları mevcut yaşam gözlemleriyle karşılaştırma yöntemleri kullanılırsa, profesyonel şüpheci dışında herkes için yeterince ikna edici kanıtlar elde ederiz.

Bu tür sistematik bir karşılaştırma olasılığının yokluğunda, bir kaydı şüpheli hale getiren belirli şeyler vardır. Eğer doğal bazı içgüdülerin şeytani toynaklarını fark edersek, kayıtların kaynağı için bilinçaltı zihinden daha öteye bakmamız gerektiğini anlarız.

Bu içgüdüler kendilerini iki şekilde gösterir. Kendini koruma güdüsünün özelliklerinden biri, en insani güdülerden biri olan ego tatminidir. Eğer bu hayatta çok sıradan özelliklere sahip bir şahıs belirli bir geçmişte olağanüstü özelliklere sahip biri olduğunu iddia ediyorsa, şu iki sorudan birisini sorabiliriz; kayıt doğru mu ve eğer doğruysa, şahıs ara süreçte ne yaptı da ruhsal gelişim dünyasında alçaldı? Geçmişte var olmuş bir ihtişamı iddia etmek, görünüşe göre şimdiki sıradan bir hayata çok fazla

ihtişam yansıtmaktan ziyade, kayda değer bir düşüş sergileyen ara yaşamlarının varlığına şüphe düşürür. Mevcut insanlığın büyük bir kısmı, şu anda sönük hayatlar yaşayan son derece sıradan insanlardan oluşmaktadır. Çok sayıda geçmiş enkarnasyon kaydının çok parlak yaşamlar süren olağanüstü insanlar göstermesi ilginçtir. İnsan son derece makul olarak neden pek çok kişinin bu kadar büyük bir değişim geçirdiğini sorabilir. Günümüzdeki hikâyelerde de genellikle söz konusu olduğu gibi, geçmişin hikâyelerinde de debdebeye şüpheyle yaklaşılmalıdır.

Aynı şekilde, romantik hikâyelerin, özellikle de gayrı-meşru romantik hikâyelerin şeytani toynakları kendini gösterdiği zaman, dikkatle ilerleyip çok sayıda soru sormamız yerinde olur. Karmik bağlar yoluyla bize bağlı olan ikiz bir ruhla mevcut enkarnasyonda yüz yüze karşılaşıp bunun anısının kendiliğinden bilince sıçradığı ana kadar, neden onun varlığından şüphelenilmez? Eğer gerçekten böyle bir ikiz ruhumuz vardıysa, bunun anısı muhtemelen çocuklukta kendisini gösterirdi ve onun gelişini yıllarca bekliyor olurduk. Dahası, neden ikiz ruhlar hiç birbiriyle evlenmez de, hep bir başkasının yasal eşi olarak ortaya çıkar? İnsanın gerçekten ikiz ruhuna rastlamış olması, mevcut sorumluluk ve onurunu terk etmesi için yeterli bir sebep olabilir de, olmayabilir de, ama ikiz ruhların bu bağı toplumun gözü önünde nadiren doğrulayabilmesi çok gariptir.

Mükemmellikten uzak mevcut toplumsal yapımızda pek çok evliliğin, taraflardan birinin veya diğerinin ruhsal bağlantısını kopardığı ve memnuniyetsiz olan tarafın kendine başka yerlerde yeni bir eş aramaya güçlü bir şekilde çekildiği gerçeğiyle yüzleşmemiz gerekiyor. Duygusal doyumsuzluk duygusal gerilime neden olur ve böylesine bitkin ve mutsuz bir zihin halindeyken, problemli yönleri henüz bilinmeyen ve manyetizma aşinalığı henüz sönmemiş olan çekici bir yabancıyla karşılaşılır. Bu yabancıya karşı gösterilen beklenmedik şiddetli duygusal reaksiyon, çağlara uzanan karmik bir bağ varsayımıyla açıklanır. Bu varsayıma göre, şu anda birbirine çekilmekte olan bu iki kişi hayatlar boyunca birlikte olmuştur ve ikisinin arasına girmek için şeytani bir şekilde yollarına çıkarılan mevcut enkarnasyondaki şanssız ve lüzumsuz eşin yapabileceği tek şey ise, iki ruh kaderlerinin kaçınılmaz kanunlarına itaatle birbirine doğru çekilirken kenara çekilmektir. Şanssız bir şekilde ve cehalet içinde kendisine ait olmayanı sahiplenen lüzumsuz eş dışında suçlanacak kimse yoktur. Bu istenmeyen kişinin acısı üzücüdür, fakat karma kanunlarının hükmü gereği kaçınılmazdır.

Aslında zina olan bu şeyin hafifletilerek sahte bir argüman halinde ileri sürüldüğünü kim bilir kaç kez duymuşuzdur. Karmik bağlar kavramını hiç duymamış, sadece içgüdüleriyle birbirine çekilen insanlar arasında zinanın tehlikeli bir sıklıkla meydana geliyor olmasının konuyla ilgisi görmezden gelinmektedir. Karmik bir bağ iddiası, farklı bir sınıflandırma hakkı için yeterli bir neden olarak görülüyor.

Evlilikle ilgili bir sorunun doğrularına ve yanlışlarına dair hüküm vermek kolay bir şey değildir ve hiç kimse karşıdakinin iyiliklerinin ve kötülüklerinin neler olduğunu söyleyemez, ama en azından şu kadarını söyleyebiliriz ki, karma yasasında veya geçmiş üzerinden işleyen güçlerde sadakatsizliği açıklayan şeyler olabilirse de bunu mazur gösterecek bir şey yoktur. Çekilmek bir şeydir, teslim olmak başka bir şey.

Geçmiş yaşamların anısı çok faydalı bir şekilde sıradan insanlardan gizlenmiştir ve deneyim göstermektedir ki bunun böyle olması iyidir çünkü bir ruhun bilgiyi doğru kullanabilmesi için belirli bir aydınlanmış derecesine ulaşması gerekir. Geçmişte bir şeyin meydana gelmiş olması, aynı şeyin yeniden olmasına izin verilmesini gerektirmez. Önceden uyarılmış olmak, şimdi erken tedbir almak anlamına gelmelidir. Eğer bilgimizi hatalarımızdan ders almak yerine hataları tekrarlamak için bir mazeret olarak kullanacaksak geçmişi bilmenin ne faydası var? O zaman sadece gelecek için taze karma yığıyor oluruz.

Karmik sorunlarla karşılaştığımızda yapabileceğimiz en iyi şey tüm şahsi düşünceleri bir kenara koyup kozmik yasaya uyum içinde bunları çözmeye çalışmaktır. O zaman o konuda karmasız hale geliriz ve mevcut yaşam, düğümün çözülmesi görevine adanmak zorunda olsa da, geleceğin yolu önümüze açılır.

8. BÖLÜM

Numeroloji ve Kehanet

O kadar çok sayıda farklı numeroloji sistemi vardır ki, tümünü kapsayacak bir tanım vermek kolay iş değildir. Bunlar İngiliz alfabesinin harflerine rakamsal değerler verilmesi ve bu rakamlar yardımıyla, ailemizin ilgileri ve yakın zamanlarda okudukları romanların etkisiyle bize uygun gördükleri ismin rakamsal bir değerinin ortaya çıkarılması şeklindeki basit yöntemden, göksel ve dünyasal cisimlerin ayrıntılı ölçümlerine dayalı en incelikli matematiksel hesaplamalara kadar uzanır.

Bu iki uç arasında ise çeşitli ayrıntı seviyelerine sahip çeşitli görüşler mevcuttur. Dikkatimizi çekmek için rekabet eden tüm bu farklı sistemlerin ayrıntılı bir analizini yapmaya ve erdemlerini hakkıyla değerlendirmeye bu kitabın sayfaları yetmez. Bunların bazılarını kavramak uzun çalışma ve ciddi matematik yetenekleri gerektirir ve incelemek için yeterli zaman ayrılmadıkça da, bir sistemi eleştirmek haksızca ve yanıltıcı olur. İnsanın kendi diktiği hedefleri yıkması basit bir iştir ve olumsuz bir eleştirmenin yıkmaya çalıştığı bir kavram, o sistemin destekçilerinin açıklamaya çalıştığına pek benzemeyebilir.

Bu nedenle, bu sayfalarda tek tek sistemlere dair eleştiriye yer vermeyeceğim fakat numerolojiye temel oluşturan ezoterik ilkeleri açıklamaya çalışacağım. Böylece öğrenci herhangi belirli bir sistemin ne kadar sağlam temellere dayalı olabileceğini kendi anlayabilir.

İnisiyeler sayıya, renge, sese ve forma her zaman büyük önem vermiş, "Yukarıda nasılsa aşağıda öyledir" diyen Hermetik özdeyiş temelinde herhangi bir şeyin ruhsal özelliklerinin bu şeylerden anlaşılabileceğini, arada özel bir bağlantı olduğunu düşünmüşlerdir. Bu nedenle de, bu değerlerin İçsel Planlarda temsil ettikleri kabul edilen potansiyellerle temas kurmak ve bunları tezahür ettirmek istedikleri zaman, bu araçları kullanırlar. İnisiye olmayan kişi, çağrılan enerjinin, kullanılan sembolik nesne sayesinde fiziksel tezahüre geldiğini düşünür ama inisiye olan kişi bilir ki maddi nesne gücün gelmesini sağlayan şey değil, majisyenin zihninin belirli bir bilinç çizgisinde yükselmesini sağlayan şeydir. Majisyenin zihni potansiyelle temas kurar ve güç onun içsel doğasından gelir, sihirli olduğu düşünülen nesneden değil. Burada değerli olan şeyin materyal cisim değil, o cismin uyandırdığı düşünce zinciri olduğunun

açıkça anlaşılması gerekiyor. Fakat bu güç daha sonra nesneyle ilişkilendirilebilir ve bir tılsım oluşturabilir. Tılsım konusu çok ilginç bir konudur fakat bu kitabın kapsamı dışındadır. Burada sadece düşünce karmaşasını önlemek için referansta bulunulmuştur.

Cisimlere atfedilen rakamsal değerler tesadüfi değil, ezoterik kozmolojinin en derin bazı ilkelerine dayalıdır. Logoid Varlığın farklı döngüleri sırasında farklı varoluş planları tezahür eder. Bunların yapısı farklı atom türleriyle düzenlenir. Bu atomlar aslında sonsuz ölçüde küçük olan döngüsel hareket girdaplarından başka bir şey değildir. Fakat hareketleri dairesel bir düzlemde değil açısaldır ve bazıları üç, bazıları dört, beş, altı, hatta yedi seviyeli bir yörüngeye sahiptir. Tezahür eden evrenin her bir planı, belirli bir türde bir yörüngeye sahip birincil atomlarla karakterize edilir. Her bir plan belirli türde bir güç ve bilinç geliştirmiştir. Her bir planın gelişimsel özelliğinin odağı olan bir gezegen vardır. Yani evrimsel hayat dalgası belirli bir gezegendeyken, belirli bir plan gelişmekteydi.

Dolayısıyla, görülecektir ki bir varoluş planı, bir bilinç türü, bir gezegen veya belirli bir atom türü birbiriyle ilişkilidir. Birincil veya temel atomun etrafında belirli sayıda yörüngeler vardır ve bu yörüngelerin sayısı onun hareketinin titreşimsel ritmini belirler. O plandaki tüm karmaşık formlar bu atomlardan oluşacaktır; dolayısıyla hangi yollarla birleşirlerse birleşsinler, o düzlemin temel bir sayısı olacaktır. Bu sayı, o atomların titreşim ritimlerinin indirgenebileceği baş faktörlerden biridir. Bu titreşim ritimleri tüm varoluşun temelidir ve tümü matematiksel olarak ifade edilebilir. Ezoterik bilimde sayıların önemi bundan kaynaklanır, çünkü kutsal sayılar, görünen ve görünmeyen her şeyin ardındaki gizli güçlerin formülleridir.

Pratik olarak, rakamsal faktörlerle ilgili bilginin birincil önemi, süptil planlarda mevcut olan iç ilişkileri belirleme ile ilgilidir. İkincil önemi ise, eğer birincil birim biliniyorsa, tekrarlanan döngülerin kavranabilmesindedir. Fakat kozmik zaman birimleri aşkın bir enginlikte olduğu için, çok az gözlenip anlaşılmışlardır ve gezegensel nitelikte olan bu zaman birimleri, insan varlıklarının şahsi kaderleri üzerinde çok az etkiye sahiptir. Avatarların veya Mesihlerin gelişi (medeniyetlerin doğuşu ve parçalanışı) üstatlar tarafından bilinir fakat ulusların deneyimlediği olayların bilinebilmesi son derece şüphelidir (Avatarların, Mesihlerin gelişi gibi şeylere dayalı oldukları durumlar dışında). Bu kozmik döngülerden biri yoluyla bir savaşın başlama gününü tespit etmeye çalışmak, mikroskop

altında görülebilen bir cismi metre hesabıyla ölçmeye çalışmaya benzeyebilir.

Varoluşun süptil yönlerini derinlemesine araştıran Kabalacılar, kullandıkları tüm potansiyelleri rakamsal değerlere indirgeme ve bu formülleri Yahudi alfabesinin rakam-harf sistemine dayalı olarak potansiyele verdikleri isimlerde somutlaştırma alışkanlığına sahiptiler. Yahudi alfabesinde her bir sessiz harf bir rakama eşittir ve telaffuz için gerekli olan ama bir kelimenin rakamsal değeri üzerinde hiçbir etkisi olmayan sesli harfler ise sadece noktalarla temsil ediliyordu ve sadece telaffuza yardımcı oluyordu. Yahudi yazısı böyle bir araç olarak gelişmiştir ve dolayısıyla aynı amaçla geliştirilen Sanskritçe gibi kutsal bir dildir.

Bu nedenle, eğer Yahudi Kabalacılarının kutsal ve ezoterik kitaplarında tanımladıkları potansiyellere verdikleri isimleri ele alıyorsak, bunların rakamlara indirgendiğinden ve formüller oluşturduklarından emin olabiliriz. Bu formüller deşifre edilip çarpanlarına indirgendiğinde ise ilgili potansiyeller ve o potansiyellerin İçsel Plan ilişkileri hakkında çok şey anlatır bize. Fakat ezoterik bir Gematria [ebced] olduğu gibi egzoterik bir Gematria da vardır. Bu prensibi bilen sözde inisiyeler bunu kendi derecelerinin ötesindeki Gizemleri çözmek için bir anahtar olarak kullanmaya çalışmışlardır ve dolayısıyla Yahudi ırkının kutsal kitaplarını yorumlamaya yönelik çok ayrıntılı denemelerle karşılaşırız. Bu yorumlar cümleleri rakamsal değerlerine dönüştürür ve bu değerlere dayalı olarak o cümlelerin içsel manasını çıkarır.

Açıktır ki bu yaklaşım yanıltıcıdır çünkü öncelikle Kutsal Kitapların pek çok farklı sürümleri vardır. Kitapların kendisi yüzlerce yıllık bir süreci geride bırakana kadar bunlarla ilgili hiçbir belirli kural geliştirilmemiştir ve dolayısıyla yazarların gerçek cümlelerini tespit etmek zordur. İhtiyaç duyulan seviyede metinsel doğruluk mevcut olmadığında, bu hesaplamaların sonuçlarının doğruluğundan nasıl bahsedebiliriz? Özel isimlerin bir önemi olduğuna şüphe yoktur, fakat her noktanın bir önemi olduğu çok şüphelidir ve önemi olsa bile, günümüzün farklı temellere dayalı metinlerine esas alarak bunu hesaplamak imkânsızdır.

Şu sıralar çok revaçta olan önemli bir diğer hesaplama yöntemi Giza'daki Büyük Piramit'in ölçümlerine dayalıdır. Bu ölçümler genelliklere inç hesabıyla ölçülür ve ondalık kesirler haline getirilir. İki farklı piramit numerolojisi ekolü vardır. Bunlardan biri Piramit inçi denen birimi kullanırken, diğeri Meclis tarafından kabul edilen İngiliz inçini

kullanmaktadır. Büyük Piramit'in büyük boyutunu, iç cepheler dâhil tüm cepheleri muhtemelen en azından birkaç milimetre aşındırmış olan zamanın yıkıcı etkilerini, ayrıca piramidin dış kaplamasının dökülmüş olması nedeniyle gerçek kalınlığının ölçülemeyecek olması gerçeğini göz önünde bulundurduğumuzda, ölçümlerin yeterince doğru bir şekilde yapılmasının pek mümkün olmadığı anlaşılacaktır. Bu nedenle bu ölçümlere dayalı hesaplamalar inç olarak yapılıp ondalık kesirlere çevrildiğinde, sonucun doğruluğu fazlasıyla şüpheli hale gelir. Eğer Büyük Piramit hayranlarının varsayımları kabul edilirse, çıkarımları mantıklıdır; fakat tüm hesaplamalarını dayandırdıkları ölçümlerin sadece birer tahmin olduğu ve arkeologlar arasında o ölçümlerin ne olması gerektiği konusunda fikir farklılıkları olduğu ve üstelik her biri kendince mantıklı hesaplamalar kullanan, ama farklı inçleri temel alan en az iki farklı Piramit numerolojisi ekolü olduğu göz önünde bulundurulursa, burada somut bir durumdan ziyade uygulayıcıların keyiflerine dayalı varsayımlarla karşı karşıya olduğumuzu anlarız.

Tüm Gizem tapınaklarının sembolik yapılar olduğu kabul edilen bir gerçektir. Eğer bunların sembolizmini anlamak istiyorsak, onları yapan ve ezoterik bilimle ilgilenen bizim gibi olan insanların zihinlerine girmemiz gerekir. Bunu yapmanın en iyi yolu şu anda ritüel maji araçları toplayan herhangi birinin yöntemlerini gözlemektir. Çağrılan güçle sembolik bir ilişkisi olan her olası nesne tapınakta toplanmıştır; maji cüppesi ve odada asılı olan şeyler sembolik bir renktedir. Sunaktaki ışıkların sayısı, envokasyonlarda (varlık daveti) kullanılan vuruşların sayısı, dönüşlerin sayısı, çağrılacak gücün rakamsal potansiyeliyle uyumludur.

Üstelik ritüel amaçlar için kullanılan bir tapınak, orada gerçekleştirilen özel ritüellerin bütünle ilişkili olabilmesi için kesinlikle makro kozmosu ve aynı zamanda ruhun mikro kozmosunu sembolize edecek şekilde yapılandırılır.

Farklı geleneklerin dini amaçlarla kullandıkları yapıları incelersek bu prensibin kendini gösterdiğini gözlemleriz: Hıristiyan kilisesi kurucusunun kendini feda edişine bir referans olarak her durumda haç şeklindedir. Stonehenge gibi güneş tapınakları zodyağa referansla daireseldir. Doğadaki yaratıcı güce tapanlar ya kuleyi ya da Serpent-Mound'u (Yılan Höyük) kullanır. Büyük Ana Tanrıça'ya tapanlar mağara veya yeraltı türbesi kullanır. Bunların tümü analitik psikolojide iyi bilinen sembollerdir. Sfenks dört elementin bir sembolüdür; ayrıca çift cinsiyetlidir. Piramit şeklinin de

bilincin arttırılmasında kullanılacak büyük kozmik gerçekleri yücelten bir sembol olarak aynı duygu ve amaçla kullanıldığını ve bir kehanet kitabı olmaktan ziyade evrenin, insanın yapısının, evrimin ve inisiyasyonun yolunun bir sembolünü temsil ettiğini düşünmemek için bir neden yoktur.

Eski Mısır'da ezoterik bilime zulmedilmemiştir. Rahiplerin kayıtları tam güvendeydi. Kehanetlerini saklamada sıkıntı çekecekleri bir durum yoktu.

Mısır piramitlerinin ve Avebury taşlarının derin bazı gerçekler sakladığına şüphe yoktur, fakat ezoteristler bu gerçeklerin kehanetle bir alakası olmadığını, evrenin ve insanın ruhunun yapısına atıfta bulunduğunu düşünmektedir.

Vahiy Kitabı bir diğer favori spekülasyon konusudur. Yapısından da belli olduğu gibi bu kitap zamanın ezoterik doktrinleri konusunda bilgili olan ve muhtemelen Yüksek bir Gizemler inisiyesi olan bir Hıristiyan Kabalacı tarafından yazılmıştır. Anahtarı Kutsal Kabala'da bulunur. Kitabı Mukaddes'teki kehanetsi kısımları anlamak için bir Kabala incelemesini temel almak gerekir.

Rakamı 666 olan Canavarı Nero'yla, Napolyon'la, Başkan Kruger'la ve Kaiser'le veya zamanın öcüsü olan kişi kimse onunla ilişkilendirenler olmuştur. Fakat Napolyon Fransa'nın ulusal bir kahramanıdır. Bir kişi Manş Denizi'nin hangi tarafında yaşadığına bağlı olarak bir başkasına Canavar olarak görünebileceği gibi Melek olarak da görünebilir. Kraliçe Elizabeth kendi zamanının İspanyollarına Canavar gibi görünmüş olmalı.

Peki, bu tanımlamaların hangisi doğrudur? Ezoterist "hepsi" der. İster evini ister bir ulusu yıkıyor olsun, bir insan nerede bir yıkıma aracılık etse, Canavar'ın gücüyle hareket etmektedir. En az yapıcı güçler kadar evrenin bir parçası olan yıkıcı güçler o kişi üzerinden bir boşluk yakalamıştır ve onu amaçları için kullanırlar.

Ama yıkımın her zaman yapımın ilk aşaması olduğunu unutmamamız gerekir. Kozmik bir gerçeği ayırt eden şey evrensel uygulanabilirliğidir. İster kelimeyle ifade edilmiş olsun, ister taşla, Tanrı'nın insana sunduğu kutsal öğretiler kişilerle değil, ruhsal ilkelerle ilgilidir. Kişilerin eylemleri ve ulusların kaderi bu ilkeleri ifade eder ve o ölçüde de bir kehanetin gerçekleşmesi olarak düşünülebilirler ama Kutsal Metinler'deki vaatler pek çok kez yerine gelmiştir ve tanımladıkları koşullar ne zaman hâkim olsa yine gerçekleşeceklerdir.

Geleceğe erişmenin iki yolu vardır. Tek meşru yöntem, geçmişte ve şu anda işlerlikte olan nedenleri gözlemlemek, incelemek ve sonuçları

hakkında çıkarımda bulunmaktan ibarettir. Temel ve ikincil nedenlerle ilgili sezgimiz arttıkça, doğru sonuçlar çıkarma ihtimalimiz de artacaktır. Ezoterik bilim böyle bir süreçte büyük bir değere sahiptir, çünkü söz konusu nedenleri göründüğünden daha fazla ortaya koyar. Böylece de genellikle doğaüstü yöntemlerle öngörüde bulunulmuş gibi bir etki yaratır fakat yöntemleri tamamen doğal ve mantıksaldır. Sadece değerlendirmede kullanabileceği belirli bazı ek bilgiler vardır.

Geleceği bilmenin meşru olmayan yöntemi saati ileri alıp olaylara olmuş gibi bakmaya çalışmaktır. Bu yöntemi kullanan görücü, nedenleri araması gereken yerde sonuçları aramaktadır.

Olaylar maddesel tezahür düzlemindeki gerçek olaylar olarak ortaya çıkmadan çok önce İç Planlarda şekil alır. Bu süptil planlara erişebilen bir görücü bu olayların gelişimini orada görebilir ve gördüğü şeyi bir kehanet olarak aktarabilir. Fakat unutulan bir şey vardır. Olayın meydana gelme anına kadar, İç Planlar'daki olaya eklenecek yeni bazı faktörler ortaya çıkabilir ve nihai durum büyük ölçüde değişebilir. Çok güçlü bir etki söz konusu olduğunda bu etki iç planlardan çok az sapma ile gelecek ve esas formunda tezahür edecektir ve böylece bir düşünce formu olarak onun gelişimini fark eden herhangi bir görücü, onun fizik düzlemdeki tezahürünün yapısını doğru bir şekilde öngörebilir. Bununla birlikte çok az olay üzerindeki etki iç planlardan inerken karşılaşacağı sapmalara direnecek kadar güçlüdür. Olayların çoğunda, söz konusu etki ilgili ırkın grup zihni küresine gelir gelmez önemli oranda değişime uğrar. Üstelik kararlı bir zihinsel direnç de değişen oranlarda sapma meydana getirebilecektir. Zihnin güçlerini kullanan pek çok farklı sistemde zihin işçilerinin yararlandıkları şey budur. Dua ve envokasyon [davet] da güçlü alternatiflerdir. Kâhin eğer önleyebilecek hiçbir şey olmazsa ne olacağını bildirebilir, fakat çok sayıda faktör söz konusu olduğu için, olayların gidişatını değiştirebilecek pek çok şey olabilir.

Kehanetin etkisi çabayı felce uğratıcıdır. Zorluklarla karşılaşan insan ruhu gücünü arttırmalı ve sonunda adının sırrını, yani gizli doğasını öğrenene kadar karanlık melekle güreşmelidir. Böylece onu kendi hizmetine sokabilir. Eğer bu yapılırsa, kötülükten iyilik çıkarılmış olur, üstelik asil bir karakterin iyiliği. Fakat eğer karşımıza çıkan bir kaderi pasif bir şekilde kabul edersek, insanlığımızı bırakmış oluruz. Yenileceksek bile elimizden geleni sonuna kadar yapmalıyız. Eğer yaşamlarımızdan vazgeçmek zorundaysak, bedavaya vermek yerine pahalıya satalım. Cesaret ve dirençle

desteklenen irade gücü çok büyüktür. Zafer pek çok kez kaçınılmaz olanı kabul etmeyen bir cesaret sayesinde yenilginin ağzından çıkarılmıştır.

Bir öğretinin yaygın bir şekilde kabul gördüğü çağlardaki etkilerini gözlemlemek suretiyle o öğretinin sağlamlığıyla ilgili pek çok şey öğrenebiliriz. Kâhinlerin altın çağı her zaman ulusal hayatın karanlığıyla ve yozlaşmasıyla aynı zamana denk gelmiş, büyük ulusal başarılar ise insan girişiminin gücüyle eşzamanlı olmuştur. "Yapabileceğine inanan yapabilir" okült bilimin önemli bir ödeyişidir.

Okült sanatlara da pek çok diğer fenomene yaklaştığımız gibi yaklaşmamız gerekir. Bu sanatlar doğaüstü değildir, doğal yasaları ihlal etmezler; sadece nispeten nadir ve az anlaşılmışlardır. Mantıklarını anlar anlamaz doğaüstülükleri sona erer ve doğal hale gelirler. Gelişen bir psikoloji okültizmdeki tüm gizem unsurunu temizleyecektir. Bu kadim konularla meşgul olanlarımız bunları birer bilimci gibi araştırır, gizem tüccarı veya insan saflığı sömürücüleri olarak değil. Kehanet meselesine bu şekilde yaklaştığımızda önceden belirlenme diye bir şeyin olmadığı anlaşılır. Sadece eğilimler vardır.

9. BÖLÜM

Okült Cemiyetlerde Grup Karması

Batı Geleneği'nin yüksek inisiyelerinden biri bir keresinde bana şöyle demişti: "Okült çalışmada güvenlik için iki şey gereklidir; doğru motivasyonlar ve doğru arkadaşlar." Pratik okültizm deneyimi olan herkes bunun ne kadar doğru olduğunu bilir. Bazı yazarlar okült çalışmalarda güvenlik için iyi niyetin yeterli olduğunu söyler, ama deneyim bunun hiç de doğru olmadığını göstermektedir. Arzularının gücünden başka hiçbir şeye güvenmeden En Yüce'yi çağıran bir insan güvendedir fakat maji ve simya hakkında bir şeyler okuyup deney yapmaya başlayan kişi güvende değildir. Eksik bilginin en tehlikeli olduğu yer okültizmdir. İsteğe ve meditasyona güvenen ve yalnızca sezgilerinin rehberliğine sahip yalnız bir işçinin ilerleyişi ne kadar yavaş olabilecek olsa da, kör bir liderin arkasındaki kör takipçininkinden çok daha iyi bir konumda olacaktır.

Ezoterik bilim öğrencileri her zaman kervanlar oluşturup rüyalarının Semerkant'ına bir Altın Yolculuğa çıkma eğiliminde olmuşlardır fakat Çöl Kapısı'ndan ayrılır ayrılmaz kervanın yöneticisinin ve kervandakilerin karakteri hakkında çok şey öğreneceklerdir. Kervanın liderini görmezden gelemeyecekleri gibi kervandaki diğerlerinin karakterini de görmezden gelemeyeceklerdir.

Geleneksel bilimin yeni yeni anlamaya başladığı grup zihni psikolojisi pek çok okült çalışmanın temelini oluşturur ve Gizemler'de kadim zamanlardan beri kullanılmaktadır. Ritüelin geçerliliği iki şeye dayalıdır; Görünmeyen Güçlerle düzgün bir temas kurulması ve fiziksel planlarda bir grup zihninin oluşturulması. Bu yüzdendir ki Üstat İsa "İki veya üçünüz benim adımla bir araya geldiğinde aranızda olacağım" demiştir ve Kilise "iki veya üç kişi" mevcut olmadıkça Aşai Rabbani ayinini düzenlemeyi reddeder.

Grup zihni grup ruhuyla aynı şey değildir. Grup ruhu bireysel uzantıları olan ayrışmamış bir zihinsel malzemedir; ilkeldir ve geçmişe aittir. Grup zihni ise ancak bireysel zihinler geliştikten sonra oluşturulabilir. Şöyle de tanımlanabilir: Pek çok zihin tarafından paylaşıldığı için bireylerin tümünü aşan bir duygu ile ruhlanan, süper kompleks ve koordineli fikirler bütünü. Bir ırkın grup ruhunun bilinçaltının derinliklerinde bulunduğu düşünülebilir, ama herhangi organize bir bireyler grubunun grup zihni bir

üst-ruh olarak tanımlanabilir. Üst-ruh, grubun her bir üyesinin hayatını ışığında veya gölgesinde geçirdiği, iyilik veya kötülüğe eğilimli geniş, derin düşünceli, yapay, temel bir potansiyeldir. Bir grup zihninin etkisi çok büyüktür fakat pek anlaşılamamıştır; şu kadarını söylemek gerekir ki, ne zaman biri herhangi bir organizasyona katılsa, o organizasyonun grup zihninin etkisi altına girer ve organizasyon ne kadar yoğun ve yüksek derecede duygu enerjisiyle yüklüyse, üyeleri üzerindeki etkisi de o kadar yüksek olacaktır. Hangi gruplara katıldığımız konusunda çok dikkatli olmamız gerekir, çünkü çok az ruh kendini grup etkisinden yalıtabilir.

Yine hatırlayalım ki, ne zaman bir gruba katılsak, grup karmasındaki payımızı omuzlamamız gerekir. Önceki sayfalarda olan bitenler geride bir iz bırakır. Eğer bir grup, disiplini sayesinde mükemmelleşmiş asil insanları kapsayan uzun ve asil bir soya dayanıyorsa, o zaman grup zihni kendi ışığıyla parlar ve onun etkisini paylaşma ayrıcalığını elde eden herkesi kutsar. Ama eğer örneğin bir Kutsal Engizisyon'un veya bayağı bir fallik tapınım evresinin ürettiği karma gibi ödemesi gereken borçlar varsa, inisiye bu borçlardan kendisine düşen payı ödemeye çekildiğini görecektir; tıpkı ipotekli bir mülkün varisinin, ipoteği ödemek için gelirinden kesinti yapılmasını kabul etmek zorunda oluşu gibi.

Öğrenci her zaman hatırlamalıdır ki, bilgide etrafındakilerden ileri gitmedikçe, o bireylerin oluşturduğu grup zihninin etkisinden kaçma ümidi olmayacaktır. Grup zihni şu iki şeyden birini yapacaktır; ya duyarsız bir şekilde onu kendi görüşüne ve titreşimlerine uyumlandıracak ya da az veya çok güç kullanarak onu dışarı itecektir. Okült karakter uyuşmazlığından dolayı böyle bir reddedişe neden olan temel süreçler ilgili herkes için nahoştur. Dolayısıyla, yanlış bir gruba girip üzgün bir insan olarak çıkmaktansa (daha akıllı biri olarak çıkılacak olmasına rağmen), uzak durmak çok daha iyidir.

Bir topluluğa girip iyi taraflarını alıp kötü taraflarını görmezden gelebileceğinizi düşünüyor olabilirsiniz, ama inanın bana bunu yapamazsınız; siz farkına varmadan atmosferi sizi etkileyecektir. Çok süptil olduğu için bilinçli olarak fark edemeyeceğiniz bir etki bilincinize sızacaktır. İlk bakışta bir istisna olarak gördüğünüz şeye karşı giderek duyarsızlaşacaksınızdır. Doğru ve yanlışın ince tonlarını ayırt etme yeteneğiniz giderek körleşecektir ve asla fazla açılmamaya karar vermiş olduğunuz halde kendinizi dalgayla birlikte gidiyor bulursunuz. Kötü arkadaşlarla birlikte olmaktansa, yalnız olmanın her zaman daha iyi

olduğunu hatırlamalısınız ve prensiplerimizden ödün vermediğinizde okült ilerleyişinizde gecikmeler olacağından korkmanıza asla gerek yoktur.

İlerlemiş okültistler "kirlenmiş alan" denen şeyin anlamını bilir ve geçmişte ortamının kirletilmesine izin veren herhangi bir örgütü kapatıp dağıtmak, tapınaklarını yerle bir etmek ve topraklarına tuz ekerek lanetlemek bir gelenekti. Eski inisiyeler astral kirlilik meselesini bu kadar ciddiye alırlardı. Kirlenen kardeşlik birliği dağılır, üyeleri alçak grup zihninin takip edici etkisinden kaçmak için uzak ülkelere gider ve bir saflaşma döneminden geçene kadar herhangi okült bir çalışma yapamaz veya takip edemezlerdi.

Nadas ilkesi okült çalışmalarda yeterince kullanılmamaktadır. İç Planlar'da işler ters gittiğinde yapılabilecek tek şeydir. Bir şeytan çıkarma çalışması negatif varlıkları uzaklaştırır fakat o varlıkların obsede ettiği ruhu yeniden yapılandırmaz. Bu kadar tehlikeli bir durumdaki ruh, saflaşma süreci tamamlanmadan tekrar okült çalışmalara girdiği her defasında, ilkinden daha kötü yedi şeytanı kendine çekecektir.

Bir skandala sahne olan bir ezoterik topluluk, ortamının bu skandal etkisiyle kirlenmesini önlemek için her önlemi almalıdır. İhmali olanlara şefkat gösterebilecek olmakla birlikte, tekrar saflaşmaları sağlanana kadar onları kardeşlik örgütünün tüm üyeleriyle ilişkiden uzaklaştırmalıdır ve loca hatanın cezasını çeken yol üyelerine şefkat ve kardeşlik düşünceleri yollamasına rağmen hatayı açıkça kınamalıdır. Eğer bu yapılmazsa, eğer skandala göz yumulur örtbas edilirse, kesinlikle ortamı kirletecektir. Bu kiri temizleyecek tek şey grubun günahkârlara değil fakat günaha korku ve iğrenme ile tepki göstermesidir. Günahkâr asla mahkum edilmemeli, Mesih'in yardımıyla insanlık mevkisine yeniden yükselmesine yardımcı olunmalıdır. Fakat duygusal davranıp günah hoş görülmemeli, doğruya doğru, eğriye eğri denebilmelidir. Bu, eğriyi idealleştirmeye çalışanlar üzerinde çok faydalı bir etki yapacaktır.

Bir şey çok kesindir; herhangi bir toplulukta aynı tür sıkıntı sürekli tekrarlanıyorsa ve özellikle de bu skandallar her defasında farklı kişileri kapsıyorsa, bu durum ortamın kirlendiği anlamına gelir ve eğer durum buysa, yapacak tek şey vardır. Sanki bir veba bir toplumu helak etmiş gibi, ki gerçekten de İç Planlar'da olan budur, o kardeşlik grubu kapatılıp dağıtılmalı ve belanın ciddiyet seviyesine göre arazisi bir yıldan yedi yıla kadar nadasa bırakılmalıdır. Yeniden yapılanma gerçekleştiği zaman bu

ancak yeni bir tapınak, yeni cüppeler, semboller, takılarla (ve diğer herhangi materyal aksesuarlarla) yapılmalıdır.

Bir topluluğun veya kardeşliğin üyesi sıkça yüksek seviyelerde ruhsal kötülükle savaşmaya çağrılır ve ben olsam çağrılan üyeye şu tavsiyede bulunurdum: Rakipten daha üst derecede olmadığın sürece asla majisyene karşı maji kullanarak savaşmaya kalkışma. Kılıcını kuşan ve Mesih'i çağır. Pentekost'un kavurucu ateşini (Kutsal Ruh'un ateşten dillerini) şeytana doğru çevirir. Ama günahkara her zaman bir doktor gibi yaklaş ve onu günaha sevk eden zayıflığını iyileştirerek yanlışını yen.

Herhangi türdeki bir kara okültizmle savaşırken, ki bu mücadeleler sıkça meydana gelmektedir, tıpkı bir pilot gibi düşmanınızın üstüne çıkın. Eğer o insan zihninin silahlarıyla savaşıyorsa, onu İlahi Ruh'un Gücüyle karşılayın. Savaşın asla onun seçtiği bir düzlemde yakışıksız bir çekişme haline düşmesine izin vermeyin. Tanrı'dan gelen gücün gerçek yapısının farkına varma yoluyla, gücü tersine çevirin. Kişilik maskesinin ardındaki gerçek ruhsal bireyi görün ve kişiliğin tezahür ettirdiği şeytanla yaptığınız savaşın en şiddetli anında bile maskenin ardındaki bireyi gözden kaçırmayın.

Gücün tavrı "Sakin ol ve bil ki Tanrı benim" şeklindedir. En güçlü zırh, tepki göstermeyi reddetmektir. Sonsuz merhamet ve doğruluğa olan şaşmaz sadakat uzun vadede tüm savaşları kazanacaktır. Tüm zorluk ve sıkıntı zamanlarında Üstatlara güvenmeyi, İlahi Yasa'yı çağırmayı ve işleyişini beklemeyi öğrenelim.

Okült çalışmamın ilk günlerindeki bir deneyimimi çok iyi hatırlarım. Eğitmekte olduğum grupta etik bir problem meydana gelmişti ve ihlalcinin ya olası bir kendini arındırma için grupta kalmasına izin verecektim, ya da "Okült çalışmayla uyuşmayan belirli şeyler vardır ve eğer bunları yaparsan gitmen gerekir" diyecektim. Karar vermem gerekiyordu. Zor bir sorundu. Bir ruhu cezalandırıp karanlığa göndermekle sonuçlanabilecek bir adım atmayı hiç istemiyordum, ama grup ortamımın kirlenmesi riskini almaya da eşit ölçüde isteksizdim. O karmaşa içinde sorunumu Üstatlara bildirdim. İç bilinç yoluyla o "sakin küçük ses" geldi ve dedi ki "İsa'nın kutsal adını söyle ve katlanamayan gitsin." Bunu yaptım olağanüstü bir netice aldım. İlgili kişi İsa'nın adına katlanamıyor gibi görünüyordu. Bu isim onda dayanılmaz bir öfke doğuruyor gibiydi ve şahsın kendi isteğiyle ayrılmasıyla birlikte problem hızla çözülmüş oldu. İsa'nın Yüce Adı'nın kullanımının mantrik (zikirsel) etkisi öylesine güçlüdür ki, temiz olmayan

hiçbir şey onun titreşimlerine dayanamıyor ve kaçmak zorunda kalıyor gibi görünmektedir.

Bilgiyle kullanıldığı zaman bu isim çok güçlüdür. Ne zaman bir grupta herhangi türde ahlaki bir kötülükle karşılaşılsa, İsa'nın güçlü adı evrensel bir problem çözücüdür. Böyle bir sorunla karşılaştığınızda hemen kızgınlıkla saldırmayın, Celile'de yaşamış olan İlahi Yaşam'ın düşüncesini sürekli ihlalcinin gözleri önüne getirin ve deyin ki "Buna bak ve yaptığın şeyin bunun yanında nasıl durduğunu gör." İki şeyden biri olacaktır; o adın titreşimlerinin güçlü etkisi ya hatalı olan kişinin alçakgönüllülükle pişman olmasını ve kendine gelmesini sağlayacak ya da bir patlamayla onu kaçıracaktır.

Bununla birlikte hatırlanmalıdır ki, bu adın gücünü kullanmak ancak kendimizi Mesih bilincine uyumlamışsak mümkündür; bizde uyumsuz bir şey varsa, biz de ona reaksiyon gösteririz. Onun gücünün bir ruhta kendini gösterebilmesi için, kendimizin de yanlışa herhangi bir şahsi tepki göstermenin ötesine geçmiş ve "günahkârın ölümünü değil, yanlışından dönüp yaşamasını" samimiyetle arzuluyor olmamız gerekir. Fakat bazen başkalarının iyiliği için bir olumsuzluğun gruptan uzaklaştırılması gerekir ve bir kardeşi üzerinde yargıda bulunmak kimsenin haddine olmamakla birlikte, kişi adalete yardımcı olmak zorunda kalabilir. Fakat karar ve hüküm her zaman daha yüksek ellere bırakılmalıdır. O yüzden böyle bir meseleyle karşılaşanlar bana verilen tavsiyeye uysun: "İsa'nın yüce adını çağır ve katlanamayan gitsin." Problemle bu yöntemle ilgilenildiğinde, hiçbir masum insan zarar görmez. Eğer kişide düzelme kıvılcımları varsa, bunlar canlanıp ateşe dönüşecektir. İsa'nın adı kirlilik ve kötülükten başka hiçbir şeye zarar vermez. O adı bir insana veya harekete karşı çağırın ve bırakın etleri kemikten ayırsın, çünkü iki ucu keskin kılıçtır.

10. BÖLÜM

Okültizmde Otorite ve İtaat

Otokrasi ve demokrasi kutupları insan hayatında kontrol sağlamak için çok uzun zamandan beri birbirleriyle mücadele etmiştir ve demokrasi kendini o kadar iyi savunmuştur ki, bugün bir insana otokrat demek ciddi bir kınamadır. Fakat pek çok okült öğretmen için eski otokrasi ilkesi hâlâ prestijini koruyor gibi görünüyor ve bu insanlar öğrencilerinden sorgusuz sualsiz itaat ve gözü kapalı inanç talep ediyor.

Bu sorun okült meselelerdeki zorlu sorunlardandır, çünkü daha fazla bilgiye sahip insan kaçınılmaz olarak daha az bilene rehberlik etmek zorundadır ve bilgisiz olanlara pek çok şeyi anlatmak zordur. Her meselede olduğu gibi burada da göz önünde bulundurulması gereken iki taraf vardır. Taraflardan biri, sorumluluklarla çevrili olan ve kendisine emanet edilen sistemi muhafaza etmekten de sorumlu olan öğretmendir. Öğretmenin, kendisine çok uzun bir geçmişten emanet edilmiş olabilecek bu sistemi değiştirmeye izni olmayabilir. Öğretmen üstün bilgisi ile Yol'un tuzaklarını bilmektedir, fakat bunları açıkça ifade etmesine izin verilmeyebilir, çünkü bu tuzaklardan pek çoğu doğası gereği bilinçli birer test niteliğindedir. Körlere liderlik eden bir kör olmak istemiyorsa, durugörü vizyonuna sahip olması gereken öğretmenin, bu vizyonla öğrencilerinin iç hallerini ve karmik kayıtlarını bilerek, fark ettiği pek çok şey konusunda sessiz kalması gerekebilir. İsa da demiştir ki "Size söyleyecek çok şeyim var ama şu anda bunları kaldıramazsınız." Fakat öğretmen bir uyarıda bulunmak isteyebilir ve eğer bu uyarı kabul edilirse, pek çok zorluk ve gecikmeye gerek kalmayabilir. Tüm bu nedenlerden dolayı öğretmen öğrencisi üzerinde otorite sahibi olmak ister, ama unutmamalıdır ki, hiçbir insan ruhu bir başkası için sorumluluk kabul etmek istemez. Öğretmen öğrencisi adına Yol'da tek bir adım atamayacağı gibi, öğrenciyi evrimi için gerekli olan bir deneyimden de koruyamaz. Göreve yeni başlayan bir öğretmen hemen öğrencilerini acıdan kurtarmak isteyebilir, ama olan biten hakkında daha derin bir bilgiye sahip olduğunda, acıya farklı bir gözle bakar, çünkü acının eğitici değerini bilir. Zaman geçtikçe daha fazla şey öğrenir ve böylece öğrenci ile o öğrencinin İç Planlar'daki Üstadı arasına mümkün olduğu kadar az girer. Çünkü bilmektedir ki onun görevi öğrencinin, eğitim için onun sorumluluğunu alan Üstat'la bilinçli bağlantı kurmasını sağlamaktır ve

bir öğretmen ne kadar bilge olursa olsun, önemli olan, öğrenci adına düşünüp onu cehalet ve deneyimsizlik içinde bırakmak yerine, hatalar yapması pahasına öğrencinin kendi kendine düşünme yeteneği kazanmasıdır. Bir keman öğretmeninin öğrencisi yerine çalmaya çalışması nasılsa, herhangi bir okült eğitim sistemi öğretmeninin öğrencisi adına karar almaya çalışması da öyledir. Yapabilecekleri tek şey öğrenciye bir şey göstermek, rehberlik edici ilkeleri aktarmak, bunu kendisinin de denemesini istemek ve hatalar yapıldıktan sonra ona hataların nerede olduğunu ve nasıl giderileceğini açıklamaktır.

Gerçek bir iletişim sistemi olan ve Üstadıyla gerçekten temas halinde olup onun talimatlarına göre hareket eden öğretmen öğrencisini güvenle kozmik yasasının işleyişine bırakabilir. Eğer belirli bir yolun faydasız olacağı fikrinde haklıysa ve eğer öğrenci onun tavsiyesini dinlemeyip o yoldan giderse, öğrenci kısa sürede hatasını anlayacak, içerdiği bilgelikten dolayı öğretmeninin tavsiyesinin değerini anlayacak ve gelecekte onun tavsiyelerine daha fazla önem vermeye hazır olacaktır. Böyle bir test yapılana kadar gerçek sadakatin sunulması nadirdir.

Güven kanıtı olarak gözü kapalı itaat talep etmek, öğrenci adayı tarafından şüpheyle karşılanmalıdır; güven numarası çok eski bir numaradır ve birden fazla düzlemde oynanabilir. Kimse kanıtsız bir şekilde itaat talep etmemelidir. Eğer birinin sunacak herhangi somut bir şeyi varsa, tatmin edici kanıt sunabilecek, araştırma ve değerlendirmeye açık olan mantıklı ve makul nedenler gösterebilecektir. Okült kariyerimin başlarında, sadakatin bir kanıtı olarak körlemesine itaat talep eden bir öğretmenle karşılaşmıştım ve itaat göstermemiz istenen şeylerin alçakça usulsüzlükler olduğu ortaya çıktı. İyi olan şey için iyi bir neden verilebilir ve iyi bir neden verilemeyen şey genellikle iyi çıkmaz.

İnisiyasyon peşindeki bir arayıcı zor bir konumdadır, çünkü bilgi konusunda dezavantajlı durumdadır ve eğer biri verdiğinden daha fazla bilgiye sahip gibi görünüyorsa, arayıcının bundan emin olmak için iddiayı kabul edip ne olacağını görmekten başka yapacağı bir şey yoktur. Fakat eğer gözlerini Üstadın düşüncesinden ayırmazsa, koşulların karşısına çıkardığı öğretmenin değerini yargılama konusunda bir standarda sahip olacaktır.

İnisiyasyon hakkındaki bazı kitaplarda, Üstad'ın dili olduğu için öğretmene sorgusuz itaat edilmesi gerektiğinin bildirildiğini hatırlatmak isteyecek olanlar çıkabilir. Öğretmenin gerçekten de, tıpkı iddia ettiği gibi,

Üstad'ın yönetimi altında çalıştığı çok doğrudur ve Üstad'ın bilgisi açısından düşünülecek olursa, öğretmenin tavsiyeleri çok değerlidir ama durumun bu olduğunu öğrenci nasıl bilebilir? Bu konuda öğretmenin iddiası değer taşımaz, her şeyi söyleyebilir ve ne kadar şarlatansa, beyanları ve iddialar da o kadar abartılı olacaktır. Üstatları gerçekten bilenler sessizliğe bürünür.

Hiç kimseden körü körüne inanç gösterilmesi istenmemelidir. Öğrenciden böyle bir talepte bulunmak "dünyaya gelen herkese ışık veren içsel ışığa karşı günah işlemektir." Hastalığın ve yaşlılığın kaçınılmaz olarak getirdiği değişimlere tabi olan hiç kimsenin bir itaat sözü talep etmeye hakkı yoktur. Ve deneyimler böyle bir talebin her durumda belaya neden olduğunu sıkça göstermiştir.

Öğrenci öğretmeni ancak sonuçlara göre yargılayabilir. Ruhun meyvelerinden ürünler veriyor mu? Hayatı Mesih gibi mi? Ancak o zaman etkisi iyi olabilir. Yoksa düşüncelerinde istikrarsız ve bağlantısız mı? Sinirine hâkim olamıyor mu? Görünümü berbat mı? Kendisi ve çevresi düzensiz ve kirli mi? Onun güveninin tadını çıkarıyor gibi görünen, nahoş karakterde insanlarla mı çevrili? Böyle birinden uzak durmak gerekir. Okültizmde asla sağduyumuzu terk etmeyelim ve hatırlayalım ki, bir ağaç ancak meyvelerinden tanınır ve eğer meyveler düzensizlik ve ahlaksızlıksa, uygun mevsimde o meyvelerden payımızı almaya istekli olmadığımız sürece o ağacın altına sığınmayalım.

Fakat eğer öğrenci istediği pek çok şeyi ona verecek gibi görünen bir öğretmen bulduysa, o durumda eğitiminin bir bedeli olarak gözü kapalı bir itaat göstermek zorunda mı? Cevabım yine "hayır." İnsan doğası karışık ve çelişkili bir meseledir. Hiçbirimiz ne karakter bakımından, ne de bilgeliğimiz bakımından mükemmel değiliz ve okült öğretmen de bu kuralın bir istisnası değildir. Bir öğretmenin güvenilirliği ve bilgisiyle ilgili deneyimler güven meydana getirebilir ve öğretmenin tavsiyesine çok büyük bir önem verilmesine neden olabilir, ama öğrencinin öğretmeni tek bir hatası için tamamen kötülememesi gerektiği gibi, ona tamamen güvenmemesi de gerekir. Her tavsiye kendi erdemlerine göre değerlendirilmeli ve buna göre kabul veya reddedilmelidir. Bu, iki kötülükten küçük olanıdır çünkü eksik bilgiye dayalı olarak bir yargıda bulunmak bir kötülükse de, özgür iradenin devre dışı bırakılması daha büyük bir kötülüktür. Üstelik öğrenci İç Planlar'da Üstat'ına erişim sahibidir ve Üstat'ın verdiği yanıtı bilinç seviyesine getiremese bile, cevap bilinçaltı

zihne girmiştir ve sezgi yoluyla hızla yüzeye ulaşacaktır. Fakat öyle bile olsa, öğrenci mantığını bir kenara bırakmamalıdır, çünkü eğitimli bir okültist, öğrencisinin zihnine telkin yükleme konusunda oldukça yeteneklidir ve o telkin bir sezgi gibi görünecektir. Buna karşı korunmak için, Aşai Rabbani ayinine ayrılmış bir kilisede, Üstat'ın çağrıldığı bir meditasyon gerçekleştirmek iyi bir fikirdir.

Samimiyetle, elinden gelen en iyi şekilde gerçeği arayan öğrenci, itaat talebinin çok kötü bir işaret olduğunu hatırlamalı. Eğer o talep herhangi şekil veya türde bir yeminle destekleniyorsa (özellikle de öğrencinin okuldan ayrılması durumunda itaatin bırakılmayacağına dair bir koşul gibi süresiz bir yemin), akıllı bir insan o yemini etmekle boş bir çek imzalamanın aynı şey olduğunu anlar. Ayrıca, eğer tehditle veya başka yolla okuldan ayrılmayı zorlaştıran bir şeye kalkışılırsa, hiç uzatmadan hemen o tuzaktan uzaklaşmalı ve korunma için Üstat'ına başvurmalıdır. Zihinsel egemenlik çalışmaları o kadar sinsi ve ölümcüldür ki, bunlardan kaçmak için hiçbir çaba fazla büyük değildir. Ama şunun da hatırlanması gerekir ki, Üstat İsa'nın adında ve Haç Simgesi'nde gerçekten koruma vardır ve Kutsal Aşai Rabbani ayininden çok büyük bir güç elde edilebilir. Her halükarda, İngilizce konuşan ülkelerde gerçek bir kara okültistin uzun süre barınması muhtemel değildir (diğer ülkeler hakkında bir şey söyleyemem), çünkü bu tür koşullarla ilgilenen belirli organizasyonlar vardır. Onunla İç Plan'da kendi silahlarıyla karşı karşıya gelen ve dış planda da ifşa ve basın kampanyaları düzenleyen bu organizasyonlar, onu hızla ülkeden kovarlar. Ancak Manş Denizi'ni veya Atlantik'i geçtikten sonra rahat edecektir, çünkü düşük manyetizma türleri suyu aşamaz.

Öğretmenin ve öğrencinin karanlıkta mücadele ettiği ve ilke ve vicdan eksikliği nedeniyle kendini yanlış yerlere soktuğu karışık renkli durumlarla karşılaştırıldığında, kapkara okültizmle uğraşmak gerçekten çok daha kolaydır. Elbette para talepleri herhangi bir okültisti hemen ve başka soru sormadan ayıplamak için yeterlidir, çünkü Büyük Beyaz Kardeşlik yönetimi altında hiç kimsenin okült eğitim için kimseden para isteyemeyeceği çok iyi bilinen bir gerçektir. Fakat öğrenciden başka ve daha incelikli bir talepte de bulunulabilir; siyasi amaçlar için destek. Yakın zamanda yayınlanan bir kitap, bu suçu işleyen okült kurumları teşhir etmiştir ve bazı organizasyonların durumunda bu saldırı haklı ve hayırlıydı.

İşte yine büyük bir mesele ortaya çıktı. Derin sezgisiyle okültistin doğal bir reform lideri olması ve sosyal hareketlerde kendi rolünü oynaması

gerektiği iddia edilebilir. Cevabım, bu tür kişilerin tüm insancıl çabalarda etkin olması, ama siyasi arenaya herhangi bir etki yapmaktan da şeytandan sakınır gibi sakınmasıdır, çünkü yüzyılların deneyimi göstermiştir ki siyaset beladan başka hiçbir şeye varmaz. İster dinsel ister okült olsun, bir öğretmen sadece ve sadece ilkelerle ilgilenir. O ilkeleri siyasi yollarla diğerlerine uygulamaktan uzak durmalıdır. Evrensel kardeşlik öğütleri verebilir, ama göç yasaları üzerinde nasıl bir çalışma yapacağı konusunda dikkatli olmalıdır. Tıp sisteminde bir reformu savunabilir, ama o reformu getirmeye yönelik yasalarla kendisi ilgilenmemelidir. Bunun nedeni Papa 2. Jean Paul'ün sözleriyle ifade edilebilir: "Bizim savaş silahlarımız maddi değildir ama çok güçlüdür" ve kişi bu silahları eline aldığında kılıcını bırakmalıdır.

Siyasi faaliyetler okültist için korkunç bir cazibedir; bilgisini ve gücünü kullanarak suiistimalleri gidermeye çalışmaktan sakınmak onun için çok zordur ve bunu yaptığında zamanın fazla ilerisinde davranıp iyilikten ziyade kötülük yapması çok muhtemeldir. Fanatiklik, yüksek yaşamın ilkelerinin siyasete uygulanmasından ayırt edilemez görünmektedir ve ruhsal ateşlilik dünyasal hırs kadar kan dökmüştür.

Bir okültist ruhsal şeylerin bir öğretmeni olma ile dünya işlerinde bir lider olma arasında bir seçim yapmalıdır, çünkü ikisi birden olamaz. Aynı anda perdenin hem içinde hem de dışında olamaz. Buna kalkıştığında, bilgisi yoluyla dünyasal işler üzerinde büyük bir etki göstereceğine şüphe olmamakla birlikte, ruhsal vizyonunu perdeleme ve "ruhun sakin ve küçük sesi" ile hırsın dürtülerini birbirinden ayırma gücünü kaybetme şeklinde bir bedel ödediğini görecektir. "Dr. Jekyll ve Mr. Hyde"la" ilgili tüm argümanların aksine, bir insan kendini parçalara ayıramaz ve eğer o hikâye doğru anlaşılırsa görülecektir ki, Dr. Jekyll Mr. Hyde'dan uzaklaşamamakta, onun tarafından giderek kontrol altına alınmaktadır. Okültistin durumu da aynıdır. Yönetme tutkusu kişiyi giderek saracaktır ve kişi ya siyasi çabalarından bunalacak ve ruhun güçlerine sahip biri için bunların gereksizliğini anlayacak, ya da güç sevgisi bilenmiş olarak mutsuz öğrencilerini hırs arabası üzerinde kendini götürdüğü belalara sürükleyecektir. Yüksek bilincini açanlar bu süreç sırasında çok hassas bir durumdadır, kavga gürültüye dayanamazlar ve sinir çöküntüsü deneyimlerler. Etkin siyasi faaliyetin yürütüldüğü herhangi bir ezoterik toplulukta, hiçbir etkin okült çalışmanın yürütülmediği kesindir, çünkü ikisi uzlaşmazdır. Bu nedenle, bazılarını kızdırma pahasına, heveslilere açık bir

tavsiyede bulunacağım. Siyasete bulaşan gruplardan uzak durun, siyaseti konu edinen öğretmenden uzak durun, çünkü emin olabilirsiniz ki eğitilmeyecek, kullanılacaksınız.

Sağduyunuzu ve ahlaki dürüstlüğünüzü asla bırakmayın. Kimsenin sizi kötülük yapmaya veya hatta iyi bir sonuç elde etmek veya bilgi edinmek için kötüyle arkadaşlık etmeye ikna etmesine izin vermeyin. Hiçbir Sağ Yol inisiyesinin sizden bunu isteyeceğine inanmayın. İfade tarzı fazla abartılı olmasına rağmen çok bilgi içeren *Brother of the Third Degree* (*Üçüncü Derece Kardeşi*) adlı o garip eski kitapta, inisiyasyon seremonisinin bir parçası olarak adaydan bir cinayet işlemesi istenir ve aday kızgın bir şekilde bunu yapmayı reddettiğinde alkışlanarak kabul edilir. Öğrenci bazen Karanlık İnisiyatör'ün testiyle karşılaşır, ama eğer öğrenci kendine her ağacın meyvesinden tanınacağını sürekli hatırlatırsa, eğer ideal inisiyatör olarak sürekli Üstat İsa'ya bakarsa ve kendisine yapılan tüm talepleri bir zamanlar Yahudiye halkı arasında yaşanmış olan Hayat standardıyla değerlendirirse, yanlışa sapmayacak, tapınağın labirentinde yolunu güvenle bulacaktır.

Vurgulanması gereken şey kişiliklere ve hatta sistemlere değil, ilahi ilkelere itaattir. Her şey söylenip yapıldığında, bizi gerçekte inisiye eden Yüksek Benlik'tir ve öğretmen ve Üstat o Yüksek Benlik'e bu işi yaptırmak için işbirliği yaptığı halde, süreç farkındalıkla başlar ve farkındalıkla biter. Şahsi sadakatin Yol'da yeri yoktur ve herhangi gerçek bir öğretmen bunu, yani özverili olmayı bilir. Öğrencilerine diyecektir ki "Koyunlar beslendiği sürece onları kimin beslediğinin bir önemi yoktur" ve havariler kimin en büyük olduğunu tartışırlarken Üstat'ın onların arasına küçük bir çocuk koyduğunu hatırlayacaktır.

Bir öğretmenin takipçileri arasındaki genç ruhlar eşit derecede bilge olmayabilir ama ruhsal ideallere tutunan arayıcı bu durumun gözardı edilebileceğini ve öğrencilerin meydana getirdiği etkilerin uygun zamanda döngüsünü tamamlayarak onlara bilmeleri gerekeni öğreteceğini bilir.

Bir öğrenciye kimya öğretmeye çalışan profesörün, öğrencinin kendini havaya uçurmaması için öğrencinin itaatine ihtiyacı olduğu iddia edilmiştir, ama benim kimyasal çalışmalarla ilgili deneyimim öyle söylemiyor. Profesör öğrencisine eğer etrafındaki kimyasalları tehlikeli bir şekilde karıştırırsa, test tüplerinin ve pencere camlarının maliyetini ve hatta hastane masraflarını ödemek zorunda kalacağı uyarısında bulunabilir, ama öğrencilerine deney yapmamaları için yemin ettiren bir kimya okuluyla

henüz karşılaşmadım. Okuduklarımdan çıkardığım sonuca göre bu girişimde bulunan tek kurum Kutsal Engizisyon'du ve o tür şeylerin günü geride kaldı, hiç günleri olduysa tabi.

Doğu Okulları öğrencinin özgürlüğü konusunda Batı Okulları kadar katıdır. Konu "Mahatma Mektupları"nda tekrar tekrar ortaya çıkmaktadır ve bir Üstat, Madam Blavatsky'ye açık bir şekilde "Biz köle yapmayız" demiştir. Okültizmde şahsi otorite ne gereklidir, ne de haklı. Üstatlar kendi işlerine kolayca bakabilirler. Kozmik yasalar ister insan yargısıyla icra edilsin veya edilmesin, yoldan çıkan öğrencileri disipline edecektir.

Sonuçta hatasının acısını çekecek olan öğrencinin kendisidir ve hiçbir hata yapmayan kişinin hiçbir şey yapmadığı söylenir ve bu doğrudur. Öğretmen kendini bir rehber ve bir danışman olarak görmelidir, bir Efendi olarak değil. Bu ayrımı öğrenmesi ve kendini onun rehberliğine emanet eden ruhlara karşı nazik olması gerekir. Ayrıca, Gizemler'de, irade gücü yoluyla bir başkasının bilincinin mabedine saygısızlık edenler üzerinde özel bir lanet meydana geldiğini de göz önünde bulundurmalıdır. Her durumda ruhun bütünlüğü korunmalı ve kimse kendini, onun inisiyatörü olduğunu bile iddia etse bir başkasının egemenliğine sokmamalıdır. Cehaleti ve zayıflığı ne kadar büyük olursa olsun arayıcı dünyada ve gökte tüm mahkemelerde dik durmalı ve Tanrı'nın yardımıyla kendi kendini yargılayacağını beyan etmelidir. Büyük zorluklarla elde edilen düşünce ve ifade özgürlüğü, bizim için her zerresi özenle korunması gereken bir nimettir. Keyfi bir otoritenin sunduğu çözüm, cehalet illetinden daha kötüdür.

Arayıcı her şeyde Üstat'a dönmelidir. O zaman öğretmenlerden ve okült eğitim okullarından bağımsız olabilir. Öğretmen amaç doğrultusunda yalnızca bir araçtır ve gerçek öğretmen bunu bilir. Öğrenci kendi ellerinden Üstat'ın ellerine ne kadar çabuk geçerse, işini o kadar iyi yapmış olacağını bilir.

Bir itaat yemini etmesi istediğinde öğrenci kendi vicdanına itaat etmeye yemin edeceğini, Üstat İsa'nın yaşamı ve eylemleri üzerinde düşüneceğini, her şeyi o standarda göre değerlendireceğini, çünkü Batı'nın standardının bu olduğunu ve rehberlik için Tanrı'ya dua edeceğini, bu rehberliği aldığı ölçüde korkusuz bir şekilde Işık'ı takip edeceğini, ve eğer bu yemin o ezoterik okul için yeterince iyi değilse, o ezoterik okulun kendisi için yeterince iyi olmadığını söylemelidir.

11. BÖLÜM

Okült Kardeşliklerde Gizlilik

"Okült" kelimesinin kendisi gizli anlamına gelir ve okült bilim her zaman adının gereğini yerine getirmiştir. Söylentiler rahatça ortalıkta geziyor ama söylentisi yapılan deneyimlerin kendisi gizlidir. Okültizmin gerçeklerinin kabul edildiği ve Gizemler'e saygı duyulduğu zamanlarda ve yerlerde bile örtü kullanılmıştır ve üstatlar zulüm görmekten kaçar gibi övgüden de kaçmışlardır. Çok sayıda mevcut olan gizli kardeşliklerin herhangi birine girerken aynı kadim yeminleri etmek gerekir ve bunlardan pek çoğunun veya hatta çoğunluğunun eksantrik el sıkışma yollarından ve halk kütüphanelerinde de bulunabilecek bilgilerden başka sunacak daha gizemli bir şeyleri olmamasına rağmen, bazıları gerçekten de değerli bazı sırları ellerinde bulundurur.

Bu gizliliğin nedeninin sıkça sorgulanması normaldir. Diğer bilimciler insanlığın iyiliği için keşiflerini dünyayla paylaşmıyorlar mıydı? O zaman neden okült bilimciler insanlığın gelişimi için paha biçilmez değere sahip olduğu kabul edilen bilgilere bu kadar ihtiyaç duyulurken bunları saklıyor? İnsanlığın faydası için yayılması gereken bilginin özel ellerde tutulması, bunu yapanların, kardeşlerinin zayıflıklarından fayda sağlayan veya ego tatmini için gücü ellerinde tutmak isteyen bir grup şarlatan olduğunu kabullenmek gibidir.

Bazı Gizem okullarının geçmişlerinin belirli dönemlerinde bu suçlamayı hak ettiğini kabul etmek gerek, ama bizi ilgilendiren şey bu değildir; bizim görevimiz günümüzde arayıcıların inisiyasyon sonrasında yaptıkları suçlamaları araştırmak ve iddialarının ne ölçüde doğru olduğunu ve aydınlanmışların gizliliğinin meşru olup olmadığını görmektir.

Tıpkı bir birey gibi, bir kurum da geçmişinin etkisinden tamamen kaçmayı asla ümit edemez. Geçirdiği deneyimler ve değişimler onu olduğu hale getirmiştir ve değişimi sağlayacak deneyimler de zaman gerektirir. Gerçek okült örgütlerinin geçmişi, çalışmalarını bugün mevcut olandan çok farklı koşullar altında sürdürüp sistemlerini geliştirdikleri çok eski zamanlara uzanır. Öncelikle çalışmalarını bugüne kıyasla daha az gelişmiş insanlar arasında yürütmek zorundaydılar. O zamanlarda işkence sert sözlerden çok daha somut bir anlama sahipti. Tapınağın dışındakiler arasında bir miktar okültizm bilgisi veya en azından okültizmin güçlerine

samimi bir inanç vardı ve gizli kardeşlikleri siyasi güç elde etmeye yönelik bir silah olarak kullanmak, o zamanki yöneticileri son derece memnun ederdi. Zaman zaman amaçlarında başarılı oldular ve bu, her defasında bu şekilde gizemlerin yozlaşması ve alçak seviyelere düşürülmesi anlamına geliyordu. Sıkça karşılaşılan yanlış anlaşılma, işkence ve sömürü sonunda iyice nüfuz etmiş ve okült kardeşlikler zaman içinde tam anlamıyla "kriptik" (kapalı ve şifreli) örgütler haline gelmiştir. Bununla birlikte zaman değişmiştir ve Kadim Bilgeliğin muhafızlarından durumu tekrar incelemeleri ve varsa bilgilerinin ne kadarını emniyetli bir şekilde insanlığın geneline sunabileceklerini söylemeleri istenebilir.

Verilen bilgi miktarı her zaman alıcının kapasitesine göre belirlenmelidir ve okült kardeşlikler asla dünyaya kaldırabileceğinden fazla bilgi veremez; filonun hızı genellikle en yavaş gemininki kadar olduğu için, Gizemler'den verilen bilgilerin miktarı, potansiyel dinleyicilerin en az evrim geçirmişinin kapasitesine göre belirlenmek durumundadır.

Elli yıl önce okültizm teorisinin halk geneline sunulması deneyi yapıldı ve Helena Petrovna Blavatsky bu amaç için görevlendirilen elçiydi. Okült kozmogoninin ve felsefenin temel ilkelerini öğretti ve bu fikirler zamanın düşüncesi içinde giderek yayılmış ve mevcut bakış açısını önemli oranda değiştirmiştir. Blavatsky'nin kendi zamanının bilimine ve teolojisine yönelttiği şiddetli suçlamalar bizim zamanımız için geçerli değildir. Yüklendiği misyon başarıyla yerine gelmiştir.

Bununla birlikte Blavatsky gerçekleştirdiği bazı basit mucizelerin işleyiş biçimini öğretmemiştir ve Teozofi Derneği günümüzde çay fincanlarını olağan yollardan edinmeyi alışkanlık haline getirmiştir. Magusların bilgisinin halk arasında maji olarak adlandırılan kısmı her zaman olduğu gibi gizli tutuldu.

Okült bilimin çoğu öğrencisi şüphesiz okült bilimin her şeyin zihinsel kısmıyla ilgilendiğini anlamıştır; insanın zihni, doğanın zihni ve zihnin düzenlenmemiş hammadde kısmı. Okült öğrencileri tüm bunları sadece insan zihninin güçleri yoluyla manipüle etmenin mümkün olduğunu da teorik olarak biliyorlar. Pek çok okült okul öğrencilerine insan zihninin eğitilmesi dışında bir ilerleme yolunun mevcut olmadığını öğretir. Bununla birlikte bazı öğrenciler tek başına zihinle her şeyin zihinsel kısmını kontrol etmeye çalışmanın, herhangi bir işi çıplak elle yapmaya çalışmaya benzediğinin de farkına varmıştır. İnsan alet kullanan bir hayvandır ve okültist de bu kaidenin bir istisnası değildir. İnisiyeler tarafından bu kadar

ısrarlı bir şekilde korunan şey okült araçların bilgisidir. Bir duvar ustası nasıl kas gücünün ötesindeki ağırlıkları kaldırabilmek için halat ve mekanik aletler kullanıyorsa, okültist de ritüellerinde ve "güç kelimelerinde" kaldıracın, denge ağırlığının ve makaranın psişik denklerini kullanır.

Okültizmin formülleri matematiğin formüllerine çok benzer. Her ikisi de geçmişte keşfedilmiş olan ve yeni öğrenciler tarafından yeni baştan keşfedilmesine gerek olmayacak derecede iyi bilinen belirli bazı amaçlara ulaşmanın hızlı yollarıdır. Fakat eğer öğretmen bilgeyse, iç planlardaki bir mekanizma olan mantraları veya "güç kelimelerini" öğrencisine vermeden önce öğrencisinin gerekli hesaplamaları yapabildiğinden ve ilgili prensibi anladığından emin olmak isteyecektir. Gerçek bir okült grup, kapsadığı çeşitli derecelerin sırlarını verirken, ilgili bir derecenin alakalı olduğu plana tekabül eden bir efemeris ve logaritma tablosunu inisiyelerine veriyor demektir. Madam Blavatsky *Gizli Öğreti* ve *Peçesiz İsis* adlı kitapları yayınladığında dünyaya vermiş olduğu bilgi, elinde ne efemeris ne de logaritmalar olan bir öğrencinin bir astroloji kitabından alabileceği kadardı. Evet, öğrenci göğü gözlemleyebilir ve kendi tablolarını çıkarabilir, böylece gökteki cisimlerin hareketlerine dair kendi hesaplamalarını yapabilir ama bunu yapabilmek için bir matematik dehası olması gerekir ve bu bir zaman kaybıdır çünkü bu bilgi dünyada zaten mevcuttur.

Aynı şey okültizm için de geçerlidir. İlkeler pek çok ezoterik derneğin literatüründe mevcuttur. Öğrencinin okült bilim kavramlarının anlamlarını görmesine yetecek kadar bilgi verilir, fakat üzerinde karşılaştırmalı kontrol yapacak araçlara sahip olmadığı, hayal gücü ile kirlenen hafif ve güvenilmez bir psişizm denemesi ötesinde herhangi bir şey yapmasını sağlayacak kadar çok şey verilmez.

O halde diyebiliriz ki, Helena Blavatsky, Rudolf Steiner, Eliphas Levi, Papus, Wescott, Mathers gibi Gizli Bilgelik inisiyeleri aracılığıyla ve benzer mertebe ve ilim seviyesinden başka bireyler aracılığıyla okültizm ilkeleri Büyük Kardeşler tarafından dünyaya verilmiştir fakat yöntemlerin işleyiş biçimi hâlâ gizli tutulmaktadır ve Tanrı'nın Adını zikreden her inisiyatörün Tanrı'dan olduğu söylenemez.

Okültizmin pratik güçlerini içeren bilgiler her zaman olduğu gibi kilit altında tutulmalıdır. Güç içeren bilgilerin korunması okült kardeşliklere özel bir şey değildir, aynı şey tıp mesleğinde de yapılmaktadır ve hatta sendikacılığın en ateşli karşıtı bile herhangi birinin gidip en yakın bakkaldan zehir satın alma özgürlüğüne sahip olması gerektiğini savunmaz.

Gizli kardeşliklerin elinde tuttukları bilgiler rastgele dağıtılamayacak kadar güçlüdür ve paraya dayalı bir ticari sır olarak değil, halkın güvenliği açısından ilaç satma yetkisinin özel olarak korunmasında olduğu gibi korunur. Elbette, eğer okültizm bu kadar tehlikeliyse terk edilmesi daha iyi olmaz mıydı diye sorulabilir. Buna cevabımız, eğer bir ilaç bir tedavi işlevi yapabilecek kadar güçlüyse, yanlış zamanda ve yanlış miktarda verilmesi durumunda metabolizmanın dengesini bozmaya veya dokuların maddesine zarar vermeye yetecek kadar da güçlü olduğudur. Aynı şey okült bilim için de geçerlidir, çünkü zihni yüksek bilince çıkaracak kadar güçlüdür, fakat yanlış koşullar altında zihni mahvetme potansiyeline de sahiptir. Örneğin tıp mesleğinde uygulandığı şekliyle bile hipnotizmanın engin potansiyelini düşündüğümüzde ve bunun inisiyasyon ritüelinin parçası olarak üç günlük bir kataleptik transın uygulandığı Gizemler Okulundan bir bilgi sızıntısından kaynaklandığını anladığımızda, okült bilimin yanlış ellerde ne gibi sonuçlara yol açabileceği konusunda tahmin yürütebiliriz. Tıpkı bir kaldıracın kendi içinde iyi veya kötü olmaması gibi bu bilginin içerdiği güç de kendi içinde ne iyi ne de kötüdür. Yapıcılığa olduğu kadar yıkıcılığa da hizmet edebilir. Tamamen onu kullanan kişinin motivasyonuna bağlıdır. O halde sadece temiz ve güvenilir ellere gitmesini sağlamak için, her türlü önlemi alıyorlar diye bu tehlikeli ışıltının koruyucularını suçlayabilir miyiz? İnsan doğası iyileştirilene kadar okült okulların gizliliği asla gevşetilmeyecektir.

Gizli Bilgeliğin koruyucuları bu bilgeliği onu almayı hak edenlere aktarma konusunda fazlasıyla gönüllülerdir, fakat uygun öğrenciler kolay bulunmuyor. Bununla birlikte öğretmenlerin kendilerini göstermediğinden ve dolayısıyla ilerleme imkânının doğmadığından şikâyet eden samimi aydınlanma heveslileri de vardır. Buna cevap olarak şu söylenebilir: Öğretmeni bulmak, öğrencinin maruz kaldığı testlerden biridir. Tanıtım yapan örgütler tarafından sunulan pek çok gösterge vardır ve eğer bir aday bunları dikkatli bir şekilde inceler, sonuç çıkarırsa yolunu bulacaktır. Bununla birlikte şu ipucu verilebilir: Yol içe doğru gider, dışa doğru değil. Dış planda bir Öğretmen'e atanmadan önce, iç planlardaki Üstat'ı buluruz. Eğer maliyeti asla umursamayan kararlı bir iradeyle dilersek, altına bakmadığımız taş bırakmazsak, maddi planda elimizden gelen tüm çabayı gösterirsek, birikimi olanlardan alabileceğimizi talep edersek, değersiz olduğunu anladığımız şeyleri acımadan elersek, amaca giden tek yol

üzerinde ilerleyecek, ilerleyişimiz sırasında bilmemiz gerekenleri öğreneceğiz.

Yön tabelalarının eksikliğinden şikâyet etmek faydasızdır. Okuyabilenler için tabelalar orada durmaktadır. Ama unutulmamalıdır ki, günümüzde okültistlere yapılan baskı her ne kadar asma ve yakma şeklinde olmasa da, kendini daha süptil biçimlerde belli edebilir ve bu nedenle okült kardeşlikler üyelikleriyle ve buluşma yerleriyle ilgili gizliliklerinde çok sıkı sorumluluklar uygularlar. Eğer bir insan kendini Gizli Bilim'in bir öğrencisi olarak tanıtıyorsa, bunu yapmaya hakkı vardır, fakat bazı işler için gizlilik hakkı ve gerekliliği de vardır. Bir okült faaliyete yöneltilen olumsuz düşünceler onun amacına ulaşmasını önleyebilir ve bu nedenle tapınağın durumu ve kardeşliğin isimleri her zaman gizli tutulmalıdır.

Fakat Gizli Bilgeliğin Koruyucuları ile ilgili sorulacak gerçek bir soru vardır: Tapınağın dış avlusunda eğitim için, pazaryerinde vaaz için yeterli olanak sağladılar mı? Neden Doğu Geleneği Avrupa'ya getirilmek zorunda kaldı? Bir okült geleneğe inisiye edilen bir ruh her enkarnasyonda ruhsal olgunluğa ulaştığında eski okuluna geri dönmektedir. Kardeşliklerin gizliliği buna engel oluşturmamaktadır. Bir girişi ve içyapısında perde içinde geçitleri vardır; fakat evrimin kendisine öğretebileceği her şeyi öğrenen ve ilk kez Yol'a adım atmanın arzusu içindeki ruh için durum çok farklıdır. Böyle bir ruh gerekli bilgilerin eksikliği nedeniyle çok fazla vakit ve enerji harcar ve Gizemler'in Koruyucularına "Işığınız insanların önünde parlasın ki iyi işlerinizi görebilsinler ve Göklerdeki Rabbinizi onurlandırabilsinler" diyebilir. Teozofi Derneği'nde Doğu Geleneği'nin bir kolu vardır. Batı Geleneği'nin de bir dengi var mı? Unutulmamalıdır ki gelenekler ırksaldır. Büyük inisiye Rudolf Steiner'ın Almanca konuşan ırklar için yaptığını biri Latin kökenli dilleri veya Anglo-Sakson dilini kullananlar için yapmalıdır. Madam Blavatsky'nin bunu yaptığı iddia edilebilir, fakat böyle bir argümanı ileri sürmek okültizmin temelleri konusunda cehalet sergilemektir. Üstatların cesur bir hizmetkârı ve cesur bir öncü olan Blatvatski'nin çalışmalarını küçümseyecek son kişiyimdir, fakat şu da bir gerçektir ki yaptığı şey Batı'nın ateşinin yakılmasına yardımcı olmaktı. Bizim yerel okültizmimizin kömürleri tutuşana kadar bu ateşin ışık verdiği söylenemez.

Batılı ırkların tarihinde pek çok kez fiziksel planda okült bilimin ateşi söndürülmüş ve Doğudan gelen bir kıvılcım bu ateşi tekrar yakmıştır. İster Lübnan'ın Dürzilerinden gelsin, ister Himalayaların Mahatmalarından, En

Yüksek'te tek bir ışık vardır ve ister kömürün ister ruhun ateşi olsun, ateş her yerde aynı niteliktedir. Şu anda bilgelik ekmeğine karşı bir açlık mevcut olduğuna göre, Batılı ustalarımız Üstatlarının koyunlarını beslemek için ne yapıyorlar?

12. BÖLÜM

Sol El Yolu

Okült bilimlerle ilgilenenler sürekli olarak Sol El Yolu'ndan uzak durmaları konusunda uyarılarla karşılaşır; Kara Okültizm ve Kara İnisiyatörler ve pek çok diğer ürpertici konuyla ilgili şeyler okurlar. Karanlığın Güçleri'ne karşı gerekli saygıyı göstermek ve onları hafife almamak, normal ötesi fenomenleri araştırmaya başlamada sağlam bir temel oluşturur, fakat panikle karışık cehalet yarardan çok zarar getirir. Acemilere yönelik uyarılar genellikle korkunç olduğu kadar belirsizdir ve öğrenci okült bilginin gerçekten kötüye kullanımıyla karşılaştığı zaman pek bir pratik fayda sağlamaz

Konu pek iştah açıcı değildir ve sade bir tanımlama, sade bir tanım tıpkı diğer sosyal sorunların çözülmesi için gerekli olduğu gibi, bu konunun kavranması için de gereklidir. Gizlilik politikası kötülüğe fırsat verir. Eğer mesele anlaşılırsa, gücü kırılır.

Kara okültistleri iki gruba ayırmak mümkündür: birinci gruptakiler bilinçli olarak kötülüğe "sen benim iyiliğimsin" diyenler ve ikinci gruptakiler bir şekilde yolunu kaybedip Sol Yol'a rastlayan ve bir kez oraya vardıktan sonra ise, genellikle kendilerini kandırıp orada bekleyenlerdir. Öncelikle ilk grup üzerinde duracağız çünkü ruhsal kötülüğün çalışmalarıyla ilgili net bir örnek teşkil ediyorlar. İkinci gruptakiler aynı ilkelerin çok çeşitli modifikasyonlarını temsil ederler. Elbette gerçek şeytana tapanlar kadar tehlikeli değildirler, ama çok zararlı ve nahoş olabilirler. Neyse ki Kötülüğün Mesihleri de İyiliğin Mesihleri kadar nadirdir. Hayatın bu her iki kulvarında en üst seviyelere çok az kişi ulaşır.

Sağ Yol inisiyesi Tanrı merkezli, Sol Yol inisiyesi ise kendi üzerinde odaklıdır; ikisi arasındaki başlıca fark budur. Yola girdiği zaman bir ruhun Sağa mı yoksa Sola mı döneceğini belirleyen husus budur. Ruhsal gelişimin devamı ancak doğanın bu iki yolundan birinde ilerleme ile mümkündür.

Sol Yol inisiyesi güce kendi egosunu tatmin etmek için ulaşmaya çalışır. Onlarla temas kurmak tehlikelidir, çünkü öğrencilerine hizmet etmek değil, onları kullanmak isterler. Tamamen vicdansız ve bencildir ve bir hayatla işini bitirdiğinde, o hayattan geriye pek fazla bir şey kalmaz. Onu harekete geçiren üç motivasyon vardır; hırs, şehvet ve kendi çıkarları için kullanacağı güç ve bilgiye yönelik arzu.

Hem kendindeki, hem de diğerlerindeki psişik yetenekleri uyandırırken zihin eğitimi ve meditasyona dayalı yavaş bir olgunlaşma yoluyla değil de, daha hızlı ve daha az sıkıntılı yollarla kanal açmaya çalışır ve bu amaçla "zihnin kirişlerini gevşeten" ve bilinci geçici olarak genişleten uyuşturucular kullanır. Zihnin kirişlerini gevşetmek başka bir şey, zihnin perçinlerini tekrar sıkmak bambaşka bir şeydir. Kişi hayatı ucuz bir araba gibi zangır zangır kat etmeye hazır olmadıkça, tüm hızına ve etkililiğine rağmen bu gelişim yöntemine başvurmak akıllıca değildir. Uyuşturucu kullanımının sıcak bir şekilde tamamen zararsız bir şey olarak tavsiye edilmesine rağmen, acemiler onu reddetmekle akıllılık ederler, çünkü temelde yanlış bir ilkeye dayalıdır ve tek bir deneyimin bile çok ciddi sonuçları olabilir.

Psişik merkezleri açıp diğer planlarla temas kurmak psişizmin tamamını oluşturmaz. Temas kurulan şeye nasıl yaklaşılacağını bilmek gerekir. Yalnızca deneyimle birlikte gelen bilgiyi uyuşturuculardan elde etmek mümkün değildir. Dolayısıyla, uyuşturucular her ne kadar deneyimciye daha süptil planları açabilse de, bu açılış o kadar arzu edilmez bir niteliktedir ki, bundan kaçınmak çok daha iyidir.

Aceminin güvendiği arkadaşları, olumsuz sonuçlarla karşılaşmadan uyuşturucuyu denediklerinin güvencesini verebilir. Bu doğru da olabilir, fakat fizyologların uyuşturucu bekâreti dedikleri bir şey vardır. Anormal bir uyarıcı veya sakinleştiricinin kötü etkileri hemen kendini belli etmez; eğer etseydi uyuşturucu bağımlıları olmazdı. Tartar emetik bağımlısı haline gelen birini tasavvur etmek zordur. Zehirli olan şey kümülatif etkilerdir ve bilinci değiştiren uyuşturucular çeşitli hızlarda alışkanlık yapıcı olduğu için, bunlarla deney yapmanın bile riski çok büyüktür. Üstelik daha ilk deneyde tehlikeli bir astral temas meydana gelebilir.

Bilinci arttırmak için uyuşturucu kullanımını teşvik eden herhangi birinin kesinlikle Sol Yol'da olduğu ve uzak durulması gerektiği kabul edilebilir.

Bir usta öğrencilerinin psişik merkezlerini hipnoz yoluyla açmayı da önerebilir. Bu yöntemle ilgili iki itiraz vardır. Birincisine uyuşturucunun aydınlanmayla ilgisi konusunda değinmiştik; yani süptil planlara erişim sağlar, fakat o planların güçlerini vermez. Bu, bir acemiyi güçlü bir motora sahip bir arabaya bindirip neyin fren neyin gaz pedalı olduğunu bile göstermeden onu şehir trafiğine göndermeye benzer. İkincisi, bir insan iki veya üç kez hipnoza sokulduğunda artık büyük ölçüde operatörün elindedir.

Operatör çok saf niyetlere sahip bile olsa, bu işlem öğrenci için çok parçalayıcıdır. Bu nedenle günümüzde tıp çalışmalarında derin hipnoz çok nadir kullanılır ve psikologlar genellikle telkin yöntemine güvenir.

Şunun da belirtilmesi gerekiyor ki, tekrarlanan hipnotik uykulardan sonra hipnozcu genellikle bir kelime veya bakışla subjesini transa sokabilecek olmakla birlikte, ilk hipnoz denemesinde bu mümkün değildir. Kimse kendisinin bilgisi olmadan hipnotize edilemez; işbirliği gerektirir ve ilk hipnotik uyku çalışması genellikle kararlı ve sabırlı bir işbirliği ister. İsteksiz kurbanın tek yapması gereken başparmağını burnuna götürmektir ve Karanlık İnisiyatör adayı tamamen çöker. Bir akıl sağlığı kliniğinde çalıştığım günlerde kalifiye doktorlar tarafından yapılan tedavi telkinlerini çok gözlemledim ve hipnotik uyku bir kez sağlandıktan sonra, hasta üzerinde bir egemenlik sağlanabildiğine şüphe yoktur, fakat hasta elinden geldiği kadar işbirliği yapsa bile onu hipnoza sokmak hiç basit bir iş değildir.

Bununla birlikte, hipnozcunun kişiliğinin hasta üzerinde büyüleyici bir etkisi olduğunu ve bu etki nedeniyle pek çok süptil ve istenmeyen reaksiyonların meydana geldiğini fark ettim. Çok psikanaliz gördüm ve kaba biçimlerini tasvip etmiyorum, ama şüphesiz analitik psikolojide pek çok önemli şey vardır ve insan doğasını, özellikle de psişik insan doğasını gözlemledikçe onu daha derinlemesine kavradım. Hipnozun suçlanması "Seni seviyorum" demenin ters çevrilmiş bir yolu olabilir. Böyle bir suçlama yapıldığında, kullanılan yöntemi sorgulamak faydalı olacaktır. Suçlamanın bir temeli olsun veya olmasın, böyle bir sorgulama işin özünü bilenlerle bilmeyenleri kısa sürede ortaya koyacaktır. Bu tür suçlamalar hemen kabul edilmemelidir. "Aşağılanmış bir kadının öfkesi cehennem ateşlerinden kızgındır" ve histerik romantizm Harun Reşit'i sürekli uyanık tutmuş olabilir. Hikâyeye bir sürü renkli şey katıldığında, şüphelenmek genellikle daha güvenli olacaktır. Gerçek hayatta bu tür olaylar iğrenç ve aşırıdır.

Zorla hipnoz diye bir şeye inanmamakla birlikte, bir insanın bir diğerinin zihni üzerinde büyük bir etki elde edebileceğini çok iyi biliyorum ve bunun yapıldığını çok gördüm. Fakat bence böyle bir egemenlik kurbanın güvenine ve egemenlik kuran kişiye olan inancına bağlıdır ve bu güven ve inanç sarsıldığında egemenlik uzun ömürlü olmaz. Kurbanın kölelikle ilgili farkındalığına rağmen bu konuda tamamen çaresiz olacağına inanmıyorum. Bağ fark edildiğinde ama koparılmadığında ya devam eden

bir hayranlık vardır ya da kurbanın, ortaya çıkması durumunda onun sosyal yıkımına neden olabilecek meseleleri vardır ve egemenlik kuran kişi de karşı konamayacak kadar çok şey biliyordur.

Böyle bir egemenlikten kurtulmanın en iyi yolu bu bağ kurulduktan sonra sağduyulu, istikrarlı, dünyevi bilgelik ve deneyime sahip, meselenin psişik yönü üzerinde gereksiz bir baskı oluşturmayacak, fakat kurbanın kendini toparlamasını, bu durumla ilgili sorumluluğunu kabul etmesini ve ne pahasına olursa olsun bu suiistimale bir son vermesini teşvik eden bir arkadaşın yardımını istemektir. İşkencecisine karşı koyması durumunda insanların durumdan haberdar olmasından korkuyorsa, düşmanının da en az kendisi kadar bundan korktuğunu hatırlasın. Harikalar diyarında tırtılın Alice'e köpek yavrusu ile ilgili verdiği öğüdü hatırlayıp işkencecisine "Sen beni rahat bırak, ben de seni rahat bırakayım" demelidir. Artık muhtemelen bu mesele kapanmış olacaktır. İsteksiz bir kurban, bir baş belasıdır.

Kara okültist kurbanını kurbanın kendi yapısındaki zayıflıklar yoluyla tuzağa düşürür. İnisiyasyon arayan pek çok ruhta "çabuk zengin olma" arzuları hâkimdir ve ekmedikleri şeyi biçmeye çalışırlar. Sol Yol'a geçerek orada duranların çoğunun psikolojisini anlamak zor değildir. Ateşle oynamayı kesinlikle reddedenler nadiren kara okültizme bulaşır. Tamamen masum olan insanların, özellikle de konuya yalnızca yüzeysel bir aşinalıkları olanların bir kara okültist tarafından nahoş deneyimlere maruz bırakılamayacağını iddia etmiyorum, ama sağduyulu insanların şüphelerinin çok çabuk uyandığını ve erken aşamalarda hemen olumsuz durumdan uzaklaştıklarını gözlemledim. İnsanlar kara okültizme çok girdiklerinde, genellikle temizlenmeden önce "bu benim kendi hatam" demek zorundadırlar.

Bu demek değildir ki, hata yaptığını fark edip geri adım atanlar onlara sunabileceğimiz yardımı hak etmiyorlar, fakat onlara yaklaşırken tıpkı boğulan bir adamı kurtarmaya çalıştığımız zamanki tedbirleri almamız gerekir. Şu anda kurtulmak istese de kara büyünün etkisi altına girmiş, muhtemelen ciddi karakter bozulması deneyimlemiş olan ve yaralarını iyileştirmek için yeterli vakti bulup, zehirleri vücudundan atana kadar çok belirsiz bir arkadaş olması muhtemel olan bir kişi için, kendimizi nahoşluklara bulaştırma konusunda dikkatli olmalıyız. Şüpheli, aldatıcı ve her an eski davranışlarına dönüp kendisine yardımcı olan kişiye düşman olma ve parçalama eğiliminde olacaktır. Aklı muhtemelen dengesiz olacak, işkence kuruntuları beslemeye eğilimli olacaktır. Bir ruhu bir kara

büyücünün pençelerinden kurtarmak basit bir iş değildir. Bu aslında bir kediyi bir köpekten kurtarmak gibidir. Kedi o dehşet içinde muhtemelen kendisini köpeğin çenesinden kurtaran eli tırmalayıp ısıracaktır. Okült kurtarma çekingen, duygusal veya hayalcilere göre bir iş değildir. Dengeli bir kafa, sakin bir değerlendirme gücü, sabır, dayanıklılık ve aynı zamanda kara okültistle kendi toprağında karşı karşıya gelmek ve muhtemelen yöneltilecek olan misillemeye dayanmak için bilgi gerektirir. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, bunu yapacak olanlar vardır ve hiçbir insan bundan fazla sevgi taşımaz, çünkü bedeni olduğu gibi ruhu da parçalayabilecek olanlardan korkmak için çok neden vardır.

13. BÖLÜM

Okültizm ve Ahlaksızlık

Şimdi seksin diğer ve çok önemli bir yönünü, okült yönünü inceleyelim. *Aşk ve Evliliğin Ezoterik Felsefesi* adlı kitabımda bu konuyu ele aldım, ama o sayfalarda konunun karanlık yönüne çok az değindim. O kitabı bilmeyenler için temel fikirlerin kısa bir açıklaması gerekiyor.

Okültizmin derin konularına girenler Kundalini'nin, yani omurganın tabanında kıvrılmış yatan Yılan Gücü'nün, üreme organlarını yöneten sinir uçlarının çıktığı kuyruk sokumu sinir ağında merkezlenen seks gücü olduğunu bilir. Normalde bu güç fizyolojik işlevleri yönünden tamamen anlaşılmıştır, fakat o, farklı amaçlar için iki yolla kullanılabilir. Bu gücün psişik yönü İç Planlar'da çok önemli bir potansiyeldir: Çilecilerin yaptığı gibi bu güç doğal ifade düzeyinin üzerine yükseltilebileceği gibi, altına da indirilebilir. İkincisi kara okültistlerin kullandığı yöntemdir. Bununla birlikte, okültizmi kötü amaçları için bir paravan olarak kullanan kişi ile bu gücü bilgi yoluyla bilinçli olarak bir okült pil olarak kullanan kişiyi birbirinden ayırt etmemiz gerekiyor. Kötü niyetlilere normalde sahip olmamaları gereken bilgileri vermeden, masumlara konu hakkında uyarıda bulunmaya yetecek kadar bilgi vermek kolay değildir.

Bu gücün doğru kullanımını yöneten ilkeleri anlamaya çalışalım. Sonra kötüye kullanma yöntemleri açığa çıkmış olur. "Hazinen neredeyse, kalbin de orada olacaktır." İnsan ruhsal şeyler üzerinde odaklandığında, duyusal şeylere karşı ilgisi azalır. Bu durumda duygusal nitelikteki büyük güdümleyici güçler dünyevi şeyler yerine ruhsal şeylere döner. Bu tek gerçek yücelmedir. Tüm yapının bir ideal üzerinde yoğunlaşması sonucunda büyük bir psişik enerji ortaya çıkar. Kara okültist nefsi tatminlerden vazgeçmeden bu psişik enerji yoğunlaşmasını elde etmek ister. Hem elindeki pastayı yiyip hem de pastanın bitmemesini istemektedir. Peki bunu nasıl başarabilir? Kendininkini tüketip başkasınınkini almakla. Bir insan düşünün, midesi pasta dolu, elinde bir dilim daha var ve karşısında da tam iştahını doyuracak kadar pastası olan ve çok aç olan bir başka insan var. Girişken pasta hırsızımız o zaman elindeki ince pasta dilimini kullanarak diğer aç pasta yiyicilerle takas eder. Farklı bir örnek belki konunun daha da iyi anlaşılmasını sağlar. Japonlar karabatak avlamak için evcilleştirilmiş karabataklar kullanır. Bu kuşların uzun boyunlarına, yakaladıkları balığı

yutmalarını önleyen bir halka takılır ve balıklar onların keselerinden balıkçının kesesine aktarılır. Elbette ki karabataklar balık yakalamaya teşvik edilmek için aç bırakılır. Seksle çalışan okültist de boğazı halkalı karabatakların insan versiyonlarını kullanır. Zavallı yaratıklar pek fazla dayanmaz ve sürekli değiştirilmeleri gerekir.

Şu anda aramızda mevcut olan bu ruh avcılarının bazı yöntemlerini tanımlayacağım ve şüphem yok ki, pek çok okuyucum benzer yüzler hatırlayacaktır.

İlk tanımlayacağım avcıya belirli bir miktarda saygım var, çünkü kendi ölçüsüne göre samimidir fakat niyeti düzgün değildir. Pagan hayat görüşünü ve ilkelliğe dönüşü savunur ve belirli yaştaki bekâr bayanlara ihtiyaç duydukları şeyin kendi eril manyetizması olduğunu söyler. Yöntemini bilinen eski yolla uygular ve hayal edilmesi yazıya dökülmesinden çok daha iyi olan sonuçlar oluşur. Kadınların doğalarını açığa çıkarmaları için sevgi ve evlilik deneyimlerine ihtiyaç duydukları şeklindeki teşhisinde muhtemelen çok haklıdır, fakat bunların onun yaptığı gibi yalapşap bir şekilde edinilmemesi gerekir. Sekste diğer omurgalılarla paylaştığımız yönden çok daha fazlası vardır. Evliliğin manyetik uyumu fiziksel değil, duygusal plandadır. Seksin okült yönü hayvani değil kutsal tarafındadır. Bu Diyonizos havarisi atacıldır. Önceki bir alt ırka çekmektedir. Ruhsal evi Ashtoreth'in korularındadır. Yolu hizmetçinin yolu olabilir, fakat kesinlikle Mesih'in yolu değildir.

Belirli bir ilgi çeken ve fazlasını hak eden bir diğer okültist grubu ise majikal amaçlar için kullanılacak bir astral güç rezervuarı oluşturuyor gibi görünmektedir. Grup lideri çekici kadınlara geçmiş hayatlarda onunla bir bağları olduğunu söyleyip, duygularını onun üzerinde odaklamalarını sağlayarak, bu rezervuarı oluşturuyor gibi görünmektedir. Bunları söyleyen psişik, kurbanlarından bazılarına geleceklerini okuyabildiğini ve belirttiği belirli bir kişiyle evleneceklerini söyler. Bu tavsiyenin bekâr kızlar üzerindeki etkisi yeterince kötüdür, fakat evli bir kadına bu tavsiyede bulunulduğunda ve özellikle de eğer Yol'da hızlı ilerlemek istiyorlarsa, kocalarıyla birlikte yaşamamaları, astral bir sevgiliyle buluşturulmaya izin vermeleri gerektiği söylendiğinde durum daha da ciddileşir. Bu tavsiye yuvaları yıkmakla kalmamış, bildiğim kadarıyla bazı vakalarda alıcıları dengesiz hale getirmiştir. Bu ahlaksız konseye genellikle çekici bir yem dâhil edilir. Durugörücü karşısındaki kişilerin psişik merkezlerinin açılmanın eşiğinde olduğunu ve çok az bir çabayla durugörücü haline

gelebileceklerini söyler. Eğer bu bilgi benimsenirse daha da ileri giderek İç Planlar'daki Üstat'larıyla zaten temas halinde olduklarını, gece beden dışı deneyimler sırasında okült çalışmalar yapmakta oldukları ve bunun farkında olmamalarının tek nedeninin bunu günlük hafızaya getirememeleri olduğu söylenir. Bu çok az kişinin karşı koyabileceği bir yemdir ve auralarının nasıl açıldığını ve son zamanlarda İç Planlar'da ne yapmakta olduklarını öğrenmek için sürekli ziyarette bulunurlar.

Okült bilgi asla parayla satılamaz ve Büyük Beyaz Loca altında faaliyet gösteren hiçbir inisiye herhangi türdeki bir okült çalışma için asla para istemez. Bu o kadar iyi bilinen bir ezoterik gerçektir ki, Yol'daki ilerleyiş durumlarıyla ilgili bilgi için para vermeyi seçenlere sempati duymak biraz zordur, çünkü para isteyen ve kabul eden kişinin kendisi Yol'da olamaz.

Bu grubun çalışmalarının bir diğer yönü de gazetelerde, özellikle de bu konularda güvenilirliğiyle ünlü Truth'da tekrar tekrar ifşa edilmiştir. O dergi, ayrıntıların İngiliz basınında yayınlanabilecek kadarını yayınlamıştır. Daha ayrıntılı raporlar bir Amerikan dergisi olan O.E. Library Critic'in sayfalarında mevcuttur. Kısa bir süre önce, ahlaki anlamda pek duyarlı olmayan kıta polisi devreye girdi ve ilgili şahıslardan biri altı ay hapis cezası aldı. Bu suiistimallerin ne kadar ciddi ve yaygın olduğu buradan da anlaşılabilir.

Kısaca belirtilecek olursa, bu insanlara verilen cezalar, eşcinsellik denen doğal olmayan davranış biçimiyle ilgili. Yani Oscar Wilde'ın hapis cezası aldığı suç. Bu çok zalim bir kötülük çünkü kurbanlar genellikle yaşamının baharındaki erkek çocuklar ve gençler. Çok da bulaşıcı bir şey; buna alışanlar yeni kurbanları kendi yollarına çektikçe grupları giderek yayılıyor.

Suçlanan kişiler suçlamalara asla cevap vermemiş, her defasında ülkede büyük tepkilere neden olmuş, ortalık durulunca da geri dönmüşlerdir.

İngiliz polisi ilgili şahısların ülkeyi terk etmeye istekli olmaları durumunda bu cezaları zorlamama şeklinde bir politikaya sahip olduğu için, pek çok insan konuyla ilgili söylentilerin asılsız olduğunu sanıyor, ama Hollanda polisinin suçlu bulunanlara verdiği hapis cezaları, söylentilerin asılsız olmadığını gösteriyor.

Bu insanların pek çok destekçisi, böylesine adanmış yaşamlar yaşayan, yüce ve güzel bir öğreti sunan insanların nasıl olup da böylesine kötü faaliyetlere alışmış olabileceğini sorarak onları savunmaktadır. Okültizmle ilgili ciddi bir çalışma yapanlar için açıklama kendini sunmaktadır. Yunan Gizemlerinin çöküşünün baş nedenlerinden biri bu kötülüktü.

Önceki bir sayfada açıklandığı gibi, Sol Yol okültistinin amaçlarından biri, öz-kontrol ve yücelme pratiği yapmak zorunda olmaksızın seks gücünün ürettiği enerjiyi İç Planlar'da muhafaza etmektir. Normalde yaşam gücü pozitif erkek araç yoluyla Kutsal Kaynak'tan gelip negatif dişi araçtan tekrar Kaynağa geri döner ve böylece devre tamamlanmış olur. Fakat eğer bu dönüş kavisini oluşturacak karşı manyetizma aracı yoksa, o güç ya "topraklanır" ya da dağılır veya eğer yeterli okült bilgi varsa, majikal amaçlar için korunur. Bu sonuncusu, az önce bahsettiğimiz, psişik gelişim meydana getirmenin bir aracı olarak doğal olmayan cinsel davranışı öğütleyen bireylerin amacını teşkil eder. Bu anormal tutum gerçekten de bir psişik gelişim sağlar, fakat sinir sisteminde bir rahatsızlık meydana gelir ve bu da kendini aşırı duyarlılık ve öfke patlamaları şeklinde gösterir ve böylece bu gelişimin patolojik doğasını açıkça ortaya koyar. Bunun tam karşı kutbunda, sağlığı ve dinginliği, üzerinde çalıştığı sistemin sağlığından anlaşılan gerçek inisiyenin eğitilmiş psişizmi yer alır.

Son olarak, değerlendirilen diğerleriyle karşılaştırıldığında İngiltere'de daha az bulunan ve işkence ve kan dökme ritüelinin rol oynadığı kara okültizm biçimini belirtebiliriz. Herhangi güçlü bir duygu astral bir enerji kaynağıdır ve korku ve acı da bu kaidenin istisnası değildir. Üstelik hayati bir sıvı olan kan büyük miktarda ektoplazma yani eterik madde içerir. Kan döküldüğünde, bu ektoplazma pıhtılaşan kandan hızla ayrılır ve materyalizasyonlar için kullanılabilir hale gelir; belirli türde ilkel halkların tanrılara kan sunmasının nedeni budur. Yalnızca en düşük varlık türleri tezahür etmek için kanın eterik yayılımını kullanır. Yüksek türler ise, belirli uçucu maddeler yakıldığında ortaya çıkan eterleri kullanır ve majikal çalışmalarda tütsü kullanımının nedeni de budur.

Düşük yaşam formlarının çağırılması çok tehlikeli bir girişimdir ve ancak çok gelişmiş bir okültist tarafından gerçekleştirilebilir. Deneysel amaçlarla bu tür varlıkları çağırmak meşru değildir, çünkü bu varlıklar ilgili seremonide bulunan herkesten bir miktar eterik madde çekerler. Koruma için majikal bir daire kullanılsa bile, işlevsel ve tam bir tezahür için en azından bir miktar eterik yayılımın o daireden çıkarılması gerekir. Ve ilgili varlık gitme izni verilmeden önce, aldığı eterik enerjileri geri vermeye zorlansa bile, kullandığı ektoplazma sahibine döndüğünde korkunç şekilde kirlenmiş durumdadır.

Bence bu tür bir evokasyonun meşru olduğu tek koşul, bir insanı bu tür bir varlığın egemenliğinden kurtarmak için düzenlenen şeytan çıkarma

çalışmasıdır. Majinin yaptığı şeyi çözmek için majinin çağrılması gerekir.

14. BÖLÜM

Psişik Hastalıklar

"Kötülük düşüncenin ve kalbin isteği ile yapılır." Cehalet ve deneyimsizlikten kaynaklanan okült sorunları ele alalım. Bunlar üç genel gruba ayrılabilir: öncelikle uygun olmayan eğitim yöntemleriyle veya uygun olmayan koşullar altında gerçekleştirilen eğitimlerin neden olduğu aşırı duyarlılıktan kaynaklanan sorunlar. İkinci olarak, bağlantıyı kesme ve aurayı yeniden mühürleme yöntemlerini bilmemekten kaynaklanan bağlantılar kurma. Üçüncüsü, eğitilmemiş psişiklerde yaygın rastlanan bir problem olarak, uygun olmayan psişizm yöntemleri kullanmak suretiyle kişiliğin ayrışması.

Bir psişik her zaman duyarlıdır. Sadece İç Planlar'dan gelen izlenimlere karşı değil, etrafındakilerin hislerinde meydana gelen her değişikliğe duyarlıdır. Aldatıcı bir bahar günü en ince giysilerle dışarı çıkan, rüzgârda üşüme ve güneşte kavrulma gibi her türlü sıcaklık değişimini hisseden bir insan gibidir. Böyle bir insan sürekli ruh hali değişimleri yaşar ve kendi duyguları onu parçalara ayırır. Üstelik sürekli insanlarla münakaşa etmektedir ve onların kendisine karşı olan hislerindeki iniş ve çıkışların çok keskin bir şekilde farkındadır. Tek bir rahatsızlık düşüncesi bile onda bir tokat etkisi yapar. Bilge ve anlayışlı bir sempatiyle korunmadığı sürece, psişik nevrotikleşmeye ve sosyal olarak gözden düşmeye çok eğilimlidir.

Spontane doğal psişizm, geçmiş yaşamlarda geçirilen eğitimin meyvesidir. Bu eğitim iki türlüdür. Sihirli aynaya bakan kahini ortaya çıkarmak için tasarlanan eğitim veya inisiyasyon veya ustalık sonucu oluşan durum. Birincisi pasif, negatif psişizme neden olur ve genellikle düşük zekâlı psişiklerde bulunur. İkincisi her zaman ruhun kökenini gösteren akıl ve karakter özellikleriyle ilişkilidir.

Daha önce bir inisiye olan kişi bu enkarnasyonda tekrar Yol'a girmeye hazır olduğu noktaya ulaştığında, eski grubuna geri getirilir ve yeniden inisiye edilir. O andan itibaren artık onun psişizmiyle ilgili bir şey hariçte duyulmaz. Bununla birlikte bunun meydana gelmediği ve kişinin Gizemler'de rehberliksiz olarak dolaştığı durumlar da vardır. Geçmişte özellikle bu tür durumlarda sıkıntılar meydana geldiği ve o ruhun genellikle grup etiğine karşı bir suç işlemesi nedeniyle grubundan kovulduğu

görülecektir. Bu tür ruhlar genellikle bunun farkındadır ve bu enkarnasyonda okült çalışmaların kendisi için yasak olduğunu bilir.

Şu anda son derece revaçta olan eğitim yöntemleri yoluyla çoğu insanda belirli bir derecede psişizm meydana getirilebilir. Eğer sistem sağlamsa ve bu sistemin takip edildiği koşullar uygunsa, çok kapsamlı olmasa bile güvenilir bir psişizm geliştirilebilir. Psişizm şarkı söylemek gibidir; pek çok insan bunu yapabildiği halde ve uygulama yoluyla koro çalışması için yeterli hale gelmeyi öğrenebildiği halde, en yüksek başarılar için doğuştan bazı yetenekler gereklidir.

Yüksek bilinci açmayı öğreten herhangi bir sistem, onu kapatmayı da öğretmelidir, çünkü yüksek merkezleri sürekli açık tutmak beyin bilincini parçalar. Konsantrasyonu öğrenen ve bilinçaltını zaman konusunda eğitmiş olan herhangi bir insan için kapatma yöntemi çok basittir. Bilinç açıldığında bir zaman sınırı belirlenir. Tıpkı pek çok insanın kendini belirli bir saatte uyanmaya koşullandırabildiği gibi, psişik de belirlenen bir zamanda normal bilince dönmeyi kendine öğretebilir. O zaman dikkatini dünyevi bir işe verir ve psişik merkezler otomatik olarak kapanır. Pek çok okült eğitim türünde zanaata önem verilmesinin nedeni budur. Elleri kullanma zamanı gelir ve çakralar dinlenir.

Bu nedenledir ki Batılı okültist, özellikle de güçleri ritüel yoluyla odaklayan okültist, öğrencinin dış dünyada kalması ve işleriyle ilgilenmesi gereken koşullarda eğitim sırasında vejetaryenliği genelde önermez. Merkezler arındırıcı bir diyetle açıldığında, istendiği zaman kapatılamazlar ve öğrenci korunmalı bir hayat süremedikçe, sinir bozuklukları meydana gelir. Bu durum özellikle de diyet ustaca yönetilemediğinde veya hayvani proteinlere göre hazmı çok daha zor olan bitki proteinleri sindirilemediğinde, kötü beslenmenin olumsuz etkileri şeklinde baş gösterir. Bu meydana geldiğinde, ki sıkça meydana gelir, elbette insani nedenlerle vejetaryenliğe devam edilebilir. Bu karar bireysel seçime bağlıdır ve vicdani nedenlerle bu sıkıntıya katlanmayı seçen şahıs tüm saygıyı hak eder, ama bu koşullar altında okült eğitime devam edilmemelidir.

Belirli Doğulu sistemler vejetaryenliğin hassaslaştırıcı etkisi olmadan takip edilememekle birlikte, Batılı sistemler elde etmeye çalıştıkları sonuçlar bakımından çoğunlukla diyete dayalı olmadıkları gibi, çok fazla hassaslaşan bir insanın kullanımına da uygun değildir. İnsancıllık ve okültizm arasındaki meseleler son yıllarda modern Teozofik öğretide çok

kafa karıştırıcı bir hal almıştır. Aslında bağlantıları yoktur. Okültist olmayan insancıl kişiler de vardır, insancıl olmayan okültistler de.

Eğitilmiş okültistin genişlemiş bilinci ile psişiğin duyarlılığı arasında çok büyük bir fark vardır. İlki pozitif bir şekilde zihin planında işlev gösterirken ikincisi duyguların planı olan astral planda alıcı ve negatif bir şekilde işlev gösterir. Her astral rüzgârla ileri geri savrulur. Güvenilmezlik, değişkenlik, ani kötülükle suçlanır ama aslında koşulların kurbanıdır. Peşpeşe kızamık, kabakulak, kızıl hastalığı ve boğmaca geçiren bir okul çağı çocuğuna yöneltilebilecek çok az suçlama vardır; mikroplar ortada dolaşmaktadır ve o da bunlara bağışıklığı yoktur.

Psişik ve mistik sıkça neden herhangi bir eğitimin gerektiği sorar. Temas kurduklarını ve vizyonlarını kazandıklarını söylerler. Tüm bilgi ve gücün kalplerinde mevcut olduğunu bilirler; bunlara eklenecek başka ne olabilir? Okültistin bu soruya yanıtı, yüksek bilinç tekniği ve psikolojisi hakkında bilginin, vizyonlarını istikrarlı tutmalarına ve kendilerini farkında olmadıkları ve her an deneyim yoluyla kaba bir şekilde farkına varmak zorunda kalabilecekleri pek çok tehlikeden korumalarına imkân sağladığıdır. Şarkıcı için ses eğitimi neyse, psişik için de okült eğitim odur. Eğitilmemiş sesler ne kadar güzel olurlarsa olsunlar uzun sürmezler ve sanatlarının üst seviyeleri onlar için mümkün değildir.

Psişiğin hassasiyeti onu şüpheli ve münakaşacı hale getirir. Görünmez güçlere karşı keskin bir farkındalığı olduğu için kara büyüye karşı büyük bir korku duyar. Anlamadığı ve ona kendisinden daha güçlü görünen tüm güçler kötüdür onun için. Kendi aşırı telkine açıklığını çok iyi bilir ve kendini uyumsuz etkilere karşı korumak için kullandığı savunma yöntemi, tıpkı kötü muamele yoluyla karakteri bozulmuş safkan bir atın yaptığı gibi sürekli şüphe ve kızgınlıktır. Etrafında oturan bir grup insanın zihninde oluşan sahtekârlık şüphesi, böylesine telkine açık bir subjenin kendi dürüstlüğünden şüphe duymasına ve sonunda tüm tezahürleri tamamen önlemesine veya tıpkı hipnotize edilmiş hasta gibi, ne olduğuna inanılıyorsa o olmasına neden olabilir. Doktor ona "giderek iyileşiyorsun" dediğinde, gerçekten de iyileşmesi gibi. Psişiğin bu yüksek telkin edilebilirliği, aslında sahici olan fakat basının sahtekâr olarak tanıttığı medyumların gözden düşmesine neden olmuştur.

Ezoterik bilim veya doğaüstü fenomenlerin tarihi hakkında genel bilgisi olmayan eğitimsiz psişik, kendi işini değerlendirebileceği karşılaştırma materyallerine sahip değildir. Ona göre yaptığı iş özgün, kutsal ve ilahi bir

ifşadır; ona eleştirel yaklaşan herkes kutsal bir şeye küfür etme suçunu işlemektedir. Astral psişik vizyonlarının her zaman ruhsal olduğunu düşünür ve astral kelimesinin kendisinden korku duyar. Aslında tüm vizyonlar astraldır; ruhsal deneyimlerin şekli yoktur, saf bir fikir, bir sezgidir. Bir alt plan değişiminin bir plan değişimi olduğuna inanmak hatalıdır. Alt ve üst astral alt planlar arasında geniş bir fark vardır. Astralın en üst seviyeleri en büyük güzellik ve saflıktır. Yine de astraldırlar. Ruhsal Plan daha müstesna bir nesnedir ve sadece, öncelikle Somut ve Soyut Mental Planlarda yükselebilenler ve zihni tam anlamıyla kullandıktan sonra onu aşabilenler için erişilebilirdir. Herhangi türde bir görsel veya duysal bilinç, form planlarına aittir; üst planlarla sadece saf fikir ve farkındalık yoluyla irtibat kurulur. Konu hakkında çok miktardaki propaganda literatürü nedeniyle çok geniş bir şekilde yayılım göstermiş olan ve Kadim Bilim'in ciddi öğrencilerinin esefle karşıladığı fenomenal, antropomorfik anlayışına karşı bir denge olarak şu anda en çok vurgulanması gereken şey bu felsefi ezoterik bilim kavramıdır.

Psişik bağlantıyla ilişkili fenomenler aynı zamanda zengin bir patoloji kaynağıdır. Psişik ilişki bir kan nakli gibidir. İlgili kişiler arasında hayati bir alışveriş vardır. Eğer karşılıklı sempati ve sağlık varsa, bağlantı çok değerli ve faydalı bir şeydir, çünkü karşılıklı ve dengeli bir durum söz konusudur. Her birinin gücü, bir diğerinin zayıflıklarını takviye eder. Evliliklerin gerçek değeri tüm planlarda güçlü bir ahengin oluşturulmasında yatar.

Ama "sadece ver, hiç alma" durumunda veya taraflardan birinde bir patoloji olduğunda farklı bir durum söz konusudur. Yaşam gücü tıpkı diğer herhangi bir hareketli madde gibidir. Basınç eşitlenene kadar bir yüksek basınç merkezinden bir alçak basınç merkezine doğru akma eğilimindedir. Çoğumuz sadece yakın duygusal temas halinde olduklarımızla bir psişik bağlantı oluştururuz ama psişiğin durumunda genellikle ektoplazma auradan çok uzaklara projeksiyonlar yapar ve kolaylıkla bağlantılar oluşur. Bir ihtiyaç olduğunda sempati akar ve sempatinin aktığı yerde ektoplazma da akar ve yaşam enerjisi çok ince iplikler halinde sızar. Sızdıran aura sık rastlanan bir durumdur ve psişiklerdeki pek çok sağlık bozukluklarının nedenini oluşturur.

Bu durum dikkatli ve uzun tedavi gerektirir. Öncelikle eğer mümkünse tüm ilişkilerin bir süreliğine tamamen kesilmesi. Burada ele alınamayacak belirli bazı okült yöntemlerin uygulanması yoluyla psişik bağlantının koparılması gerekir. Fakat auradaki yaralar kapatılana kadar bağlantıyı

kesmek yeterli değildir; hayat enerjisi sızmaya devam edecek ve hayat enerjisi düşük olan herhangi biriyle iletişim kurulduğunda, bir psişik bağlantı meydana gelecektir. Bu kasıtlı bir vampirlik değil, her türlü canlı arasında her zaman meydana gelen doğal yaşam enerjisi ve polarizasyon alışverişinin akut bir biçimidir.

Auranın iyileşmesini ve güçlenmesini sağlamak için, duygusal sükûnet koşulları içinde fiziksel ve zihinsel sağlık geliştirilmelidir. Doğaya dönüş en iyi ilaçtır çünkü doğa tüm psişik sorunlar için güçlü bir şifa kaynağıdır. Fiziksel sağlığın yeniden geliştirilmesi ve okült problemlerin çözülmesi birlikte yürütülmelidir. Azalan yaşam gücü istila için kapı aralar.

Son olarak, pek çok okült sorunun kökeninin bulunduğu noktaya, psişizm ile psişik hastalıkların buluştuğu noktaya geliyoruz. Psişiğin duyarlılığı elverişsiz koşullar altında kolaylıkla zihinsel istikrarsızlığa dönüşebilir. Bunu yeterince kavramak için psikoloji hakkında bilgiye ihtiyaç vardır. Bu konuyu anlamak isteyenlerin yapabileceği en iyi şeylerden biri Maurice Nichol'ün "Dream Psychology" (Rüya Psikolojisi) adlı kitabını okumaktır. Bernard Hart'ın "The Psychology of Insanity" (Akıl Hastalığı Psikolojisi) adlı kitabı da çok aydınlatıcıdır ve benim küçük kitabım "Machinery of the Mind" (Zihnin Mekanizması) (V. M. Firth adıyla) konuya genel bir giriş niteliğindedir.

Hem normal hem de anormal psikolojinin çeşitli unsurlarıyla ilgili yeterli bilgi edinilmesi, hatalı okültizm kavramlarını önlemeye yönelik olarak yapılabilecek en iyi şeydir. Özet olarak, okültizm genişleyen bilinç ve o genişleyen bilincin açtığı deneyimlerle ilgilenen bilimdir ve bilincin doğası hakkında yeterli bir kavramımız olmadıkça okültizmi anlamayı umamayız. Bununla birlikte okült fenomenlerin veya iddia edilen okült fenomenlerin temel özelliklerini anlamak çok daha kolaydır ve insan doğası çabadan ve uygulamadan tasarruf sağlayan kestirmelere o kadar düşkündür ki, okült öğretilerin anlaşılabilmesi için derin felsefi kavramların net bir şekilde anlaşılması gerektiğini öğrenci adaylarına fark ettirmek kolay değildir. Bunlardan ayrı olarak, oyuncak modeller gibi aşırı derecede basitleştirilmiş safça ve antropomorfik evren kavramlarımız var ve aşırı şatafat katmadan, sadece bir şekilde bir kavrayış elde ediyorsak şanslıyızdır.

15. BÖLÜM

Zihinsel Tecavüz

Düşüncenin gücünün farkına varılması yaygınlaşmıştır ve yanlış düşünüş yoluyla başkalarına zararlar vermekten itinayla kaçındığı gibi doğru düşünüşle onlara aktif iyilik yapmaya çalışan pek çok insan vardır. Bu durumda şu soru ortaya çıkmaktadır: Bir başkasına yardım etmek için odaklanmış düşüncenin gücünü kullanmada nereye kadar gidilmeli?

Pek çok insan bunun saçma bir soru olduğunu düşünecektir. Bir insanın zamanlı veya zamansız bir şekilde iyilik yapması normal karşılanmaktadır. Ama mesele bu kadar basit değildir. Açıklayıcı olabilecek somut bir örneği düşünelim. Bu kitabın okuyucularının muhtemelen uzaklaşmış olduğu geleneksel düşünüş biçimlerine hâlâ sıkı sıkıya tutunan birinin sizin üzerinizde konsantre olarak, sizin normalde benimseyemeyeceğiniz düşünceleri telepatik telkinler halinde size göndererek ruhunuzu lanetlenmekten kurtarmaya çalıştığını düşünün. Bu müdahaleyi hoş karşılar mıydınız? Bunu sizin eylem özgürlüğünüze ve ruhunuzun bütünlüğüne yönelik hiç hoş karşılanmayacak bir müdahale olarak görmez miydiniz? O halde en iyi niyetlerle bile olsa insanların bilinçaltı zihnine onların durumunda bir değişim meydana getirmek üzere, zihinsel mesajlar göndermeniz o insanlara nasıl görünür sizce?

Kimsenin kimseye o insanın izni olmadan, herhangi bir zihin değiştirici uygulamada bulunmaya hakkı olmadığı gerçeği ruhsal şifada bir ilke olarak kabul edilebilir. O insana yazmanız, yapmaya niyet ettiğiniz şeyi bildirmeniz ve onu belirli bir şekilde davranmaya sevk etmeden önce onun rızasını almanız aşırı bir beklenti mi? Eğer böyle bir iznin gelmeyebileceğinden şüphelenmek için herhangi bir nedeniniz varsa, bu karşıdaki şahsın bilgisi olmadan böyle bir uygulamada bulunmak için bir mazeret oluşturur mu? Aynı yöntemler size uygulansaydı nasıl hissederdiniz? Yüksek bilinç elde etmek için hassas ve zorlu bir eğitim sürecine girdiğinizi ve birinin sizin konsantrasyonunuzu ve deneyiminizi bozan zihinsel mesajlar gönderdiğini düşünün, şikâyet etmek için bir nedeniniz olduğunu hissetmez miydiniz?

Acıdan kurtulmayı herkesin hoş karşılayacağı iddia edilir. Fakat durum bu değildir. Pek çok insanın güçlü dini duyguları vardır ve böyle bir

müdahaleyi bir küfür olarak kabul ederler. Onlarla aynı fikirde olmasak bile fikirlerine saygı duymamız gerekir.

Unutmayın ki, başka bir insan üzerinde konsantre olduğumuzda ve bir bağlantı meydana getirdiğimizde, böyle bir bağlantı, uygulama bittikten sonra da devam eder. Bir sonraki konsantre oluşumuzda daha kolay bir şekilde bağlantı kuracağızdır. İki zihin arasında zihinsel bir içerik alışverişi gerçekleşmiştir. Uygulama tamamlandıktan sonra bağlantının nasıl kapatılacağını bilmeye yönelik yeterli bir operasyon tekniği kavrayışı olmadığı sürece, bu durum tıpkı dalgaların bir boğazda ileri geri hareketi gibi devam edip durur. Üstelik şifacı bağlantıyı kapatabilse ve hastasının zihninden herhangi bir yayılımın kendi bilincine dokunmasını önleyebilse bile, hasta genellikle aynı şeyi şifacısına yapabilecek durumda değildir; bu, özellikle de tedavi hastanın bilgisi olmadan uygulandığında söz konusu olan bir durumdur.

Geçmişte bilinçaltı zihni ile bir başkasının zihni arasında bir bağlantı kurmuş olan bir şahıs, telepatik duyarlılığında ciddi bir artış deneyimlemiş olacaktır ve bir başkası benzer bir bağlantıyı kurmayı çok daha kolay bulacaktır. Rızası olmadan herhangi birinde böyle bir hassasiyet meydana getirmeye hakkımız var mı?

İki insan arasında düşmanca zihinsel içerik alışverişi gerçekleştiğini varsayarsak, hastanın zihninde büyük bir karmaşa ve çatışma meydana gelir. Değerlendirme gücü gölgelenir ve iradesi amacından sapar.

Bir başka ruhun ihtiyaçlarını bilecek kadar bilgeliğe sahip herhangi biri var mı? Bu ihtiyaçlar evrimsel gelişime göre tespit edilmelidir. Hem o ruhun şu anda üzerinde çalıştığı belirli bir karmik borç, hem de sayısız geçmiş yaşamda harekete geçirilen, tümü kendi arasında etkileşimli olan, birbirini destekleyen veya engelleyen, gezegensel koşulların bireysel horoskobu etkilemesine paralel olarak farklı zamanlarda etkinleşen pek çok faktörün oluşturduğu genel karmik durum. Bu koşulları teşhis edene kadar bir başka insan üzerinde zihinsel faaliyette bulunmaktan uzak durmanız gerekir. Eğer doğru bir şekilde uygulandığında zihinsel güçleriniz şifa vermeye yeterliyse, yanlış bir şekilde uygulandığında karışıklığı daha da karışık hale getirmeye de yeterlidir.

Ruhsal güçleri kişisel olmayan bir şekilde uygulamanın tek bir güvenli yolu vardır ve o da Tanrı'nın sevgisini çağırmak ve ruhu Tanrı'nın ellerine teslim etmektir.

16. BÖLÜM

Okültizm ve Vejetaryenlik

Son zamanlarda okült bir öğrenci için etsiz bir diyetin gerekli olduğuna dair çok sayıda argüman ileri sürülüyor. Pek çok farklı okült okulun üyeleri bu tartışmayı yapmıştır. Karşıdaki katılımcı tarafından kabul ediliyor olabilecek veya olmayabilecek "ilk ilkelere" dayalı tartışma tamamen tümdengelime dayalı olarak ilerliyor gibiydi. Şimdiye kadar hiç kimse "Durumun gerçekleri nedir?" diye sormamış gibi. "Okült sanatın ustaları olarak kabul edilenlerin bu konudaki uygulaması neydi?"

İnisiyeler bu konuda bölünmektedir; Pisagor gibi bazıları katı bir vejetaryenlik öğütler; İsa gibi bazıları ise "Bir insanı kirleten şey ağzına ne girdiği değil, kalbinden ne çıktığıyla ilgilidir" demiştir. Modern zamanlara bakacak olursak, Max Heindel bir vejetaryendi; Rudolf Steiner değildi. Dr. Besant vejetaryen; Eliphas Levi değildi. Doğu'dan Batı'ya gelmiş en ileri okültizm öğretmenlerinden biri olan Swami Vivekananda, vejetaryen diyetin bilinci arttırabileceği fikrini küçümseyerek "Eğer durum bu olsaydı, ineklerin ve koyunların en gelişmiş yogiler olması gerekirdi" demiştir. Dolayısıyla, okült yol için en iyi diyetin ne olduğu konusunda tartışmaya yer vardır ve vejetaryen diyetin en iyi veya tek olası diyet olduğu düşüncesi zaruri görülemez.

Vejetaryenlik tartışmasına üç ayrı bakış açısından yaklaşılabilir: hijyenik, insancıl ve okült. Okült bakış açısı hem hijyenik hem de insancıl bakış açısını dikkate almak zorundadır. Bunların her birini kendi içinde ayrı ayrı ele alıp sonra okült bakış açısından değerlendirelim.

Bir keresinde tanınmış bir Harley Street doktoruyla vejetaryenlik meselesini tartışıyordum ve bana o güne kadar o konu hakkında duymadığım ve en doğru şey olduğunu düşündüğüm bir şey söyledi:

"Pek çok insan, dış görünüşlerimizde sonsuz bir çeşitlilik olmasına rağmen içimizin sabit bir kalıpta olduğunu sanıyor. Dolabımda çok sayıda röntgen fotoğrafı var ve farklı hastalarımı yüzlerinin fotoğraflarından tanıyabileceğim kadar kolay bir şekilde mide röntgenlerinden de tanıyabiliyorum. Eğer iç görüntülerinde bu kadar farklılık varsa, iç ihtiyaçlarında da eşit ölçüde bir farklılık olması gerekmez mi?"

Sir Thomas Horder yakın bir zamanda "Lancet"te yayınlanan bir makalesinde, bireysel diyet deneyimine dayalı tartışmaların lüzumsuz

olduğunu söylemiştir. Zayıf, çalışkan ve nörastenik tipte bir adamın belirli bir türde diyete ihtiyacı varken, kan basıncı yüksek, şişman, kısa bir insan bambaşka bir diyete ihtiyaç duyar. Ayrıca, hazımsızlık sorunlu zayıf bir kocası olan dolgun vücutlu bir kadının kendisine sorduğu bir soruyu da alıntıladı: "Kocam da benim gibi vejetaryen olsaydı bu ona iyi gelmez miydi?"

Doktor ona şu cevabı vermiş: "Madam, gördüğüm kadarıyla siz vejetaryenliği kaldırabilirsiniz." Bunu söylerken o iyi bayanın öfkesini çekebilirdi, çünkü ilginçtir ki vejetaryenliği insani açıdan bağımsız olarak, yalnızca sağlık nedenleriyle savunanlar bile bunu bir din haline getiriyor gibi görünmektedir ve sadece inançları için acı çekmeye değil, bu inançları doğrultusunda başkalarına acı çektirmeye de isteklidirler. Bu tutum olmasaydı, diyet reformu günümüzde olduğundan çok daha sağlam bir temele sahip olurdu, çünkü insanlar bir ilke meselesine dayalı olarak gerçeği önlemeye çalıştıklarında gerçeğe varmak kolay değildir.

Tüm mantıklı insanlar tarafından kabul edilmesi gereken bir gerçektir ki, diğer her şey başarısız olduğunda bir vejetaryen diyetle sağlığını kazanan pek çok insan vardır. Fakat burada göz önünde bulundurmamız gereken şey, bunların fiziksel mi yoksa psişik hastalık vakaları mı olduğudur. Ve sağlığın tekrar kazanılmasını sağlayan şey diyetin kendisi miydi, yoksa o diyete olan inanç ve hayata karşı yeni bir ilgi kazanmak mı? Bu insanlar daha önce arkadaşlarına kötü sağlıklarından bahsetmedikleri halde şimdi iyi sağlıklarından bahsetmeye başlamaktadırlar ve bu durum da daha önce düşündükleri kadar hasta olmadıkları ve şimdi de düşündükleri kadar iyi olmayabilecekleri şüphesini doğurmaktadır. Sir Thomas Horder'in belirttiği gibi, pek çok insan çok tuhaf diyet alışkanlıklarına rağmen iyi durumdadır ve bunun yanında kabul etmemiz gerekir ki, vejetaryen diyet pek çok insana iyi gelirken, pek çok insana da iyi gelmemektedir.

Etsiz diyetin okült eğitime etkisine dair diğer bir husus, bunun kesinlikle sinirlerin hassasiyetinde bir artışa neden olduğudur. Psişik gelişimin arttırılması için savunulmasının nedeni budur. Bununla birlikte hatırlayalım ki iki tür psişizm vardır. Biri gerçek ruh vizyonuyken, diğeri bir hayal gücü sapmasıdır ve şüphesiz ki fiziksel canlılığın zayıflaması ikincisine eğilimi arttırır.

Bunu söylerken, katı bir vejetaryen diyete dayalı olarak sağlığın muhafaza edilemeyeceğini değil, tüm koşullar göz önünde bulundurulduğunda bunun herkes için mümkün olmadığını iddia ediyorum.

Olağan karışık bir diyete alışık olan bir insanı aynı zamanda hem vejetaryen diyete, hem okült eğitime başlatmak nadiren tatmin edici sonuçlar verir, özellikle de eğer o insan yorucu ve zor bir iş yapıyorsa veya etin yerini tutacak gıdaları almada zorluk çekiyorsa. Bu okültizm öğretmenleri tarafından çok yapılmaktadır ve hiç akıllıca olmayan bir yöntemdir.

Bu bizi bir sonraki hususa getiriyor. Yol'un izleyicisi, kendisine uysun veya uymasın ve etin yerini alacak gıdaları alabilsin veya alamasın vejetaryenliğe mi yönelmelidir? Bazıları bu soruya evet deyip bunu güçlü bir şekilde savunuyor. Fakat göz önünde bulundurulması gereken başka hususlar da vardır. Sağlık durumu iyi olmadıkça hiç kimsenin gerçek bir okült eğitimin yorucu deneyimlerini takip etmesi mümkün değildir. Pek çok kişinin acılı bir şekilde öğrendiği gibi Yol güçsüzlere uygun değildir. Peki eğer bir insan tüm dezavantajlarına rağmen vejetaryenliğe sıkı sıkıya yapışırsa, fiziksel durumuna rağmen bir okült eğitime kabul edilmeli midir? Hiçbir tanınmış okült öğretmen bunu yapmaz.

Kendi gözlemlerime göre, alternatif diyet alışkanlığı olan insanlarda bir istikrarsızlık vardır ve bu durum, özellikle dengeli bir kafa ve sağlam bir sinir gerektiren bir çalışma alanı için iyi bir temel oluşturmamaktadır. Aşırı uçlar hayatın hiçbir alanında başarılı olmamıştır. Burnunu yapıştırdığı tek bir ağaç yüzünden ormanı göremeyen adama deli derler. Eğer en yüksek idealler oran ve denge duyusuyla yönetilmezse, o insanın insanlık için yaptığı çalışma "gerçek dışı" ve hatta kelimenin gerçek manasıyla "delilik" olacaktır.

Ne yazık ki, hiçbir çeşit aşırılığı sevmeyen bir yapım var ve tek yanlı reformlara girişmekten ziyade "hayata boylu boyunca, bütüncül bir şekilde" bakmanın daha iyi olduğunu düşünüyorum. Okült dünyayı tanıdıkça, tarafsız ve bilimsel bir tutumun genel eksikliğine daha fazla üzülüyorum. Özellikle farklı öğretmenlerin farklı idealleri olduğu göz önünde bulundurulduğunda, diyet meselesine idealizm açısından olduğu gibi fizyoloji ve psikoloji açısından da yaklaşılmalıdır.

İnsancıllık açısından bakıldığında da vejetaryenlik yine son derece karmaşıktır; savunucularının inanmamızı istediği kadar basit bir mesele değildir. Tüm konu, hayvanların evcilleştirilmesine yönelik tutumumuza dayalı olmalıdır. Hayvanları evcilleştirmek yanlış mıydı? Evcil hayvanlar medeniyet için bir esas teşkil ediyor mu? Bir canlılar âleminin bir diğeri tarafından sömürülmesinin temelde yanlış olduğunu kabul ettiğimizde, duyarlı bir vicdana sahip insanlar bu sömürüden uzak durmanın onlar için

bir görev olduğunu hissedebilir. Fakat sömürü et yemekle sınırlı değildir. Deri çizme, kemikten düğme, tutkal ve tüy gibi binlerce diğer hayvani yan ürününün kullanımının da göz önünde bulundurulması gerekir. Bir trende bir kayışa tutunduğumuz her defasında, hayvan katlinin ürünlerini kullanmaktayız. Dolayısıyla bu argüman dayanaksızdır ve bu temelde vejetaryen diyetin savunulması mantıksızdır.

Hayvanları evcilleştirmeye devam ettiğimiz sürece, yaşlı ve hastalıklı hayvanların veya fazla sayıda olan erkek hayvanların insan eliyle öldürülmesi devam edecektir. Hayvan evcilleştirmenin tamamen bırakılmasını savunmaya hazır olmadıkça, hayvanların canını almaktan da asla uzak olmayacağız demektir.

Tüm okültistlerin, öğretmenler ve Üstatlar olarak ve inisiyasyonlarının çatısı olarak gördükleri Büyük Beyaz Loca Kardeşliği, öğrencilerinden, herhangi bir canlının hayatının alınmasına iştirak etmekten uzak durmalarını talep ediyor mu? Bazı Doğu okullarının böyle bir öğreti sunduğunu biliyoruz, çünkü Jain rahipleri yanlarında yumuşak bir süpürge taşır ve bir canlının üzerine basıp öldürmemek için önlerindeki yolu nazikçe süpürürler. Ayrıca biliyoruz ki belirli Hint çilecileri yaralarındaki kurtçukları çıkarmayı reddeder, hatta kurtçuklar yaradan düştüklerinde "Rahatsızlık vermek istemezdim kardeşim" deyip onları geri koyacak kadar ileri giderler. Böyle bir tutum Batı'da asla bulunmaz. Henry Suso gibi ortaçağ azizlerinin temizlikten kaçınmasının nedeni mikroplarını rahatsız etmemek değil, kendilerine bu yolla konfor sağlamamaktı.

Peki bu durumda Işığın Batı Yolu'ndaki arayıcıları olarak bu konudaki tavrımız ne olmalı? Üstat Mesih'ten daha iyi bir model bulabileceğimizi sanmıyorum. O gerçekten Merhametin Efendisiydi ama duygusalcı değildi ve herhangi bir şekilde deli de değildi. Asla herhangi aşırı bir insancıllık biçimi öğütlememiş, sadece büyük ve küçük her şeye karşı merhametli bir tutum tavsiye etmiştir. İnsanlar âlemiyle olduğu gibi hayvanlar alemiyle doğru ilişkiler de bu tutuma dayalı olmalıdır. Fakat henüz savaşların, hapishanelerin veya alnının teriyle ekmeğini kazanan adamın üzerine bindirilen yüklerin kaldırılmasına yakın olmadığımıza göre, hayvanların evcilleştirilmesinin ve doğal olarak bununla birlikte gelen şeylerin kaldırılmasına da yakın değiliz demektir. Gereksiz acının yasaklanması şüphesiz görevimizdir fakat evcil hayvanlar bizimle birlikte olduğu sürece onlara kendi bulduğumuzdan fazla konfor sunmamız pek mümkün değildir.

Üzerinde büyük ölçekte uğraşılması gerekenler başta olmak üzere tüm pratik problemler göz önünde bulundurulduğunda, soyut doğruyu bulup gidip onu yapmak her zaman mümkün değildir. Genellikle şu anda mümkün olanla yani kötünün iyisiyle yetinmemiz gerekir.

Yediğimiz yiyeceklerden ve giydiğimiz giyeceklerden bazılarının üretiminde meydana gelen acıları fark ederek o yiyecek veya giyecekleri kullanmayı reddeden hassas insanlar her zaman olacaktır. Bu elbette soylu bir fedakârlıktır ama Üstatlar öğrencileri kabul etmek için onlardan böyle bir fedakârlık talep ediyor mu? Okültistler olarak bizim cevaplamamız gereken soru budur. Tüm inisiyelerin hayvan ürünleri kullanmaktan sakınmıyor olması, aradığımız cevabı veriyor ve dolayısıyla belirli okült okullarda belirli bir gereklilik olabilse bile, okült çalışma için vejetaryen diyetin mecburi olmadığı açıktır.

Süptil bir titreşimi algılamanın iki yolu vardır; ya odaklanıp titreşimleri büyütmek, ya da alıcı aracın duyarlılığını arttırmak. Bazı okült okullar ikinci yöntemi kullanır ve dolayısıyla sinir duyarlılığını arttırmak için et tüketiminden kaçınırlar. Elbette etsiz bir diyet sinir duyarlılığını arttırır fakat bu duyarlılığın uzun bir perhizle sağlanan duyarlılıkla aynı şey olduğunu ve kötü beslenme sonucu meydana gelen bir zihin faaliyeti artışı olduğunu düşünmek için neden vardır. Çoğu okült ve mistik okullar olağan bazı diyet alışkanlıklardan sakınma yoluyla bilinçte geçici bir yükselme meydana getirirler. Şüphesiz, doğru bir şekilde uygulandığında bu tür pratikler tüm ırkların uyguladığı okült eğitim sisteminin bir parçasıdır. Fakat bilge okültist bu bilinç artışının geçici olabileceğini ve bu pratikler için ödenen bir bedel olduğunu bilir. Elbette çok meşru bir şekilde, elde edilen şeyin bedele değdiğine karar verebilir fakat bedelin aşırı hale geldiği bir nokta da gelir. Eğer okültist akıllıysa, bedelin kazancı aştığı noktanın ötesinde, stimüle edici besinlerden hatta tüm besinlerden uzak durma pratiğini sürdürmeyecektir. Bir okültist olarak onun görevi hayvanlar alemini kurtarmak değil, yüksek bilinci deneyimlemek üzere bilincini yükseltmektir.

Berrak düşünmeye ihtiyaç duyduğumuz nokta burasıdır. Okültisti et ürünlerinden sakınmaya motive eden şey insani idealler mi, yoksa bu sakınmanın ardından meydana gelen bilinç artışı yoluyla ulaşılacak bilgiye olan arzu mu? Eğer ikincisiyse, kişi sağlığını bozmadan bu sakınmayı hangi noktaya kadar sürdürebilir? Bu sorunun yanıtı tamamen bireyseldir, çünkü dayanıklılık ve diyet gereksinimleri konusunda bireyler arasında çok büyük

farklar vardır. Bir şey kesindir: Diğer herhangi bir işte geçerli olduğu gibi, Okült Yol'da da, sağlık durumu zayıf olan bir insanın başarı şansı düşüktür.

Özetlemek gerekirse, benim konu hakkındaki kanaatim, sıkı bir diyetin belirli okült eğitim okulları tarafından ileri duyarlılık yaratmak için kullanıldığıdır. Bu şekilde hassaslaştırılan kişinin hayatın şoklarından ve zorluklarından korunması koşuluyla bu yöntem tatmin edicidir. Aksi takdirde korkunç bir yöntemdir. Batı'da nadiren başarılı olan bir yöntemdir çünkü Batılı insanın bünyesi kolay kolay hassaslaşmaz ve dolayısıyla fiziksel cansızlaşmanın etkili olabilmesi için çok ileri seviyelere kadar götürülmesi gerekir. O durumda gelişme ile sakatlanma arasındaki çizgi giderek belirsizleşir. Olağan bir dünya hayatı yaşayan ve modern şehir koşullarının baskısı altında çalışması gereken biri için bu yöntem özellikle olumsuzdur. Soğuk ve değişken iklimimiz de bunu iyice zor hale getirir. Fakat eğer bir öğrenci bu diyet yöntemini kullanan bir okült okula kayıt olmayı seçiyorsa, doğal olarak seçtiği disipline uymak zorunda kalacaktır. Bu nedenle ben Batı'da bu yöntemlerin kullanımını savunmuyorum, çünkü Avrupalılar arasında yüksek bilinci açmanın bir yolu olarak bunun nadiren işe yaradığını gözlemledim (yüksek bilinç derken buna astral psişizmi katmadığımı belirtmek isterim). Ve bu yöntem genellikle herhangi verimli bir işi imkânsız hale getiren bir sağlık bozulmasına neden olmaktadır.

Kendi öğretmenimin bana verdiği tavsiyenin sağlam olduğuna inanıyorum: "Yerleştiğin ülkenin geleneklerini izle ve dolayısıyla anlayışlı bir şekilde onun grup ruhunun hayatına gir. Yeme içmede aşırıya kaçma, et düşkünü olma ama tuhaflık ve marazilikle kendini grup hayatına yabancılaştırma." Okültistin kendini zorlu işine fiziksel olarak uygun halde tutmaya ihtiyacı vardır. Zevk veya vicdan nedeniyle vejetaryen bir diyeti tercih ediyorsa, bırakın tercihini deneyimlesin. Tatmin edici sonuçlar verdiği sürece bir diyet olarak vejetaryenliğe itiraz yoktur. Okült bilimin sağduyulu öğrencisinin yüzleşmesi gereken şey, vejetaryenliğin fetiş haline getirilmesi ve bu diyet başarısız olduğu halde, kişisel mizaç veya koşullar nedeniyle ona yapışmaya devam edilmesidir.

En büyük inisiyelerimizden pek çoğunun et yediğini göz önünde bulundurursak, vejetaryenliğin Yol için gerekli olduğunu iddia etmek faydasızdır, çünkü gerekli değildir, çünkü aksi durumda kendileri inisiye olamazdı.

Duyarlı bir vicdana ve canlı hayal gücüne sahip bir insan şüphesiz konuyla ilgili hisleri yüzünden et ürünlerinden sakınır. Onun bu konudaki

tercihine saygı duyulması gerekir ama aklı başında olan okültistler olarak, vejetaryenliğin okült gelişimin bir vazgeçilmezi olduğu düşüncesini reddetmemiz gerekir. Ayrıca, okült bakış açısı itibariyle, vejetaryenliğin sonuçlarının genellikle olumsuz ve sağlık açısından son derece verimsiz olduğu gerçeğine dikkat çekmeliyiz. İster insancıl, ister diyetsel, hangi nedenle olursa olsun vejetaryen olmayı seçenler, vejetaryen olma özgürlüğüne sahip olsun ve eğer mevcut koşullar altında sağlıkları izin verirse, onlara iyi gelen şeyi takip etsinler, ama Batı ırkının insanının okült gelişiminin hiçbir belirli diyete (sağlıklı olduğu sürece) dayalı olmadığı gerçeğiyle dürüst bir şekilde yüzleşelim ve sadece bir vejetaryenin inisiye olabileceği fikrini tamamen reddedelim, çünkü gerçekler bize durumun bu olmadığını gösteriyor.

Okült bilim, aslında hayali olabilecek ilk ilkelerden ziyade gerçeklere dayalı olmalıdır. Henüz kendini orta çağların ayak bağlarından özgürleştirememiştir ve hâlâ, gözlem ve deneyden ziyade argümana ve otoritelere dayalı olan Bacon-öncesi yöntemleri kullanmaktadır. Bir zamanlar Occult Review'un sayfalarında coşan vejetaryenlik tartışmasında, kimsenin deneyime bakmaması beni çok şaşırtmıştı, çünkü deneyimlere bakılacak olsaydı, dünyanın en büyük okültistleri arasında et yiyicilerin bulunduğu görülürdü.

Medeniyetimizi ancak etik bir temele dayandırabileceğimiz inancını kuvvetle benimsiyorum ama etiğin makul ve pratik olması gerektiği ve doğru yolun genellikle iki uç arasındaki orta yolda olduğu inancını da aynı derecede kuvvetle benimsiyorum. Foie Gras veya balık kartalı kullanımını reddediyorum, ama süpürgeli Doğu çilecisini ve kurtçuklarını da reddediyorum. Kürk kullanımını reddeden ama deri kullanımını kabul eden zihniyeti de reddediyorum.

İncil öğretilerini ihtiyaçları için yeterince yüce bulmayan idealistle ilgili de şüphelerim var.

17. BÖLÜM

Doğulu Yöntemler ve Batılı Bedenler

Pek çok insan okültizmin tek yuvasının Doğu olduğunu sanır ama bu kesinlikle doğru değildir. Her ırkın çok az kişiye açıklanmış, pek çoklarından gizlenmiş geleneksel, korunan bir bilgeliği olmuştur ve hâlâ da vardır. Kendi Batı geleneğimizin kökenleri Mısır'a kadar uzanır. Kalde, Yunan ve ateşli Kuzey geleneğinden de etkilenmiştir. Geleneğimiz bize Kabalacıların ve Simyacıların elinden ulaşmıştır ve bugün canlı ve etkindir.

Garip görünse de, Doğu geleneğini, yöntemlerini ve terminolojisini çok iyi biliriz ve bunun iki nedeni vardır. Öncelikle, Batı geleneği her zaman yöntemlerini çok sıkı bir şekilde korumuş ve gizlemiştir. Bu tercihin ne kadar doğru, ne kadar yanlış olduğu tartışılabilir. Okültizmde gizliliğin hem avantajları hem de dezavantajlarıyla ilgili söylenebilecek pek çok şey vardır. İkinci olarak, yöntemleri ve bağlantıları Doğulu olan Teozofi Derneği elli yıldan uzun bir süredir etkin bir propaganda yürütmektedir.

Madem Avrupa'da etkin bir ezoterik gelenek var, Teozofi Derneği'nin kurucusu Madam Blavatsky'nin neden kendi okullarında inisiyasyon geçirmediğini, bunun yerine Üstadını Doğu'da aramak zorunda kaldığını sormak makuldür. Nedeni basit ve etnolojiktir. Eski bir deyişe göre, Ruslar Batının en doğusunda değil, Doğu'nun en batısında bulunurlar. Madam Blavatsky'nin resimlerine bakıldığında Tatar kanı kolaylıkla görülebilir ve onun Asya Işığı'na eğilimli olduğu anlaşılabilir.

Tüm büyük ırksal geleneklerde öğretilen ilkeler aynıdır. Farklı gelenekler, sahip olduğu ırksal mizacın doğal eğilimine göre ezoterik bilimin farklı yönleri üzerinde daha fazla gelişim göstermiştir. Batı'nın pagan inançları doğayla bağlantıyı geliştirmiştir. Bu temel üzerinde yükselen modern Batı okültizmi zihnin az bilinen güçlerini alanı olarak seçiyor görünmektedir. Doğu geleneği metafizikte çok gelişmiştir. Okültizmin farklı yönlerinin en gelişmiş çeşitlerini incelememiz faydalıdır. Doğu'nun Kutsal Kitapları ve bunların popüler yorumları Batılı okültist için paha biçilmezdir. Bununla birlikte, iş bu ilkelerin, özellikle de okült eğitim ve inisiyasyon süreçlerinin pratik uygulamasına geldiğinde herkesin kendi soyunun ırksal evrimini takip etmesi en iyisidir. Avrupa'da yaşayan bir Avrupalının Doğu yöntemleriyle başarılı bir şekilde eğitilmesi nadir rastlanan bir durumdur. Eğer bir erkek veya kadın Doğu'ya gidip kendini

Doğulu grup-ruhuna tamamen adayabilirse, Doğu geleneğinde belirli bir mesafe kat etmesi mümkündür, fakat herhangi bir Avrupalının bu konuda yüksek derecelere eriştiğine dair bir kayıt mevcut değildir.

Yabancı bir inisiyasyonun tavsiye edilmeme nedeni ırksal düşmanlık veya Doğu sistemlerinin güzelliğini ve derinliğini beğenmeme değil, tıpkı Doğu tarım yöntemlerinin Batı'da uygulanamaz olması gibi bir nedendir; koşullar farklıdır.

Belirtildiği gibi, farklı okullar okült bilimin farklı yönlerinde daha fazla gelişir. Bu yönler sadece ırksal mizaca göre değil, aynı zamanda ırksal Darma veya göreve göre gelişir. Bir ulusun yerine getirmesi gereken belirli bir görev olduğunda, o ulusun inisiyeleri o kaderleştirilmiş yönde ilerler. Hindu ırkının yüksek bir zihin geliştirmesini sağlayan ezoterik disiplin, görevi somut bir zihin geliştirmek olan Anglo-Sakson ırkına uygulanamayacağı gibi, o gelişmeyi engellerdi de, çünkü eğer alt bilincin işletilmesi gerekiyorsa üst bilincin kapatılması gerekir. Bu iki yöntem birbirine karşı düşmancıl ve yıkıcı olacaktır, fakat bu yöntemlerin her biri, ona tabi olanlar için doğruydu. Bununla birlikte, kaderleri farklı bile olsa her ırk bir diğerinin başarılarından fayda sağlayabilir, çünkü nitelikler ve yetenekler bir kez tezahür ettirildiğinde bunlar artık bir bütün olarak tüm insanlığa aittir ve her ırkın katkıda bulunduğu ortak mirasın bir parçası olurlar; Yunanistan'ın güzelliği, Roma'nın düzeni, Hindistan'ın ruhsal felsefesi.

Her zaman her ırkta ruhsal yuvasının başka bir yerde olduğunu hisseden bireyler çıkacaktır fakat bunlar istisnai durumlardır. Bir ırkta asla çok sayıda Richard Burton'lar veya Sadhu Sundar Singh'ler olmayacaktır. Çoğunlukla Smith'ler, McGregor'lar ve Murphey'ler olacaktır. Her zaman istisna kişilikler olacak olmakla birlikte, Kadim Bilgeliği arayan hiç kimse, bu yönde çok kesin bir eğilimi olmadığı sürece yabancı bir geleneği takip etmeye teşvik edilmemelidir, çünkü Doğu'ya kesin bir ruhsal eğilim olduğunda bile, Batılı bir bedeni Doğu yöntemleriyle eğitmeyle ilgili pek çok zorluk ortaya çıkar. Swami Vivekananda gibi bireyler tarafından yazılan ve Yogi yöntemlerinin çok açık bir şekilde tanımlandığı kitapları incelediğimizde, bilincin yüksek merkezlerinin Doğu yöntemlerine göre açılmasının, fiziksel bedendeki eterik akımların yönlendirilmesine ve çakralar olarak bilinen belirli merkezlere odaklandırılmasına dayalı olduğu görülür.

Konunun anatomisini incelediğimizde görüyoruz ki, bu çakralar iç salgı bezlerine tekabül etmektedir ve bilinçte meydana gelen değişimler, farklı iç salgı bezlerinin kontrol edilmesi veya uyarma yoluyla kanının kimyasal yapısında değişiklikler meydana getirmek suretiyle gerçekleştirilmektedir. Batı fizyolojisi iç salgı bezleri ile zihin arasındaki yakın ilişkiyi yeni yeni anlamakta. Bunların delilik olarak bilinen bilinç değişimleriyle olan bağlantılarını araştırmaktadır. Şüphe yoktur ki, iç salgılar (veya çakralar) ile zihin arasında yakın bir ilişki mevcuttur. Batı deneysel bilimi kadim Doğu geleneğinin öğretisini onaylamaktadır.

Fakat inisiyasyondan sonra arayıcının bakış açısıyla ilgili bir sorun meydana gelmektedir. Farklı ırklardaki iç salgı dengesi önemli farklılıklar gösterir. Farklı ırk türlerini meydana getiren şey de bu farklılıktır. Eğer çocukluğumuzda iç salgı dengesinde bir rahatsızlık yaşanırsa, saf Avrupa soyundan bir çocukta Mongoloid veya hatta negroid bir görüntü meydana gelmesi mümkündür. Bu çocuk hasta ve normal-dışı bir birey olacaktır, çünkü diğer iç salgılar normal bir Çinli veya zencideki gibi orantılı bir şekilde değişmemiştir. Onların iç salgıları kendi türleri açısından dengelidir. Ari soyunun diğer dallarının bize bu diğer kök ırklardan daha yakın olduğu çok doğrudur fakat deri rengi ve iskelet yapısı önemli farklılıklar göstermektedir. Hindu, Anglo-Sakson ve zenciler arasında şoka dirençteki farklılıkları anladığımızda, bu farklı ırklarda farklı inisiyasyon yöntemlerinin kullanılması gerektiğini anlarız. Hindular basit bir şekilde şoktan ölür. Anglo-Saksonlar sarsılır fakat bundan dolayı ölmesi hiç muhtemel değildir. Zenciler ise şoka karşı neredeyse tamamen bağışıktır. Dolayısıyla, normal koşullar altında hassas bir Hindu için işe yarayacak olan yöntemler diğer iki ırkta hiçbir etki göstermeyecek, zenciye uyan yöntemler beyaz adamı mahvedecektir.

Doğu yöntemleri için uygun bir birey haline gelmek için, Anglo-Sakson'un uzun bir hassaslaşma dönemi geçirmesi gerekir. O sürecin sonunda bir Doğu inisiyasyonuna uygun hale gelebilir ama artık Batılı hayat için hiç uygun değildir. Çok nadir durumlarda bunda başarı elde edilebilmiştir.

Batı inisiyasyon yöntemleri adayın hassaslaştırılmasına değil, güçlendirilmesine dayalıdır. Ardından bir ritüel yoluyla süptil güçler konsantre edilir. Bu şekilde eğitilen bir insan, modern hayatın koşuşturması içinde varoluş mücadelesi vermek için uygunluğunu kesinlikle kaybetmemiş, çok sıradışı bir dayanıklılık gücü elde etmiştir ve bedeninin

soğuk, açlık ve acı gibi uyaranlara reaksiyonlarını önemli ölçüde kontrol etme konusunda çok büyük bir dayanıklılık ve yeteneğe sahiptir. Bu elbette Doğulu bir usta için de geçerlidir; o da kendi doğasının çeşitli unsurları üzerinde bir egemenliğe sahip olmuştur. Kadim Doğu bilgeliği içinde eğitilenlerin dayanıklılık özellikleriyle ilgili pek çok gerçek öykü bilinmektedir. Okült disiplinde, doğru uygulandığında öğrencileri verimsiz kılacak veya sinir çöküntüsüne uğratacak hiçbir şey yoktur. Ezoterik çevrelerde çok sık rastlanan bu tür tatmin edici olmayan sonuçları meydana getiren ve çelimsiz görünümlü nevrotikler üreten şey, belirli bir tipte fiziğe, sosyal organizasyona ve iklime göre tasarlanmış yöntemlerin farklı bir ırksal veya sosyal düzenden bireylere uygulanmasıdır.

İnsanların kardeşliğiyle ilgili ne tür argümanlar ileri sürülürse sürülsün, deneyimler, belirli bir ırk türünün ruhsal yöntemlerinin bir diğerine nadiren uyduğunu göstermektedir. Eğer Avrupa'nın etnoloji haritası, farklı dini sistemlerin dağılımını gösteren bir haritayla karşılaştırılırsa, hemen görülecektir ki sınırlar birbiriyle aynıdır. Katolik Hıristiyanlık Latin ırklarının coğrafi dağılımıyla örtüşmekte, Protestan Hıristiyanlık Kuzeyli halkların yerleşimiyle uyuşmaktadır. İngilizler gibi karışık ırksal soylarda bile ortalama bir Katolik, ortalama bir İngiliz Kilisesi üyesinden daha koyu bir cilt rengine sahiptir. Sarışın bir Katolik görmek zordur; onların kilise toplumu belirgin bir şekilde esmerdir.

Ne Asya'da, ne de Afrika'da, misyonerler tarafından dini değiştirilmiş bir şahıs diğer beyaz insanlar için arzu edilir bir işçi olarak görülmez. İki ayrı kıtada, "İnancı dönüştürülmüş bir yerli, yozlaştırılmış bir yerlidir" şeklinde bir deyiş vardır.

Bu tür gözlemler, Büyük Beyaz Loca'nın her ırka onun ihtiyaçlarına uygun bir din verme geleneğini doğrulamaktadır. İlgili ırkın inisiyasyon okulunu oluşturan şey her dinin ezoterik ve mistik yanıdır. Bir insan bir geleneğin temel eğitimini almadıkça, o geleneğin ileri düzey çalışmalarından faydalanması hiç muhtemel değildir. Egzoterik Hıristiyanlık disiplini dahilinde yetişip sonra herhangi bir ön hazırlık olmadan aniden ezoterik bir Budizm ekolüne geçmek, orta düzeyde bir sosyal bilimler diploması edinmeye çalışırken birden ileri düzey bir fen bilimleri diplomasına yönelmek gibidir. En büyük önemin ırsiyet, diyet ve tanıdıklar gibi fiziksel hususlara yöneltildiği Hindu ezoterik geleneği için bu durum daha da geçerlidir. Bunları küçümserken Yogi sistemlerini

desteklemek okült amatörlükten başka birşey değildir. Hiçbir Asyalı bu tür bir insanı ciddiye almaz.

Doğulu guru, Batılı kadınlarla iletişimde özellikle dezavantajlıdır çünkü Doğu'da ve Batı'da kadınlara yaklaşım biçimi çok büyük farklılıklar gösterir. Erkek öğrencilerine evlilik ve genel olarak kadınlarla ilişkili olarak tavsiyede bulunma konusunda da dezavantajlıdır. Okültizmde cinsiyet güçlerinin yönetimi çok önemlidir. Doğu'da ve Batı'da cinsiyete yönelik tutum çok farklıdır. Doğulu öğretmen öğrencilerini felsefe konusunda eğitebilir fakat etik konularında çok az pratik yardım sunabilir, çünkü bir ırkın iç yaşamının süptil yönleri, bir yabancı için kapalı bir kutu gibidir.

Bu gerçek, Amerika'ya taşınan Batılı okült sistemler için de eşit ölçüde geçerlidir. Orada asla kök salmaz, yüzeysel ve akademik kalır. Okült çalışmanın, toprağın manyetizmasından yararlanan bir yönü vardır. Yerlilerin şamanik sistemleri bu temele göre oluşturulur ve kullanımının belirli bir tekniği vardır; nakledilen yabancı sistemlerin bu tür bir tekniği yoktur. Dolayısıyla, işlev gösteremez veya toprağın elemental güçleriyle temas kursa bile onları kontrol altında tutmakta ve faaliyet bittiğinde onları yerlerine geri göndermekte çok zorluk çeker.

Amerikan okültizmi Avrupa ve Hindistan'dan okült sistem ithal etmeyi bırakıp kendi geleneğine dönmedikçe, orijinal bağlantıları kurmadıkça ve bu bağlantıları kendi evrimsel amaçlarına uyarlamadıkça asla kendine gelemeyecektir. Maya geleneği yoluyla Atlantis'in Güneş Tapınağı bağlantılarını araması gerekir. Mısır'ın ABD'ye verecek hiçbir mesajı yoktur. Nasıl Avrupalılar Doğu geleneğinden bir şeyler öğrenebiliyorsa, Amerikalılar da Batı geleneğinin ezoterik felsefesinden ve biliminden bir şeyler öğrenebilirler fakat inisiyasyon güçleri Atlantik'ten veya Pasifik'ten geçirilemez. Bir gün kadim Maya bağlantılarını ele alan bir Amerikalı gelip bunları modern ihtiyaçlara uyarlayacak ve ait oldukları medeniyete uygun bir inisiyasyon ritüeli içinde bunların güçlerini ifade edecektir.

18. BÖLÜM

Yargı Standartları

Diyelim ki gerçeği arayan biri, okült bilimin onun mantığına uyan bir hayat açıklaması yaptığı ve İnisiyasyon Yolu'nun onun ruhunu tatmin eden ideal olduğu sonucuna vardı. Peki, bir sonraki adımı ne olmalı? Bu kişi bu konuda hepsi aynı bakış açısına sahip olmayan, ama esasları itibariyle önemli bir uzlaşı içinde bulunan konuyla ilgili geniş edebiyat seçenekleriyle karşı karşıyadır. Etrafı yapacağı seçim için rekabet eden çok sayıda ezoterik organizasyonlarla çevrilidir. Bu çevrelere bir kez girdikten sonra, onu eğitebileceğini ve inisiye edebileceğini iddia eden çok sayıda bireyle irtibat kurar. Tüm bunlara karşı tutumu ne olmalı? Bir öğretmene ihtiyacı olduğunun farkına varana kadar, okült yolda fazla ilerleyemeyecektir. Tüm kitaplar ona, belirli bir noktadan sonra ilerleyişi için inisiyasyonun şart olduğunu söyler; bu inisiyasyonu nasıl edinecektir. Her şeyden önemlisi, ona teklifte bulunan topluluklardan hangisinin vaadini yerine getirebileceğini nasıl bilecektir?

Okült çalışmalarını yürütürken ve yola çıkışta adanması ve disiplinini kabul etmesi gereken bir öğretmen seçerken, üç şey araması gerekir; öncelikle doğru ilkeler, ikinci olarak gerçek bilgi ve üçüncü olarak da bir öğretmenin öğrencilerini karmaşalara ve felaketlere sürüklemesini önleyecek bir sağduyu ve kapasite.

Öğrenci bu konuda öğretmen adayını nasıl test edebilir? Üstelik onu test etme hakkına sahip mi? Duyduğum kadarıyla öğretmen adayları öğrencileri tarafından test edilme fikrine çok güceniyormuş. Bu tür öğretmenler statülerinin kabul edilmesinin, öğrencinin geçmesi gereken ilk test olduğunu beyan ediyorlar. Onlara göre, eğer öğrenci eğitilmeye değecek bir sezgi gücüne sahipse, öğretmenin dış plandaki kayıtlarını araştırmadan onun iç planlarda ne olduğunu görecektir.

İyi hoş ve belirli bir oranda doğru da olabilir, fakat öğrencinin öğretmeninin psişizmini test etmemesi için kesinlikle hiçbir neden yoktur (tabi eğer öğretmenin fiziksel planda araştırılabilecek herhangi bir şeyi varsa). Üstelik eğitilmemiş bir okültizm acemisinden, kendini ellerine emanet edeceği bir öğretmeni seçmek kadar önemli bir mesele de, o öğretmenin psişizmine güvenmesini istemek hiç adil değildir. Hiçbir itaat yemini istenmese bile, her halükarda acemi başlangıçta büyük ölçüde

inisiyatörünün elindedir ve eğer usta okültist gücünü kötüye kullanırsa, bu durum öğrenci için en hafif deyimle nahoş bir deneyim yaratacaktır. Nasıl onurlu bir doktor hastası üzerinde veya onurlu bir avukat müşterisi üzerinde dengesiz bir etki yapmazsa ve üstün bilgisini kötüye kullanmazsa, gerçek bir inisiyatör de öğrencisi üzerinde bunları yapmaz. Fakat her meslekte kara koyunlar vardır ve ne yazık ki, okült dünya kendi kara koyunlarının faaliyetlerini resmi olarak engelleyecek kadar organize olmamıştır. Bundan dolayı, öğrenci adayı, özellikle ilk günlerinde, yapacağı işin yolunu yordamını öğrenene kadar kendine çok dikkat etmelidir.

Kayıtlarının incelenmesi hususunda korkacak hiçbir şeyi olmayan itibarlı okült öğretmen, bu incelemeye itiraz etmeyecektir. Ruhsal gelişimini ve zihinsel huzurunu kendisine teslim etmeyi teklif eden kişinin sorularını yanıtlamaya hazırlıklı olması gerekir. Gerçek bir öğrenciye aldığı eğitimi, bağlantılarının yapısını ve mali destek kaynağını neden anlatmasın? Bu tür sorular sormak, öğrenci adayı için son derece makuldür. Bunların sorulmaması özensizlik, ayırt edemeyicilik ve sağduyu eksikliğine işarettir.

Saklayacak hiçbir şeyi olmayan insanın araştırılmaktan rahatsız olmayacağı gerçeği unutulmamalıdır. Öğrencinin sorular sormaya hakkı vardır ve tatmin edici bir yanıt vermeyen veya veremeyen öğretmeni tereddüt etmeden geri çevirmelidir.

Bu sorgu noktasında para konusu çok önemlidir. Herhangi bir türde okült çalışma için hiçbir ücret istenmemesi okült bilimin bir prensibidir.

Şu genel olarak varsayılabilir bir gerçektir ki, ücreti olan ve bunu dayatan öğretmenin bir Sağ Yol inisiyatörü olma ihtimali son derece düşüktür.

Diğer taraftan hatırlamamız gerekir ki, bir öğretmen veya topluluk, yaptığı giderleri karşılamaya yetecek kadar bir ücret isteme hakkına sahiptir. Matbaalar ücretsiz çalışmaz. Ders odalarının ısıtılması, temizlenmesi ve edinilmesi gerekir. Fiziksel planda sunulan değer için harcanan paralara karşılık bir ücret istemek kesinlikle makuldür. Fakat genellikle son derece küçük ücretler herhangi bir hareketin işletme giderlerini karşılayacaktır. Okült çalışmayla ilgili olarak, ülkenin geçerli para birimi yerine çekle ödemenin daha makul olduğu hiçbir ücret olmamalıdır.

Bununla birlikte, bu noktada bir başka problem ortaya çıkmaktadır. Okült öğretmenin hayatını sürdürmesi gerekmektedir ve eğer hiçbir özel gelir kaynağı yoksa ya iyi para getiren bir iş daha yapmalı, ya da hayatını

okült çalışmasından kazanmalıdır. Eğer işi çok fazla zaman tüketecek kadar kapsamlıysa, ya yaptığı iş miktarını azaltmalı ya da işi bırakmalıdır. Bu koşullar altında okültistin ekonomik ihtiyaçlarını yaptığı ezoterik çalışmadan karşılaması makul değil midir? Eğer doğru bir şekilde yapılırsa, evet. Eğer bu kazancın asla bir zengin olma faaliyeti haline gelmesine izin vermez, sadece işini yapmaya devam edebilmesine yönelik çok mütevazı bir destek olarak kalmasını sağlarsa.

İnisiyasyon arayıcısı, öğretmeninin kasaba, fırına, şamdancıya para vermesi gerektiğini anlamalı ve makul olmayan bir şekilde öğretmenin kendine gelir getirici bir iş bulmasını veya parasız yaşamasını talep etmemelidir. Fakat eğer öğrenciler öğretmenlerine yağlı bir kuyruk bulmuş gibi görünüyorlarsa, o öğretmenden şüphelenmek makuldür.

Arayıcının, bir okült okulun saflığından ve temizliğinden emin olması da çok önemlidir. Önceki bir bölümde belirtildiği gibi okültizm berbat yolsuzluklar için bir örtü olarak kullanılabilmektedir. Özellikle ritüel yoluyla yoğunlaştırılan okült güçler derinlemesine kavranmadıkça ve uygun şekilde kontrol altına alınmadıkça insanın doğasının düşük yönlerini (ego tatmini ve şehvet) uyarabilmektedir. Genel insan doğası en iyi halinde bile şüpheli bir şeydir fakat okült güçlerin uyarımı yoluyla ahlaksızlaştırıldığında son derece patlayıcı bir şey haline gelmeye eğilimlidir.

Arayıcı, öncü üyelerinin karakter ve davranışlarına bakarak bir okulun saflığıyla ilgili bir kavrayış elde edebilir. Ne tür şahıslar bu okulda ilerleme elde etmektedir? Eğer öğrenci, okulun önde gelen destekçilerinde zekâ ve sağlamlık gözlemlerse, okul organizasyonunun iç çalışmalarının tatmin edici olduğu sonucuna varabilir. Öğrenciye araması söylenen özelliklerin çok dünyevi erdemler olduğu fark edilecektir. Ruhsallık, adanma, psişizm, okült güçler, gerçek bir okült okulun özellikleri arasında sayılmaz. Arayıcının en çok bulmayı arzuladığı bu şeyleri aramaya teşvik edilmemesinin nedeni nedir? İki neden vardır; birincisi, bu şeyler çok kolay bir şekilde taklit edilebildiği için ve ikincisi, yüksek ruhsal özelliklere sahip olanlar içlerini açıkça gösterdiklerinde sömürücü faaliyetlere maruz kalacaklarını bildikleri için duygularını çok açıkça göstermezler. İnsanlar içinde beklenmedik translara girenlerin, ustadan ziyade sara hastası olması daha muhtemeldir.

Gerçek bir okültist tüm olağanüstülükleri en özenli şekilde korur. Güçlerini ancak güvenini kazanmış insanlara sergiler. Her durumda,

olağanüstü şeyler yapma gücü bir bilgi kanıtı olsa da, bir sağlamlık kanıtı değildir. Bir insan çok büyük bir psişik olabilir, ama aynı zamanda çok büyük bir ahlaksız da olabilir. Okült güçlerle ruhsallık arasında bir bağlantı yoktur. Okült bilimde gerçekten değerli olan şey olağanüstü şeyler sergileme veya harika deneyimler yaşama gücü değil, ilgili öğretilerin hayatın ve evrenin önemi konusunda sunduğu sezgi ve ilgili disiplinlerin zihne ruhsal farkındalıklar kazandırma gücüdür. Eğer okültizme majikal yerine ruhsal amaçlara yönelik bir araç gözüyle bakarsak, gerçek bir bakış açısı yakalamış oluruz. Psişik fenomenler tesadüfîdir. Gerçek çalışmanın bir yan ürünüdür. İnisiyatörün öğrencilerini ayıklarken göz önünde bulundurduğu ayırt edici faktör budur. Merakı sürekli olağanüstü şeyler üzerinde merkezlenen kişinin asla ciddi bir öğrenci olamayacağını bilir. İnisiyatör, olağanüstü şeyler sergilemesi durumunda buna çekilecek olan kişinin ona faydalı olacak bir öğrenci olmayacağını bildiği için, bu tür bir yolla öğrenci çekmeye çalışmaz. Gerçek bir okült okulda olağanüstü fenomenler yalnızca deneme süresini geçmiş ve kesin bir şekilde öğrenci olarak kabul edilmiş olanlara gösterilir. Etraftaki insanların yapısını ayırt etmeden, rastgele olağanüstü fenomenler sergileyen okültist, ya yaptığı şeyin ciddiyetinin farkında olmayacak kadar cahildir, ya da bunu umursamayacak kadar ahlaksız.

Arayıcı, bir öğretmenin sahip olduğu gerçek bilgiyi değerlendirme hususunda öğretmenin çevresini sardığını gördüğü kıdemli öğrencilerin niteliğini gözden geçirme testine güvenmelidir. Bir harici olarak kendisi birinci elden herhangi bir fikir geliştirecek durumda değildir, çünkü bir okültist bilgisini arttırdıkça daha az konuşkan olma eğilimine girer. Dolayısıyla, öğretmen hakkında fikir edinmenin en iyi yolu, yüksek derecelere geçen öğrenci türünü göz önünde bulundurmaktır. Bu insanlar sıra dışı bir entelektüel ve ruhsal niteliğe sahip mi? Unutmayın ki, sadece ruhsallık bir insanı Gizemler'de çok ilerletmez. Kişinin entelektüel güçleri de olması gerekir. Eğer kişi seminer ve konferans salonlara müptela çok sayıda iyi niyetli ve hevesli bayanın yüksek derecelere geçtiğini görüyorsa, o yüksek derecelerin sahip olmaya değer hiçbir şey içermediğinden emin olabilir.

Kendisine yardım eden öğrencileri ve öğretmenleri olmayan bir öğretmen görmek de kötü bir işarettir. Eğer öğretmen gerçek bir inisiyasyon sistemi çalıştırıyorsa, ustalaşma yolunda bulunan ve yükünü azaltıp işlerini ilerletmesinden çok memnun olduğu öğrencileri olacaktır. Fakat liderin bir

yıldız gibi yalnız olduğu durumlarda iki şeyden biri kesindir; ya öğrencilerini aşama aşama ilerletmede kullanacağı bir sistemi yoktur, ya da rakip üretme korkusuyla herhangi bir öğrencisine gerçek bir bilgi aktarmayacak kadar kıskanç yapıda biridir. Bu durumda bir öğretmen olarak fazla faydası olmaz.

Siyasi faaliyetlere ilgisi olduğu bilinen bir öğretmenle iletişime girerken de çok dikkatli olmak gerekir. Gizlemek istedikleri bir amaç için bir organizasyon oluşturmak isteyenler çok eskiden beri okült bir örgütlenme sisteminin bu amaç için çok iyi bir örtü olduğunu bulmuştur. Böyle bir örgütle bağlantıya girmek kendini pek çok ciddi nahoşluğa açık hale getirmektir. Bana göre herhangi bir ruhsal harekette önemli bir konuma gelen biri, takipçilerine karşı tarafsızlık gereği siyasete bulaşmamalıdır. İnsanlardan siyasi ve inançsal faaliyetlerini birlikte yürütmelerini istemek doğru değildir.

Yine, neden hayatın olağan işlerindeki sağduyu ve mantık kapasitesinin bir öğretmeni test etmede kullanılacak işaretlerden biri olarak görülmesi gerektiği sorusu sorulabilir. Spiritüel zihniyete sahip bir insanın dünyevi meselelerde genellikle çocuk kaldığı iyi bilinir. Fakat unutmayalım ki, dünyevi işlerdeki saflık ile ahmaklık arasında büyük bir fark vardır. Bu iki tipin Vicar of Wackfield ve Mrs. Jellaby'da iyi örneklendirildiğini görüyoruz: Dickens'ın Mrs. Jellaby'ı Boriboola-ga yerlilerine öylesine büyük bir ilgi gösterir ki, başı tırabzana sıkışan kendi çocuğunun çığlıklarını umursamaz.

Genel kafa-karışıklığı, huzursuzluk ve dalaşmaların dışında, pratik olmayan bir öğretmenin grubunda kaçınılmaz olan ve herhangi sağlam bir işin yapılmasını ciddi şekilde engelleyen duygusal sıkıntı koşullar altında önemli okült güçlerle uğraşmakta ciddi bir tehlike vardır; bunun en azından geçici bir dengesizliğe neden olması çok muhtemeldir. Bir öğretmen kendi zihninin verimli bir şekilde işlev göstermesini sağlayacak kadar zihin yönetimi bilgisine sahip olmadığı sürece, zihnin bir bilinçten bir diğerine "vites değiştirdiği" zorlu okült gelişim aşamalarından öğrencilerini güvenle geçirmesi o kadar olanak dışı hale gelecektir. Okült eğitim bilinci berraklaştırmalı ve güçleri arttırmalıdır. Eğer herhangi bir sistem genel bir koordinasyonsuzluğa ve nevrotik bir duruma neden oluyorsa, sakınılması gereken bir şeydir.

Sağlam ve gerçek bir inisiyasyon sistemi kendisini dünyevi düzlemde her şeyle olan uyumu yoluyla gösterecektir. Eğer bir ustanın kendisi kafa

karışıklığı ve stres içindeyse, hayatın derinliklerini ve yasalarını öğretmeye çalışırken, körlere öncülük eden bir kör durumuna düşmez mi?

Arayıcıyı çoğu zaman şaşkınlık içinde bırakan ve berrak bir kavrayış elde etmek için göz önünde bulundurulması gereken bir husus daha vardır. Arayıcıya bir okült okulu değerlendirirken okulun kıdemli öğrencilerini dikkate alması tavsiye edilmişti. Peki, şu veya bu nedenle memnun olmayarak o okuldan ayrılmış olan üyelerin beyanları konusunda nasıl bir fikir geliştirmesi gerekir? Burada da dikkat ve sağduyusunu kullanmalıdır. Bir yanda, uyarıları gözardı edip de kendini nahoşluklara mahkûm etmek istemez ve diğer yanda, kendisini uyaran kişiye uygun olmasa da, belki de kendisi için çok değerli olabilecek bir şeyi geri çevirmek istemez.

Yine hatırlaması gerekir ki, bir hikâye ancak bir başka hikâye anlatılana kadar geçerlidir ve öğrencinin okuldan ayrılmayla ilgili nedenini dinlediği zaman, hikâyenin henüz yalnızca yarısını dinlemiştir. Bir karara varabilmesi için öğretmenin o öğrenciyle ilgili fikrini de dinlemelidir. Kanıtları elekten geçirmeye alışık kişi bir hikâyeyi değerlendirirken hikâyenin anlatılış biçimini fazla dikkate almaz ve deneyim kanıtlamaktadır ki, kızgınlıkla söylenen bir söze inanılması için doğrulanması gerekir.

Bir insanın bir okült okul üyeliğinden ayrılmasının çeşitli nedenleri vardır ve eğer sorgucu akıllı ve gözlemciyse, genellikle o kişinin durumunda söz konusu olan şeyin ne olduğuna dair iyi bir fikir geliştirecektir.

İnsanların bir okült okuldan ayrılmalarının tek nedeni o okulun beklentilerini karşılamaması değildir. Öğrencinin kendisi okulun beklentilerini karşılayamadığında bu durum daha sık meydana gelir.

İlkeli görünen insanların bile yalancı tanıklık yapmasının pek çok nedeni vardır. Pek çok insan, ne olduğu konusunda en ufak bir farkındalığa sahip olmadan ve öğretmenin talimatlarını umursamadan pratik okültizmle ilgili deneyler yapar ve kendini incitir. Gönüllü insanların zorlu ve tehlikeli bir okült faaliyete yardımcı olduğu vakalar vardır (bir kara büyücüyü avlamada olduğu gibi) ve en kritik anda soğukkanlılıklarını kaybederler. Bu insanlar cesaretlerinin merakları kadar çok olmadığını kabul edecek midir? Kusurlarını bir şekilde açıklamak durumundadırlar ve başarısızlıklarının ne kadar acı bir şekilde farkındaysalar, yüzünü kara çıkardıkları liderleriyle ilgili kınamaları da o kadar çok olacaktır.

Ayrıca hatırlamamız gerekir ki, modern toplumumuzda çok miktarda zihinsel dengesizlik vardır ve hiçbir şey pratik okültizm kadar bunu

ateşlemez.

Okültizm emeğin karşılığını iyi veren zengin bir maden gibidir ve bu işin büyük ölçüde eritme ve saflaştırma çalışması olması bizi bu işten vazgeçirmemelidir. Fakat zihinsel olarak dengesiz, cahil ve körü körüne inanma eğilimli insanlara göre bir iş değildir. Bu yolu güvenli bir şekilde geçmek için gerekli olan üç şey vardır: yaşayan bir ruhsal inanç, dengeli bir kafa ve bilinçaltı zihin psikolojisi hakkında sağlam bir bilgi.

19. BÖLÜM

Okültizmin İdealleri

Bu sayfalarda okültizmin tehlikelerine ve tuzaklarına defalarca değindim, ama bir hareketin zayıf yönlerine değinmek onu iyileştirmek için yetersizdir. Bu nedenle okült bilimin gerçek idealleri ve amaçları olarak algıladığım şeyleri de paylaşmak istiyorum.

Konunun pek çok araştırmacısını motive eden faktörlerle meslektaşlarının gerçek okült düşüncenin liderleri olarak gördüğü kişilerin idealleri arasında büyük bir fark vardır. Okültizm sadece bir bilim veya felsefe değil, bir dindir ve sırlarına sadece çalışma değil, aynı zamanda adanmayla ulaşılabilir. Zekâ kadar karakter de okült araştırmanın aracıdır fakat karakterin tek başına araç olabildiği ve entelektüel özelliklerin mecburi olmadığı mistisizmden farklı olarak okült bilim yolunda ilerlemek için belirli ek zekâ vasıflarına da sahip olmak gerekir. Bir başka deyişle karakterin adanmışlığı ve saflaştırılması bizi Mistik Mesih'in ortaya çıktığı noktaya getirir fakat okült bilimi izlemek için aklın belli bazı ek vasıfları sahip olması gerekir.

Pek çok öğrenci tek başına entelektüel niteliklerine dayalı olarak okült bilimde ilerlemeye çalışır fakat bu öğrenciler okült güçlerin mistik ifşalara giden yolu açtığı derin gizemlere ulaşmayı asla ümit edemeyecekleri gibi, ego şişmesi başta olmak üzere psişik hayatın çok ciddi bazı patolojilerine de açık olacaklardır.

İnisiyasyona giden tek bir gerçek yol vardır. O da kadim geleneğin açtığı ve sayısız ayak tarafından kat edilmiş olan yoldur. Bu yolun ilk aşamaları insanlığın her büyük ırkı için farklıdır fakat bu ayrışan yollar Dış Kapı geçildikten sonra bir geniş yol halinde birleşir. Bu İnisiyasyon Yolu dünyevi bir organizasyon değil, ruhsal marifete giden psişik bir yöntemdir. Hiçbir toplum veya kardeşliğin sunduğu öğreti, o toplum veya kardeşliğin tekelinde değildir ve yine hiçbiri o öğretinin inisiyasyonlarının tamamını aktarma gücüne sahip değildir. Dünyevi organizasyonlar hem güçleri, hem de saflıkları bakımından büyük farklılıklar gösterir. Asla bir amaca giden bir araçtan, karşılıklı yardım ve yoldaşlık için bir olanaktan fazlası olamazlar. Herhangi bir eğitim sistemine İnisiyasyon veriyor olarak bakarsak büyük bir hata yapmış oluruz; yalnızca Büyük İnisiyatör (her kim

veya neyse) İnisiyasyon verebilir. İster eğitim, ister ritüel bazlı olsun, tüm beşeri sistemler ancak O'nun gelişine bilinci hazırlayabilir.

Bize Yol'da rehberlik ve koruma sunması ümidiyle okült okulumuzu seçeriz ve kadim Gizem Geleneğinin bir katılımcısı olabilmek için ritüel yoluyla kendimizi o okulla birleştiririz. Bu gelenek çok büyük bir değere sahiptir fakat zorunlu değildir; onu aktarmak okült düzenlerin gücü dâhilinde olmakla birlikte, onu alıkoymak güçleri dâhilinde değildir, çünkü arayıcının elle inşa edilmemiş Tapınağa bilinçte yükselmesi ve orada beden dışı haldeyken İnisiyasyon alması mümkündür. Böyle bir başarı nadirdir ve faydalı bir kardeşliğin sunduğu eğitim ve yoldaşlık öğrenciler için büyük bir değere sahiptir.

Her okült okulun kendi idealleri, yöntemleri, amaçları ve elbette kendi dezavantajları ve sınırlılıkları vardır. Tıpkı insanlar gibi insan kurumları da sonludur ve kusursuz değildir. O kurumun tapınağına kendi ideallerimizi getiririz ve uyum, yanımızda getirdiğimiz ile orada bulduğumuz şey arasındaki ahenge veya o organizasyonla olan ilişkilerimize bağlı olacaktır. Eğer ideallerimiz yeterince yüce değilse, yanlış amaçlarla izlenen okültizmin sonuçlarını acı deneyimlerle öğreneceğiz demektir. Eğer ideallerimiz, girdiğimiz organizasyonun ideallerinden daha yüceyse, eğer sezgilerimiz öğretmenimizden daha iyi bir rehberlik sağlıyorsa, İç Planlar'a giden yol bize açılacaktır, çünkü bu ilerlemeye hak kazanmamızı sağlayan koşulları kendi içimizde yaratmışızdır.

Gerçek okült gelenek okullarının öğrenci eğitmedeki tek amacı, o öğrencilerin Tanrı'ya daha iyi hizmet edebilmelerini sağlamaktır. Sadece merak ve hırsla yola çıkan öğrencilere bilinç geliştirme ve Görünmeyen üzerinde egemenlik kazanma ile ilgili gizli yöntemlerini öğretmezler. Tüm saygın kurumların kapıları bu tür insanlara kapalıdır ve yoldaşlarının huzuruna gerçekten önem veren herkes bunun böyle olmasına minnettar olacaktır.

Gerçek okültist bilgisini, ırkının yararı ve güvenliği için koruduğu kutsal bir emanet olarak görür. Öğrencilerini o emaneti kendisiyle paylaşabilmeleri için kabul eder ve eğitir. Gösterdiği güvene değdiğine inanmadığı öğrencileri kabul etmez. Kabul ettikten sonra bile onları dikkatle test ederek, yüklenmekte oldukları büyük sorumluluğa olan sadakatlerinden emin olur. Gerçek okült sırlar asla bütünüyle açığa vurulmamıştır. Hatta ifşa edilebilenler yalnızca küçük sırlardır; mistik bilincin yüksek sırları ifşa edilemez, çünkü ifade edilemezler, ancak

farklarına varılır. Bu nedenle Sol Yol okültistleri normal ötesi bilinç durumlarını meydana getirmek için her durumda uyuşturuculara başvurur ve Sağ Yol disiplinlerinin kullandığı tamamen psişik yöntemleri denemezler. Ruhun yüksek güçleri ancak saflaştırılmış bilinçle elde edilebilir ve dolayısıyla adanmamış, kutsallaşmamış olanlar için erişilebilir değildir.

Büyük İnisiyatör'ün hizmetçisi olan usta, öğrencisinde önce karakter hususiyetlerine bakar ve bunları bulduğu zaman, öğrenciye okült eğitim vermeye hazırlanır; tabii eğer öğrencinin zihniyeti bundan yarar sağlayabilecek nitelikteyse. O öğrenciyi, kendisinin de adandığı bir hizmet perspektifiyle eğitir. O hizmetin çeşitli alt bölümleri vardır ve bunların kısa bir tanımı, İnisiyasyon için adaydan istenen özellikleri anlamamız için faydalı olacaktır. Bir öğrencinin belirli bir faaliyet alanına girmesi, başka hiçbir faaliyet alanıyla ilgilenmeyeceği anlamına gelmez, çünkü bu faaliyetler anatomi ve fizyoloji çalışmasıyla yapısal olarak bağlantılıdır. Fakat çalışmanın farklı dalları için özel eğilimlere ihtiyaç vardır ve dolayısıyla uzmanlaşma doğaldır.

İnisiyenin işinin en yaygın kesiti, bilinci yüksek bir plana yükseldiği zaman farkına vardığı ideallere madde planında ve ırksal hayatta ifade kazandırma göreviyle ilgilidir. İnsan bilinci planlarında evrim bu şekilde gerçekleşir. Logoidal Zihin (yani bu evrenin Güneşsel Varlık/Solar Logos'unun bilinci, ki bu Her şeyin Kökü olan Tezahür Etmemiş Büyük Varlık'la aynı şey değildir) her an yeni fikirler geliştirir ve bu fikirler insan evriminin ötesine geçmiş olan ve artık madde içinde enkarne olmayan büyük varlıkların yüksek bilinci tarafından sezgisel olarak algılanır. Alt Üstatlar olarak bildiğimiz kişiler de bu işte onlarla işbirliği yapar ve okültist de özelikle bu Alt Üstatlar ile ilgilenir, çünkü onu eğiten ve verdikleri eğitim karşılığında ondan işbirliği bekleyenler onlardır. Aslında onu yalnızca onlarla işbirliği yapabilmesi için eğitmektedirler ve dolayısıyla Üstatların hizmetine adanmak, onlar tarafından öğrenci olarak kabul edilmek için esastır.

Bu kabul edilmiş ve adanmış öğrencilere psişizm eğitimi verilir. Bu onların Üstatlarla doğrudan iletişim kurmasını sağlar ve sonra Alt Üstat'ların Büyük Üstatlardan aldığı arketipsel idealleri (Büyük Üstatlar da bu arketipsel idealleri Logoidal Bilinç'ten almıştır) insan hayatına aktarma göreviyle görevlendirilirler. Dolayısıyla, Üstatların öğrencileri canlı bir bilinç zincirinin dünyaya uzanan ucudurlar ve Logos'un arketipsel fikirlerini

alt planlara tercüme etmede ve madde düzleminde bunların farkına varılmasında görev yaparlar.

Bu ancak insan yaşamında bunları gerçekten uygulamaya döken bir ruh tarafından yapılabilir. Bu bireylerin pek çoğu, bu tür ilerleyişler için hazır olmayan yoldaşları tarafından şehit edilir fakat yerleri hemen başkaları tarafından doldurulur ve böylece İlahi Güdü başarısız olmaz. Bu şekilde madde planında deneyimlenen arketipsel fikirler ırkın grup zihnine ekilir ve sonraki nesillerde meyve verir. Arketipsel fikirleri bir ırkın grup zihnine ancak o ırkın üyeleri başarılı bir şekilde ekebilir. Yabancı talimat verebilir ama görevi gerçekleştirmesi gereken yerlidir; bu yüzdendir ki, sunulan idealler bir ırkın ruhuna ilham veremezse misyoner faaliyetler başarısız olur.

Logos'un arketipsel fikirlerini tezahür etme görevini çeşitli derecelerde yerine getiren milyonlarca ruh vardır. Yeni bir idealin ilk kez farkına varılmasını sağlama işi adanmış bir psişiğin ellerinde olsa da, işitmeye ve adanmaya hazır olan herkes o ideallerin madde planında gerçekleştirilmesi görevinde işbirliği yapabilir. Hatta psişik, işlevi gereği insanların günlük hayatından tecrit olmuş durumda olduğundan, yürüttüğü görevi tamamlama gücüne sahip değildir ve meşaleyi başkalarına vermek zorundadır. Dolayısıyla Üstatların öğrencileri etraflarına ezoterik bilim teorisini öğretecekleri kişileri toplar ve onları o teorinin idealleriyle donatır. Logoidal idealleri hayatın olağan akışında etrafındaki bireyler arasında gerçekleştirmek suretiyle onların çıraklığını yapanlar, bu henüz psişik yeteneklerle donatılmamış, henüz kalabalıklardan ayrılması istenmemiş olanlardır. İstisnasız olarak Üstatların tüm öğrencileri bu şekilde hizmet eden ve bazı şeylerde imanlı olduğu tespit edilen kişiler arasından seçilir.

Okült çalışmanın bir diğer dalı hiç dünyevi görev yapmayan, toplumdan ayrı, yalıtılmış halde yaşayan, sadece zihinsel işlerle meşgul olanlar tarafından gerçekleştirilir. Bunların ırk için gördüğü görev tıpkı Dua Gruplarının Katolik Kilisesi için gördüğü görev gibidir. Güçlü ama görünmez bir enerji kaynağıdırlar. İşleri tamamen ırksal seviyededir ve bireylere şahsi problemleri konusunda yardımcı olmayla ilgilenmezler. Uluslara istikrar veren şey, idealleri zihninde canlandırarak ruhsal kötülükleri etkisizleştiren bu zihin işçilerinin faaliyetidir. Bununla birlikte, gerçek inisiyenin siyasi çalışmasının zihinsel olduğunu anlamak çok önemlidir ve siyasi entrikalara eğilimin teessüfle karşılanması gerekir. Bu kuralın istisnalarına aşağıda değinilmektedir.

Burada, okült işçilerin okült polis olarak bilinen son derece ilginç bölümünü görüyoruz. İki yönlü bir görevleri olan bu bireylerin astral ambulans işçileri olduğu da söylenebilir. Toplumun korunması için onların müdahalesini gerektiren vakalar her iki tarafta da psişik yaralanmaların meydana gelmesine neden olur. Onların görevi kara okültizmle savaşmak ve ezoterik bilginin suiistimal edilmesinden kaynaklanan kötülüklerle okült yolla ilgilenmektir. Bu organizasyon son derece gelişmiştir ve sosyal yaşamımızda olağanüstü bir şekilde dallanan bir ağı vardır. Normal suçlara, hatta siyasi suçlara veya bir neslin yıkıcı olarak gördüğü ama bir sonraki neslin yeni bir çağın şafağı olarak gördüğü hareketlere karışmazlar; sadece zihnin az bilinen güçlerini kullanan hareketlerle ilgilenirler ve o zihinsel unsurla kendi planında, yani zihinsel/mental planda ilgilenirler.

Okült polis, üyeleri işbirliği içinde çalışan küçük kardeşlikler dışında fiziksel planda organize değildir fakat insan evriminin yönüyle ilgilenenlerin ruhsal otoritesini kabul eder. Genellikle liberal hareketlerin tarafındadır fakat aynı zamanda yasa ve düzenden yanadır. Bir reform gerçekleştirmek için medeniyetin organizasyonunun bozulmasını, yani hastalığa yönelik bir ilacın hastayı öldürmesini istemezler.

Diğer ırkların o ırkın ideallerini saptırmaya yönelik organize girişimlerine karşı o ırkı korumaya ek olarak, onu Sol Yol okültistlerinin yaydığı sinsi ahlaki zehirden de korurlar. Sol Yol okültistlerinin ahlaki zehirleri kaçınılmaz olarak ya uyuşturucu kullanımı ya da cinsel anormalliklere yöneliktir. Astral planda, Büyük Beyaz Kardeşliğin bu bireylerin faaliyetlerinin kaydını tuttuğu ve bunları dünyevi düzlemde bu faaliyetlerle mücadele edecek konumda olanların dikkatine sunan bir psişik organizasyon vardır.

Dünyanın işleri bu şekilde yürütülür. Her şeyin dengesini sağlamak için gerekli olan ağırlığı koyan, adanmış zihin işçilerinin görünmez dengesi vardır her zaman. İnsanlığa çekici gelen ödülleri bir kenara iten, bencillikten tamamen uzak, son derece eğitimli ve büyük riskler alan bu görünmez işçiler dünyaya gelip gider ve ancak kardeşleri tarafından bilinirler. Hizmet ettikleri İç Planlar'dakiler tarafından satranç tahtasındaki taşlar gibi hareket ettirilen bu kişilerin belirgin bir organizasyonu veya aralarında belirli bir bağ yoktur. Faaliyetlerinde şansa dayalı bir olay dizisinden fazlasının var olduğunu gösteren şey uzun ve anlamlı tesadüfler dizisidir.

Bunlar dıştan bakıldığında ünlü biri gibi görünmeyen, ilgi çekmekten kaçınan erkek ve kadınlardır. Tüm derin okült işler gizlilik içinde yapılır ve öncelikle üzerlerinde herhangi bir okült saldırının odaklanmasını önlemek için ve ikincil olarak da organizasyon üyelerinin kardeşleri dışında kimse tarafından tanınmaması için ritüel localarının yerini kimse bilmez. Okült düzenlerin dalları geniştir ve hiç beklenmedik yerlere de uzanır.

Aceminin bu organizasyonlarda aldığı eğitimin ayrıntıları farklılıklar gösterse de ilkeleri ortaktır. Acemi öğrenci öncelikle okült bilim metafiziği konusunda eğitilir. Mantal önemlerini anlayabilmesi için astral sembollerin yorumu da öğretilir. Gerçek bir okült okul inisiyesi metafiziğin sembolik bir sistemini astral plan coğrafyasına ve zoolojisine çevirme hatası yapmaz. Öğrenme Salonlarının gücü odaklamak için kullanılan düşünce formlarından başka birşey olmadığını bilir; Dünyanın Kralı'nın ve onun askerlerinin organize varlıklardan değil organize güç sistemlerinden oluştuğunu bilir. Okültizmin anahtarının psikoloji olduğunu bilir ve batıl inançları Gizem Geleneği'ne erişimi olmayanlara bırakır.

Aşırılıklardan uzak duran basit bir hayat yaşaması talimatını alır ve grup zihniyle bağlantısının bozulmaması için ırkının geleneklerinden çok farklı alışkanlıklar edinip sapmaması tavsiye edilir. Aydınlanmamış olanlardan farkı giysileri ve şahsi alışkanlıklarında değil, zihniyetlerindedir. İki özellikle tanınır; dinginliği ve cesareti. Bunlar bir inisiyenin vazgeçilmez özellikleridir. Eğitimi onu merhametli bir kalbe sahip çelikten bir adam yapmaya yöneliktir. Doğası ruhun akımından geçip yeniden yapılana kadar acı ve sıkıntı fırınında denenir. Sonra tehlike çekiciyle disiplin örsünde dövülür. Bu aşamadan keskin bir metal çıkar. O keskin metal bir bisturi de olabilir bir kılıç da ama sonuçta keskin bir metaldir. "Okültizme ilgili" olanlar, bir ustanın ruhunun tava getirilmesi için neler yapıldığını pek bilmez.

Mistik düşünce bahçesini sürebilir ama okültist çiftçiden ziyade askerdir. Fakat tıpkı bir asker gibi disiplin altında olmasına rağmen tipik bir askerin sorumluluklarına sahip değildir ve dolayısıyla içinde izindeki bir askerin neşeli ve tasasız halini taşır. İstekleri basittir ve yaptığı hizmeti yönetenlerin o isteklerin yerine getirilmesine özen göstereceğini bilir. İçindeki çocuk baskıdan kurtulur ve psişizmini rahatlattığında tekrar o çocuğa döner. Bu gerçek bir ustanın karakteristiğidir ve onu sürekli tribünlere oynayan şarlatandan ayırt eder.

Tam olarak inisiye olmuş usta, üç yönlü bir bağlantıyı sürdürür: mistik adanma, okült bilgelik ve ilkel doğa güçleri. Onun doğasında ruhsal, entelektüel ve elemental mükemmel bir dengede olmalıdır. İradesi ona öylesine bir disiplin verir ki, yargının kontrolüne karşı tamamen esnektirler. Ustanın karakteri kısa bir ifadeyle özetlenebilir: Tanrı'nın hizmetine adanmış bir asker-âlimdir.

[1] Okütizm, Tarih Boyunca Gizli Bilimler, M. Reşat Güner, Ege Meta Yayınları, İzmir, İlk baskısı 1996, İkinci Baskısı 2001. Günümüzde baskısı tükenmiştir, Gizemler Kitabı, Ahmet Güngören – Edouard Schuré, EA Yayınları, 2003, İstanbul, Okültizm, Ali Babaoğlu, BDS Yayınları, Gizli Öğreti, Rudolf Steiner, Omega Yayınları, İstanbul 2003

[2] Okültisler göre insanların fizik bedenleri dışında eterik bedenleri, astral bedenleri ve zihinsel bedenleri vardır. Bu bedenlerin varlığı planlar dediğimiz duyu ötesi varlık katmanlarına dayanır. Bu bedenleri Monad denilen ruhsal birim idare eder. Monad insanın özünde olan ilahi kıvılcımdır ve kişinin tek ölümsüz varlığıdır. Aura durugörüyle algılanan suptil bedenlerin yaydığı bir haledir. Kişinin duygularını, zihniyetini, haleti ruhaniyetini belirler. Süptil kelimesi Türkçe'de sıkça kullanılmayan okült jargonda sıkça kullanılan bir terimdir. Anlam itibarıyla "ince" anlamına gelir.